

[1980 பிப்ரவரி 2]

லோக்சபை) தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றுள்ளதால் தமிழ்நாடு சட்ட மன்றப் பேரவை உறுப்பினர் பதவியினின்றும் 18-1-1980 முதல் விலகிக் கொண்டுள்ளார் என்றும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 190-வது பிரிவு 3 (பி) உட்பிரிவின்படி அப் பதவி விலகல் அத் தேதியிலிருந்து என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

6. அரசினர் சட்ட முன்வடிவு

(அ) இந்திய மின்சார (தமிழ்நாடு திருத்த)

சட்ட முன்வடிவு, 1980.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1980 ஆம் ஆண்டு இந்திய மின்சார (தமிழ்நாடு) திருத்த சட்ட முன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்று, அனுமதி வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : இச் சட்ட முன்வடிவை பேரவைமூன் அறிமுகப்படுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகப்படுத்தப் பெற்றிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-30]

7. ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி கூறும் தீர்மானம்

திரு பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, "ஆளுநர் அவர்களுக்கு கீழ்க்கண்ட நன்றியுரை அளிக்கப் பெற வேண்டும் :—

'1980-ஆம் ஆண்டு, சனவரி திங்கள் 30 ஆம் தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்'.
என்ற தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு வ. மு. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்

255-262-ம் பக்கங்களில் ஆளுநர் உரை இணைப்பு I ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது. அதன் தமிழாக்கம் 263-272-ம் பக்கங்களில் இணைப்பு II ஆக அச்சிடப்பெற்றுள்ளது.

1980 பிப்ரவரி 2]

திரு பி. எச். பாண்டியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை மொழிகின்ற வாய்ப்பை எனக்குக் கொடுத்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் தம்முடைய உரையிலே குறிப்பிடுகிற நேரத்திலே இப்போது நடைபெற்று முடிந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தல் தமிழகத்திலே அமைதியாக நடந்தது என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகள் இருந்தாலும் அரசியல் வேற்றுமைகள் நம்மிடம் இருந்தாலும் இந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலைப் பொறுத்த வரையில் நாமெல்லாம் ஒரே இனமாக. தமிழர்கள் இனமாக, தேர்தலை அமைதியாக நடத்தி இருக்கிறோம். அதைக் கோடிட்டு காட்டுகின்ற முறையிலே தான் தமிழகத்திலே தேர்தல் அமைதியாக நடந்தது என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள்.

அதே நேரத்திலே ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே, அங்கே எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் நாங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தருவோம் என்ற முறையிலே இரண்டாவது பத்தியிலே மிகத் தெளிவாக ஆளுநர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் அரசின் சார்பாக. “எனது அரசாங்கத்தின் சார்பில், ஜனநாயக, சமதர்ம அடிப்படையில் மலர்ந்து வளங்கொழிக்கும் இந்தியாவைக் காந்திய வழியில் உருவாக்க மத்திய அரசு மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு, நாம் அண்ணாவின் கொள்கை வழிநின்று, ஆக்கப் பூர்வமான ஒத்துழைப்பை நல்குவோமென உறுதி கூறுகிறேன்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், மேலும் சொல்கிறார்கள் அதே நேரத்தில் தமிழ்நாட்டின் அரசியல், கலாச்சார, பொருளாதார, மொழிப் பிரச்சினைகளையும் கோரிக்கைகளையும் திடமாக வாதாட அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் பயன்படுத்துவோம். அதன் மூலம் தமிழ்நாட்டு மக்களின் நியாயமான உரிமைகளையும் நலன்களையும் பாதுகாக்க மத்திய அரசு செவிசாய்த்துச் செயல்பட ஆவன செய்வோம்.. மாநிலங்களையும் வலுப்படுத்தினால் தான் மத்திய அரசு வலுவுள்ளதாய் இருக்குமென்பது இப்போது மேலும் மேலும் உணரப்படுகிறது.” என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் மேலும் அந்த உரையிலே சொல்லியிருப்பது” இவ்வகையில் இந்தியக் கூட்டாட்சி அமைப்பிலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் தக்க திருத்தங்கள் செய்வதன் மூலமாக விரைவில் சீராக்கப்படுமென நம்புகிறோம்” என்பதாகும். மேலும் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே நம்முடைய அரசின் கொள்கை விளக்கங்களைக் கோடிட்டுக் காட்டி

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

யிருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்புப் போராடி உத்திலே ஈடுபட்டு சிறைச்சாலைக்குச் சென்றவர்களுக்கு உதவித் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஆளுநர் அவர்கள் தம் உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குத் தொழில் முதலீடு வடநாட்டை விட தமிழ்நாட்டிற்குக் குறைவாக இருக்கின்றது என்று கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 8 சதவீதமாக இருந்த மத்திய அரசின் முதலீடு 4 சதவீதமாகக் குறைந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1957 ஆம் ஆண்டு இந்த மாமன்றத்திலே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், உரையாற்றியபோது, எப்படி வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மத்தியிலே ஆள்கின்ற அரசாங்கம், அங்கே தொழில் முதலீட்டை அதிகமாக ஏற்படுத்திய காரணத்தினால் தமிழ்நாடு தேய்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நேரத்திலே இங்கே எதிர்க் கட்சித் தலைவராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், தமிழ்நாட்டுக்கு அதிக முதலீடு தேவை என்பதைத் தம்முடைய உரையின் வாயிலாக வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதே நிலையைத்தான் இன்றைக்கு மத்தியிலே ஆட்சி பீடம் ஏறியிருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள், இங்கே அமர்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் நமக்காக மத்தியிலே வாதாடி, 1957 ஆம் ஆண்டில் அண்ணா அவர்கள் தெளிவு படுத்திய ப்அந்தக் கொள்கையை இன்றைக்குக் கடைபிடித்து நமக்காக, தமிழனுக்காக, தமிழ் நாட்டிற்காக வாதாடிப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அண்ணாவின் உரையை ஒரு சான்றாக வைத்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு ஆளுநர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள உரையில் பஞ்சாயத்துக்கள், நகராட்சிகள், மாநகராட்சி ஆகியவைகளின் தேர்தலை நடத்துவதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளுக்குத் தேர்தல் நடந்து பத்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதற்கு முன்னால் இருந்தவர்கள் ஏழாண்டுக் காலமாக நடத்தாத அந்தத் தேர்தலை இன்றைக்குத் தமிழக அரசு நடத்த முன் வந்திருக்கிறது. ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுகிறேன். நாடாளுமன்றத் தேர்தலின் வாக்குகளை அதிகமாகப் பெற்றாலும் இன்றைக்கு இடங்களைக் குறைவாகப் பெற்றிருக்கின்ற அதே நேரத்தில், பஞ்சாயத்துத் தேர்தலையும், நகராட்சி மன்றத் தேர்தலையும், மாநகராட்சித் தேர்தலையும் நடத்துவதற்கு இந்த அரசு முன் வந்திருக்கிறது. என்றால் இந்த அரசு எப்படி ஐனநாயகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறது என்பதை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அது மட்டுமல்ல, வருவாய்த் துறை வாரியத்தை நீண்ட நாட்களாக, நீண்ட ஆண்டுகளாக நீக்கி விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு நிறைவேற்றி யிருக்கிறது.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.]

இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள விவசாயிகள் எப்படி நெல்லின் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அந்த நிலையை உணர்ந்துதான் மத்திய அரசு நிர்ணயித்த விலையைவிட உயர்ந்த விலையில் கொடுத்து, நெல்லை விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்குவதற்கான நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோதுமையின் விலை அரிசியின் விலையைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. இருந்தாலும் கோதுமைக்கு மானியமாக மத்திய அரசு அதிகமான தொகையை வழங்கியிருக்கிறது. குறைந்த மானியத்தைப் பெறுகின்ற நம்முடைய தமிழ்நாடு அரசு நெல்லின் விலையை இன்றைக்கு உயர்த்தியிருக்கிறது என்றால் சாகுபடியாளர்களுக்கு இலாபகரமாக இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கண்ணோட்டத்தில் கொண்டுதான் இன்றைக்கு இந்த நெல்லின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறது. நெல்லின் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று நம்முடைய தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவரவர்கள் தென் மாநில முதல்வர்களின் மாநாட்டைக் கூட்டிக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

வட நாட்டிலே சொல்வார்கள், 'வீட் லாபி' என்று சொல்வார்கள். கோதுமை சாகுபடியாளர்கள் சாகுபடிச் செலவையும் அதிகமாகப் பெற்று வருகின்ற அதே நேரத்தில் அதிக விலையையும் பெறுகிறார்கள். அதேபோன்று 'அரிசி லாபி'யாக நாம் இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தமிழ்நாடு டெல்லியிலிருந்து அதிக தொலைவில் இருக்கிறது என்ற நிலை இல்லாமல், எப்படி வடநாட்டில் கோதுமைக்கு அதிக விலையை நிர்ணயித்து உள்ளார்களோ அப்படிப்பட்ட நிலையை இங்குள்ள காங்கிரஸ் நண்பர்கள் மத்தியில் ஆளுகின்ற கட்சியிடம் கூறி அதிக விலையை நெல்லுக்கும் வாங்கித் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன், அதற்காக அவர்கள் பாடுபடுவார்கள் என்ற நிலையை உணர்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே சென்ற சுமார் ஒன்றிரண்டு மாதங்களாக எங்கு பார்த்தாலும் சட்டம் ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது என்றெல்லாம் அரசியல் கட்சிகள் பல மேடைகளிலே கூடச் சொல்லி, தேர்தல் நேரத்திலேயும் அதை அவர்கள் பிரச்சாரமாக வைத்திருந்தார்கள். சட்டம் ஒழுங்கு என்று குறிப்பிடு

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

கின்ற அதே நிலையில் நான் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். நம்முடைய தமிழகத்திலுள்ள என்.ஜி.ஓ.க்கள், என்.ஜி.ஓ. சங்கத் தலைவர்கள், இன்றைக்கு நம்முடைய ஜனநாயக அமைப்பு முறையில் உள்ள ஆளுங்கட்சிக்கு அறை கூவல் விட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களை இறக்கியே தீருவோம், முதலமைச்சரை அடக்கியே தீருவோம், முதலமைச்சரைப் பணிய வைத்தே தீருவோம் என்று அரசாங்க வேலை செய்யும் சிப்பந்திகள் ஒரு மாநில முதலமைச்சரையும், அமைச்சரவையும் அச்சுறுத்துகின்ற நிலையில் இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நான், இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வது, இப்படிப்பட்ட அரசாங்க ஊழியர்கள்மீது சட்டத்தை மீறுகின்ற அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது எந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறீர்கள், எடுக்கப் போகின்றீர்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள நான் இந்த நேரத்தில் உங்களைக் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்லாமல், நம்முடைய அரசாங்கத்தில் இருக்கின்ற ஊழியர்கள் எப்படி ஒழுங்கு நிலையை மீறி, எப்படி டிசிப்ளின் என்று சொல்லப்படும் நிலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கண்ணால் கண்டுதான் “லா அண்ட் ஆர்டர்” இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

(முற்பகல் 10-40)

நம்முடைய ஆளுகின்ற அரசினிடமிருந்து எதிர்க்கட்சியினருக்கே பல கோப்புகள் சென்று கொண்டிருந்தன. இங்கே பேசுகின்ற பல நண்பர்கள்கூட கோப்புகளைக் காட்டினார்கள். இப்படி ஆளுகின்ற அரசாங்கத்திடமிருந்து ஃபைல்களை எல்லாம் எடுத்து, எதிர்க்கட்சி நண்பர்களுக்குக் கொடுத்ததற்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கின்றார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நிலையை அவர்கள் எடுத்திருந்தால், சட்டம்—ஒழுங்கு உண்மையிலேயே குலைந்திருந்தால், சிப்பந்திகள் ரீதியில் இருந்திருக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை உள்ளத்தோடு இருந்த காரணத்தினாலும், எந்தப் பிரச்சனையானாலும், பணிந்து என்று சொல்வதோடு, மனிதாபிமானத்தோடு அணுகிய காரணத்தாலும் இன்றைக்கு கணிசமான நிலையில், அரசாங்க சிப்பந்திகள் பிரச்சினைகளைக் கொடுத்து, அணுகி விடக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட நிலையில், நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமையாக இருக்கிற காரணத்தால், மனிதாபிமான நிலையில் நடந்து கொண்ட காரணத்தினால்தான் இன்றைக்குச் சட்டம்—ஒழுங்கு கெட்டுவிட்டது என்பதை நான் ஏற்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

அதைச் சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில், பல்வேறு கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏதோ இந்திரா நகர் கொலை வழக்கு, பட்டினப்பாக்கம் கொலை வழக்கு என்பதை யெல்லாம் நாம் செய்தித் தாள்களில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொலைகள், பல்வேறு ஆட்சியாளர்கள் காலத்தில், பல்வேறு நோக்கங்களோடு நடைபெற்றிருக்கின்றன. 1972-ல் நானே, சென்னை நீதிமன்றத்திலே நடத்திய இரண்டு வழக்குகளை இங்கே சான்றாக வைக்க விரும்புகிறேன். 1972-73-ல், பிராட்வேயில், 'டி-பிராட்வே' என்ற ஓட்டலில், அங்கேயிருந்த பெரிய பணக்கார முஸ்லிம்களை எல்லாம் கடத்திக் கொண்டு, ஊருக்கு வெளியே கொண்டு போய், விஷ ஊசி எல்லாம் போட்டு பணத்தை அபகரித்த நிலை நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்த நேரத்திலே, இதைக் காரணமாகச் சொல்லி, அன்றைக்கு ஆண்டு கொண்டிருந்த ஆட்சியை அகற்ற வேண்டுமென்று யாரும் சொல்லவில்லை. அது மட்டுமல்ல,

கீழ்ப்பாக்கத்தில் ஒரு பெரிய மார்வாடியை, அவருடைய வீட்டில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த 3 பேர்கள் கழுத்தை நெறித்துக் கொன்று, பணத்தையும், நகைகளையும் கொள்ளையடித்துச் சென்றார்கள். இதையெல்லாம், எதற்காக உதாரணமாகச் சொல்கிறேன் என்றால், கொலை நடந்துவிட்டது, அதற்குக் காரணம் இந்த ஆட்சிதான், சட்டம், ஒழுங்கு கெட்டு விட்டது, அதற்குக் காரணம் இந்த ஆட்சிதான் என்று சொல்பவர்கள், அதற்குக் காரணமாக இருக்க வேண்டியவர்கள் அதிகாரிகள் என்பதை உணர்ந்தாக வேண்டும். ரூ. 1,000/-, ரூ. 2,000/- என்று சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு, அதற்காக அமர்த்தப்பட்டிருக்கிற அதிகாரிகள் தங்களுடைய கடமைகளை உணர்ந்து செயல்படுவார்களானால், இதுபோன்ற கொலை, கொள்ளைகளை நாம் கண்டு பிடித்திருக்க முடியும்.

ஆனால், இந்த நேரத்திலே ஒன்றைக் கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கொலை நடந்த நேரத்திலேயே அதிகாரிகள், பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து, கொலையாளி அங்கே போய் விட்டான், அந்த ரயிலிலே சென்றுவிட்டான், அந்தத் தடயத்தை விட்டுச் சென்றுள்ளான், இந்த மாதிரி செய்துவிட்டு சென்றுள்ளான் என்று பேட்டி அளித்தார்கள். சென்னை நகர கமிஷனர் அவர்கள் பேட்டி அளித்தார்கள். ஸ்காட்லாந்த் யார்டைப் பற்றிப் பார்ப்போமானால், அங்கே உள்ளவர்கள் புலனாய்வு முடிகின்ற வரையில், குற்றம்பற்றி, தாங்கள் புலனாய்ந்து, கண்டு பிடித்திருந்தும், குற்றவாளி, கண்டு பிடிக்கப்பட்டு கைது செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் கூட, அவர்கள் வெளியே சொல்லமாட்டார்கள். ஆனால், இங்கே பெயர்போன போலிசார் இது போன்ற நிலையைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று நான் இந்த உரையில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு எதையெல்லாம் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். சுமார் ரூ. 40 கோடிக்கு சலுகைகளைத் தமிழக அரசு வழங்கியிருக்கிறது. மின் கட்டணத்தை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் 12 பைசாவிவிருந்து, 14 பைசாவாக உயர்த்தினார்கள். அதை, 14 பைசாவிவிருந்து, 16 பைசாவாக, நெருக்கடி கால ஆட்சியாளர்கள் உயர்த்தினார்கள், அப்பேர்ப்பட்ட நிலையிலிருந்து இன்றைக்கு, 12 பைசாவாகக் குறைத்திருக்கிறது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு என்பதை நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, விவசாயிகளுக்கு எப்படியெல்லாம் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதில், மத்திய அரசு திகமாகப் பங்குபெற வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கூட்டுறவுத் துறை அமைதியான புரட்சியை நடத்தியிருக்கிறது. அவருடைய அணுகு முறை, முடியுமா, முடியாதா என்பதல்ல. தேவையா, இல்லையா, என்பதுதான் அவரது அணுகு முறை. இன்றைக்கு இந்த அணுகு முறையை வைத்து, கிராமிய கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் விதித்துள்ள சாதாரண வட்டி, அபராத வட்டி, ஆகியவைகளைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளது. இதனால் 30 மாத கால ஆட்சியில் 7 இலட்சம் விவசாயிகள் பயன் அடைந்துள்ளார்கள் என்பதை நான் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. இயற்கையின் சிற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள்—வெள்ளத்தாலும் வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் சுமார் 52 கோடி ரூபாய் சலுகையாகக் கடன் கால நீட்டிப்பு பெற்றிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் 3 லட்சம் விவசாயிகள் பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஏதோ இந்த அரசு விவசாயிகளைக் கவனிக்கவே இல்லை, விவசாயிகளைப் புறக்கணித்து விட்டது என்ற நிலையை மாற்றுவதற்காக உணர்த்துவதற்காக நான் இதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழக அரசு ஆட்சி பீடத்திலே ஏறிய உடனே 1962 முதல் 1972 வரை நம்முடைய சட்டமன்றத்தில், சட்டத்தில் நிலத்தை எடுத்திருக்கிறார்களே தவிர, நிலமற்ற ஏழைகளிடம் இருந்து அதிகமான பணத்தைப் பெற்றுத்தான் நட்ட ஈடு கொடுத்திருக்கிறார்கள். லாபம் அடைந்தவர்கள், நிலம் உள்ள விவசாயிகள், பணக்காரர்கள் தான் என்பதை கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு சொல்லுகிறார்கள் அரிசனங்கள் கொடுமைப் படுத்தப்படுகிறார்கள் என்று. ஒன்றை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உரஞ்சினை என்ற கிராமம் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. அங்கே 5 அரிசனங்கள் வெட்டப்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் குற்றத்திற்காக யார் குற்றவாளிகளாக நிற்கின்றார்கள் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை என்பதை நண்பர்கள் அறிவார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, விழுப்புரத்திலே நடந்த சம்பவம் ஜாதிக் கலவரம் இல்லை என்று ஜஸ்டிஸ் சதாசிவம் கூறி இருக்கிறார்கள். பேரணாம்பட்டிலே நடந்த சம்பவம் அரசியல் காரணங்களுக்காக நடந்திருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து எண்ணிப் பார்த்து எப்படி அரிசனங்கள், யாரால் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்ப்பது ஒவ்வொரு உறுப்பினருடைய கடமை. ஆளுங்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதைப் பேசினாலும், எதைச் செய்தாலும் அவர்கள் எதை நினைத்தாலும் அவைகள் எல்லாம் மக்களுக்குப் பாதகம் என்று சொல்லுகிற எதிர்க்கட்சியினர், அதனை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். மக்களுக்கு நல்லது செய்தால் வரவேற்கவேண்டி கேட்டுக் கொள்கிறேன். தவறு செய்தால் சுட்டிக்காட்டுங்கள். அண்ணா அவர்கள் சொல்வார்கள், ஆளுங்கட்சிக்காரர்களும், எதிர்க் கட்சிக்காரர்களும் மாப்பிள்ளையைப் போலவும், மாப்பிள்ளைத் தோழன் போலவும் இணைந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர்களும், முதலமைச்சர் அவர்களும் சேர்ந்து ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னதாகும்.

இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாம் எப்படிச் செயல்பட்டிருக்கிறோம், சொந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பேசப்பட்டிருக்கிறது. கட்சிப் பிரச்சினையை விட்டு, சொந்த விவகாரங்களை விட்டு, அங்க அடையாளங்களை விமர்சிப்பது விட்டுவிட்டு, மக்களுடைய பிரச்சினையை அணுகினால் நிச்சயம் இந்தச் சட்டமன்றம் எப்படி பாரம்பரியத்தை காலா காலமாகப் பாதுகாத்து மற்ற சட்டமன்றங்களுக்கு வழிகாட்டியாக விளங்கியதோ அதைவிட அதிகமான பாரம்பரியத்தை இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே ஏற்படுத்தும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த 2½ ஆண்டு காலத்தில் பல உறுப்பினர்கள் பேசிய போதெல்லாம் நான் கூர்ந்து கவனித்திருக்கிறேன். சில பேர்கள் சொந்தப் பிரச்சினைகளை அலசி இருக்கிறார்கள். ஒருவருக் கொருவர் வாக்குவாதம் செய்து தங்களுக்குள்ளே உள்ள வெறுப்பு உணர்ச்சியை, காழ்ப்புணர்ச்சியை பரிமாறிக்கொள்வதை பார்த்திருக்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட நிலை இருக்குமானால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மக்களுக்காக சேவை செய்வதற்காக, அவர்களுடைய இதயத் துடிப்பை உணர்ச்சிகளை, எண்ணங்களை பிரதிபலித்து வாதாபி சலுகைகளைப் பெற்றிருந்தால், இந்த

[திரு. பி. எச். பாண்டியன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

மன்றத்தின் பாரம்பரியம், இந்தியத் துணை கண்டத்திலேயே முதலிடம் பெற்று, அகில இந்திய ரீதியில் பொருளாதார ரீதியில் இல்லாவிட்டாலும், அரசியல் ரீதியில் அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே ஜாதிக் கொடுமைகளைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறோம். 1971-ம் ஆண்டு நாம் பாராளுமன்றத் தேர்தலையும், சட்டமன்றத் தேர்தலையும் வைத்துக் கொண்டிருந்தோம். அன்றைக்குப் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்த பிறகு சட்டமன்றம் கூடுகிறது.

[முற்பகல் 10-50]

அன்றைக்கு காமராஜர் அவர்கள் மீதிருந்த காழ்ப்புணர்ச்சியினாலும், அரசியல் வேறுபாடுகளினாலும், எதையும் நாடாத அவர்கள் மீது, ஒரு ஜாதியைக் குறிப்பிட்டு தாக்கி இருக்கிறார்கள். ஒரு தலைவரைப் பிடிக்காத காரணத்தால், அந்தத் தலைவரின் சொள்கை பிடிக்காத காரணத்தால் அந்த ஜாதியைக் குறிப்பிட்டு இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே தாக்கிப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வது தவறு என்றும், நல்லது அல்ல என்றும், அன்றைக்கு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்து சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்கிற நேரத்தில், நான் சொல்ல விரும்புவது, நாம் ஜாதி மத உணர்ச்சிக்கு அப்பாற்பட்டு நம் கடமைகளை ஆற்ற வேண்டும். இங்கே அரிசனங்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்று சொல்கிற நேரத்தில், அரிசன மக்கள் மீது மட்டும்தானா அந்தக் கொடுமைகள் இருக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சிறுபான்மையினர் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்வது முறையாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்லி, ஆளுநர் உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு மீண்டும் ஒரு முறை நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. துரை முருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் ஆற்றிய உரையின் மீது நான் சார்ந்து இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த அவையில் சொல்லக் கடமைப் பட்டு இருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரை என்று சொல்வது ஒரு நூலுக்கு பாயிரம் அமைவது போல் ஆகும். ஒரு அரசு இந்த ஆண்டில் இந்தந்த புதிய திட்டங்களை வகுத்து இருக்கிறோம் என்பதை விளக்கிக் காட்டுவதாக அமைவது தான் கவர்னர் உரை. அந்தத் திட்டங்களுக்கு, அந்தக் கொள்கைகளுக்கு ஏற்ப பணத்தை ஒதுக்குவது தான் பட்ஜெட் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த ஆளுநர் உரையில் என்னென்ன புதிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை விட,

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

இந்த ஆளுநர் உரை இங்கே படிக்கப்படுவதற்கு எந்தவிதமான 'மாரல் அதாரிட்டியும்' இந்த அரசுக்கு இல்லை என்பது தான் என்னுடைய முதல் கருத்து ஆகும். காரணம், மக்களின் ஆதரவு பெற்று, பெரும்பான்மையாக அமர்ந்து இருக்கின்ற ஒரு கட்சி தான் கவர்னர் உரையை எழுதிப் படிக்கத் தகுதி பெற்றதாகும். அதற்குத் தான் கவர்னர் உரை என்று பெயர் இருக்கும். ஆனால் தமிழகத்தில் ஒட்டுமொத்தமாக சற்றொப்ப 220 தொகுதிகளில் மக்களின் வாக்குகளைப் பெறத் தவறிய வக்கற்ற சர்க்காராக மாறிப்போய் இருக்கிறது இந்த அரசு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த அரசுக்கு சட்டப்படி கவர்னர் உரை அளிக்க உரிமை இல்லை, நியாயம் இல்லை, 'மாரல் அதாரிட்டி' இல்லை என்பதை நான் முதற்கண் தெரிவிக்கக் கடமைபட்டு இருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, இந்த கவர்னர் உரையில் பல்வேறு புதிய திட்டங்கள் இருப்பதாக நம்முடைய அருமை நண்பர் திரு. பாண்டியன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், செத்தவன் தலை கிழக்கே இருக்கிறதா, மேற்கே இருக்கிறதா என்பதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை, செத்துப்போன பிண்டமாக வெளிவந்து இருக்கிற இதில் என்ன எழுதப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப் பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை. காரணம், அதிலே நீங்கள் எந்தத் திட்டங்களைப் பற்றி சொல்லியிருந்தாலும், அது செத்துப் போனவன் கையில் வெத்திலைப் பாக்கு கொடுத்து அனுப்புவது போல்தான் இருக்கும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைபட்டு இருக்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய வேண்டுகோள், நான் எடுத்த எடுப்பிலேயே ஒன்றைச் சொன்னேன். நடந்து முடிந்த பாராளுமன்றத் தேர்தல் தமிழ்நாட்டில் அமைதியான சூழ்நிலையில் நடைபெற்றது என்பதைப் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்டுவதாக அமைந்து இருக்கிறது இந்த அறிக்கை என எனக்கு முன்னாலே பேசிய அங்கத்தினர் எடுத்துச் சொன்னார். நான் கூட படித்துப் பார்த்தேன். அதிலே 4-வது பாராவிடே "அண்மையில் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தல்கள் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரை பொதுவாக அமைதிச் சூழ்நிலையிலே நடைபெற்றதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்" என்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. மனதிலே கைவைத்து கூறும்படியாக ஆளும்கட்சிக்காரர்களை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். முழுப் பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பது என்று கிராமப்புறத்தில் சொல்வார்களே அதைப்போல் இந்த அறிக்கையில் செய்து இருக்கிறீர்கள். அமைதியான சூழ்நிலையில் நடைபெற்றதா இந்தத் தேர்தல் என்பதை உங்களுடைய மனச்சாட்சியைத் தொட்டு பதில் சொல்லுங்கள் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

மதுரையில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது. அன்றைக்கு ஆளும் கட்சிக்கும், எங்களுக்கும் ஊர்வலம் நடத்துவதற்காக நேரம் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நேரத்திற்கு முன்பாகவே அவர்கள் அந்த இடத்திற்கு வந்து, எங்களுடைய ஊர்வலம் நடத்துவதற்கு வழிகொடுக்காத காரணத்தால், கலவரம் ஏற்பட்டது. போலீஸ்காரர்கள் அதைத் தடுத்துப் பார்த்தார்கள். அந்தப் போலீஸ்காரர்களையே நையப் புடைத்தார்கள் ஆளும் கட்சியினர்.

பிறகு அவர்கள் லத்தி சார்ஜ் செய்தார்கள்; பிரம்படி பிரயோகம் நடத்தினார்கள்; கண்ணீர் புகை விட்டார்கள்; கடைசியில் எல்லாம் தாண்டி, சாம பேத தான தண்டம் என்று சொல்வார்களே, அதைப்போலத் துப்பாக்கிச் சூடு நடைபெற்று இருவர் பிணம் ஆனார்கள், இதை நான் சொல்லவில்லை. உங்களுடைய ஆட்சியிலே அமர்ந்திருக்கிற மதுரை டி.ஐ.ஜி. இராஜசேகர நாயர் ஒரு அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டு காட்டியிருக்கிறார். இரண்டு பேர் செத்தார்கள். எங்கும் கலவரம் நடைபெற்றது; மதுரையே ஸ்தம்பித்து போய்விட்டது; அந்த ஊரிலே தேர்தல் நடைபெறுமா என்ற நிலை உருவாயிற்று; இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு, மூடி மறைத்துவிட்டு, தேர்தல் அமைதியான சூழ்நிலையில் நடைபெற்றது என்று எழுத உங்கள் கரம் கூசவில்லை, நடுங்கவில்லை, எவ்வளவு பெரிய பூசணிக் காயை சோற்றிலே மறைத்திருக்கிறீர்கள்?

மதுரை சம்பவம் மட்டுமல்ல. தியாகராயநகரிலே மதிப்பிற்குரிய இன்றைக்கு மத்திய அமைச்சராக பொறுப் பேற்றிருக்கிற ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களுடைய தேர்தல் காரியாலயம் கொளுத்தப்படவில்லையா? எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த ஜெயராமன் அவர்களுடைய பழக்கடை அடித்து நொறுக்கப்படவில்லையா? அங்கே போலீஸ்காரர்கள் முன்னாலே கலாம் நடைபெற்று, சோடா பாட்டில் வீசப்பட வில்லையா? ஆளும் கட்சியில் ஒரு முக்கியப் பிரமுகராக இருக்கிற மதிப்பிற்குரிய * * * என்கிற ஒரு ஆள் நுழைந்து அங்கே கலாம் விளைவிக்கவில்லையா? அதனாலே ஒருவர் மாண்டுபோனாரே. அந்தச் சாவை மறைப்பதற்கு அமைதி சூழ்நிலை தேவைப்படுகிறதா உங்களுக்கு? அதற்காக நீங்கள் கழிவிரக்கம் கொள்ள வேண்டாமா? இதை எழுதுகிறபோது வெட்கப் பட்டிருக்க வேண்டாமா? இது மக்களுக்குத் தெரியாது, மக்கள் மறந்துவிடுவார்கள் என்று நீங்கள் நினைத்து விட்டீர்களா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

* * * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. துரை முருகன்]

இதைப்போலதான் தமிழ்நாடு முழுவதும். மாயவரத்திலே ஒரு நிகழ்ச்சி. அந்தப்பகுத்தறிவு மன்றத்திலே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிட்டப்பா அவர்கள் அங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார். அவரைப்போட்டு பூட்டிப்போட்டு, பிறகு கல்லால் அடித்து, அமளி துமளி செய்திருக்கிறார்கள்.

அதைப்போல அருமை நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்களுடைய தொகுதியான அம்பத்தூரில். இங்கே அமர்ந்திருக்கிற அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் அங்கே போய் பார்த்து, முதலமைச்சர் தாக்கப்பட்டார் என்ற தவறான செய்தி பரப்பப்படுகிறது; கலாம் விளைவிக்கப்படுகிறது. பிறகு அங்கே ஒரு பெரிய சவுண்ட் சர்வீஸ் கடையில் - அது எங்கள் கட்சிக்காரருடைய கடை - நுழைந்து, கடை நொறுக்கப்படுகிறது; 10,000 ரூபாய்க்கான சொத்துக்குச்சேதம் ஏற்படுகிறது. மறுநாள் முதலமைச்சர் போய்ப் பேசுகிறார். என்னைப்பற்றித்தவறான தகவல் இந்தப் பகுதியிலே பரப்பப்பட்டுவிட்டது; நான் அடிக்கப் படவில்லை என்று அவரே வாக்குமூலம் கொடுக்கிறார். அமைதியான சூழ்நிலையில் தேர்தல் நடைபெற்றது என்று கருதுகிறீர்களா? இது நியாயம்தானா?

இதைப்போல பல்வேறு பகுதிகளில், நாடு பூராவும் நடைபெற்றிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் ஆதாரம் தேவையில்லை. உங்கள் கட்சியிலே நியமன பொதுச் செயலாளர் ஒருவர் இருக்கிறார். அவரே மதுரைச் சம்பவம் குறித்து கடிதம் எழுதுகிறார். மத்திய போலீஸ் வரவேண்டும்; இதிலே தலையிட வேண்டும் என்று தந்திகள் கொடுத்துவிட்டு, இங்கே இருக்கின்ற முதலமைச்சருக்கும் தந்தி அனுப்புகிறார். மத்திய அரசு தலையிட வேண்டும்; உடனடியாக நீங்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று தகவல் கொடுக்கிறார். ஆளும்கட்சிக்காரரே இப்படி எழுதியிருக்கிறார். இதையெல்லாம் நீங்கள் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டு, அமைதியான சூழ்நிலையில் தேர்தல் நடைபெற்றது என்று எழுதியிருக்கிறீர்களே, இது நியாயம்தானா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொரு சம்பவம். மத்திய சென்னையில் டாக்டர் கலாநிதி அவர்களின் ஜெனரல் ஏஜென்ட் வழக்கறிஞர் இராதாகிருஷ்ணன் அவர் எங்கள் கட்சியின் தலைமை நிலையச் செயலாளர்களிலே ஒருவர். அவர் * * * முன்னால் போலீசாரால் தாக்கப்பட்டார்; அவருடைய கார் தாக்கப்பட்டது. இப்படி ஒவ்வொரு ஊராகப் பார்த்தால், அமளி துமளி சென்னையில் மட்டுமல்ல; எல்லா இடங்களிலும், எல்லா ஊர்களிலும் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இவ்வளவும் நடைபெற்ற பின்னால், இவ்வளவையும் தூக்கி எறிந்துவிட்டு அமைதி சூழ்நிலையில்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[திரு. துரை முருகன்] [1980 பிப்ரவரி]

தேர்தல் நடைபெற்றது என்று சும்மா கூட சொல்லவில்லையாம். பெருமையுடன் சொல்கிறேன் என்று குறிப்பிடுவதற்கு வெட்கப்பட வேண்டாமா? நாணி தலை குனிய வேண்டாமா என்று நான் உங்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னொன்று. விநோதமானது, ஆனால் வேடிக்கையானது. அது எது தெரியுமா? “ஜனநாயக மரபுகளைப் பேணிக் காக்கும் பண்பும் வாக்காளப் பெருமக்களின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற விழைவும் வளருவதை எண்ணி என அரசின் சார்பில் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாக்காளர் உரிமை பாதுகாக்கப் பட்டிருக்கிறதா உங்கள் ஆட்சியிலே? சென்னை மாநகரில் மட்டும் 6 இலட்சம் வாக்காளர்கள் காணாமல் போய் விட்டார்களே. இதுதான் வாக்காளர் உரிமைக்குப்பாதுகாப்பா?

1977 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலிலே 22,29,431 வாக்காளர்கள் இருந்தார்கள். 1979-ல் தற்போது நடைபெற்ற நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் 16,66,850 தான் இருக்கிறது. 6 இலட்சத்தைக் கொடுக்கவில்லையே. நீங்கள் தான் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்; உங்கள் அதிகாரிகள் தானே கணக்கு எடுத்தார்கள். அதற்கு ஒரு அதிகாரியை நியமித்தீர்கள், உங்களுக்கு மிக வேண்டிய அதிகாரி அவர். கணக்கில் 6 இலட்சம் பேரைக்காணவில்லை. இந்த 6 இலட்சம் எங்கே போயிற்று? இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்தில் அவர்கள் எல்லாம் செத்துப் போனார்களா? டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அழகாகக் குறிப்பிட்டதைப் போல, இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்திலே சென்னை நகரில் மட்டும் 6 இலட்சம் பேர் செத்திருந்தால், இந்த நாடு பூராவும் எவ்வளவு பேர் செத்திருப்பார்கள்? மக்களை வாழ வைக்க ஆட்சிக்கு வந்தீர்களா? சாக வைக்க ஆட்சிக்கு வந்தீர்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் உடனே தேர்தல் கமிஷனர் அவர்களுக்குத் தந்தி அனுப்பினார்கள். அப்போது அங்கிருந்து ஒரு பிரதிநிதி வந்தார். வந்து 32 ஆயிரம் வாக்குகள் தான குறைகின்றன என்று ஒரு அறிக்கையினைத் தந்தார்கள். அப்போது ஆளும் கட்சி சார்பிலே ஒருவர் வந்து நானும் ஒரு அறிக்கை தருகிறேன், அதாவது சில வாக்காளர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தயாரித்த அந்த சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டிய வாக்காளர் பட்டியலை எங்கே வைத்திருந்தார்? பரணிலே கட்டிப்போட்டு வைத்திருந்தாரா? இந்த மாதிரி வாக்காளர்கள் எண்ணிக்கை குறைகின்றது என்று நாங்கள் சொன்ன நேரத்திலே ஆளும் கட்சியின் சார்பிலே என்ன சொன்னார்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தாங்கள் தோல்வி அடைந்துவிடுவோம் என்று எண்ணி அதற்கான

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. துரை முருகன்]

காரணத்தைத் தேட ஆரம்பித்துவிட்டார்கள், ஆகவே ஆறு இலட்சம் வாக்குகளைக் காணோம் என்று பிதற்ற ஆரம்பித்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே தலைவர் மூலமாக நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தோல்விக்குக் காரணங்கள் தேடி அலையவில்லை, உங்களை டெபாசிட் இழக்கச் செய்யும் வாக்குகளைத்தான் தேடி அலைந்திருக்கிறோம் என்பதை மெத்த பெருமையுடன் நெஞ்சை உயர்த்திச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று. அதாவது உண்மைக்கு மாறான தகவல்களைச் சேர்த்து இந்த உரையிலே ஆளுநர் அவர்களைப் பேச வைத்திருக்கிறீர்கள் என்று குற்றம் சாட்டி விழைகிறேன். அதாவது “நகரின் போக்குவரத்து நெரிசலைச் சமாளிப்பதற்கான ஒரே வழி, விரைந்து ஓடும் இரயில்கள் (Mass Rapid Transit System) அமைப்பதன் மூலமே யென்பதை இங்கு நான் மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். விரைவு இரயில் போக்குவரத்து அமைப்பதற்கான பணிகளை வரும் ஆண்டிலாவது மத்திய அரசு தொடங்க வேண்டுமென்று நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.” என்று அந்த உரையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மைக்கு மாறான தகவல். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டத்திற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியில் இருக்கிற காலத்தில் போராடி, எங்களுடைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் நாடாளுமன்றத்திலே பேசி இந்த மாநிலத்திற்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அதற்காக தனி அலுவலகங்கள் நிறுவப்பட்டு இது வரையிலும் 1.3 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு 4 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அந்தத் திட்டத்தை உங்களுடைய ஆட்சியில் நீங்கள் இழந்து விட்டீர்கள். ஆனால் இந்த உரையிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது? “வரும் ஆண்டிலாவது மத்திய அரசு தொடங்க வேண்டும்” என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இப்போது தொடங்கக்கூடிய நிலையிலா மத்திய அரசிடம் அந்தத் திட்டம் இருக்கிறது என்று கேட்டால் இல்லை என்பதை ரூபகப் படுத்த விரும்புகிறேன். ஜனவரி இரண்டாம் தேதியிட்ட இண்டியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையில் ‘By our staff Reporter’ என்ற பகுதியில் ஒரு செய்தி வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

“In his letter dated December 14, addressed to MGR, Mr. Charan Singh has stated that the state Government should concentrate on ‘de congesting’ the city. Only after this is done, can we think of costly schemes like the RTS he has said in his letter.” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்த ஆண்டிலாவது மத்திய அரசு இதைத் துவங்கவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களே, அது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இடையிலே இவ்வாறு

[திரு. துரை முருகன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

ஏற்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்ன கேட்டால் இடையிலே இந்தச் சர்க்கார் மத்திய அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவில்லை.

“Informed sources express the view that MGR was a bit late in taking up the issue with the Prime Minister”

என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தினை மத்திய அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு போகத் தவறி விட்டார்கள். அந்தத் திட்டம் கையை விட்டுப் போகிற நிலைமை உருவாக்கப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் அதை மூடி மறைத்துவிட்டு அடுத்த ஆண்டிலாவது துவங்க வேண்டும் என்ற உண்மைக்கு மாறான தகவலை ஆளுநர் அவர்களது உரையிலே சேர்த்திருக்கிறீர்கள்.

இன்னொன்று. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் கூடச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். மத்திய அரசின் முதலீடு இந்தப் பகுதிக்கு இருக்க வேண்டும், மத்திய அரசின் முதலீடுகள் இருந்தால்தான் நல்லது என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டுவிட்டு, இது நம்முடைய மாநிலத்தின் உரிமையைக் காப்பதாகும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏட்டிலே எழுதிக் காட்டி இருக்கிறீர்கள். ஆனால் நாட்டிலே வந்த திட்டங்களை நீங்கள் ஏற்றுக்கொண்டதுண்டா?

அடுத்து, இரண்டாவது இரயில்பெட்டி செய்யும் தொழிற் சாலையை இந்த மாநிலத்திலே துவக்க இருந்தது மத்திய அரசு. நீகாவை மாவட்டத்திலே அதற்காக இடங்களை எல்லாம் பார்த்து இரயில்வே போர்டு சிபாரிசு செய்து வந்த பிறகு பத்தாயிரம் பேர்கள் வேலை செய்யலாம் என்ற நிலையில் உருவாகி வந்த அந்தத் திட்டம், உருவாகி வருகின்ற நேரத்திலே தங்கள் அதைச் சரியாகப்பயன்படுத்தாத காரணத்தால் அண்டை மாநிலத்திலுள்ள திரு. சென்னாரெட்டி அவர்கள், நான் இலவசமாக இடம் தருகிறேன், இலவசமாகக் குடிதண்ணீர் தருகிறேன், எங்கள் மாநிலத்திலே துவக்குங்கள் என்று சொல்லி அந்தத் திட்டம் அங்கே போகிற நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகவே அந்தத் திட்டத்தை பக்கத்து மாநிலத்திற்குப் பறிபோக விட்டது கொடுமை என்று கூறி, இந்தக் குற்றத்தை இழைத்தவர்கள் இந்தச் சர்க்கார் என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

ஏன், மத்திய சர்க்காரே ஒரு திட்டத்தை மனம் உவந்து கொடுக்க வருகிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தை பயன்படுத்த உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதை அனைத்துப் போக உங்களுக்கு வக்கில்லை, வகையில்லை, தெளிவில்லை, திராணியில்லை, ஆகவே விட்டு விட்டீர்கள். அது பக்கத்து மாநிலத்திற்குப்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

போய் விட்டது. ஏன், நீங்கள் தூங்கி விட்டீர்கள். ‘தூங்காதே தம்பி தூங்காதே’ என்று நமது முதலமைச்சர் சொல்லி யிருக்கிறார். அதைச் சொன்னாலும் சொல்வார், அதை நான் நாடோடி மன்னனில் பாடியிருக்கிறேன் என்று. ஆனால் நான் அதை அப்படிப் பாட முடியாது. அண்ணே நீங்கள் தூங்கி விட்டீர்கள் தூங்கிய காரணத்தினாலே கோட்டை விட்டு விட்டீர்கள். ஆகையினால் இந்த நிலைமை உருவாகியிருக்கிறது. ஆகையினால் இப்பொழுது சொல்கிறீர்கள் மத்திய சர்க்கார் இங்கே முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று. இன்னொன்றையும் சொன்னீர்கள் காகித ஆலை பற்றி. கவர்னர் உரையிலே இந்த ஆண்டு துவங்கப்படும் என்று சென்ற ஆண்டு சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு அதை ரிலிஸ்தர் செய்திருக் கிறீர்கள். அதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை, உங்களுடைய நிலைமையிலே.

அதேப்போல தூத்துக்குடியிலே ஒரு ஆல்கஹாலிக் தொழிற் சாலை. அதிலேயும் இதே நிலைமைதான் நீடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வேறு எந்தவிதமான முன்னேற்றத்தையும் காண முடியவில்லை. ஆனால் இரண்டு அமைச்சர்களை மத்தியிலே வைத்துக் கொண்டிருந்தீர்கள். அது போதாது என்பது போல் மத்திய சர்க்காருக்கும், மாநில சர்க்காருக்கும் இணைப்புப் பரலம் போல, ஒரு லையசன் ஆபீசர் என்ற வகையில் ஒரு நபரை நியமித்தீர்கள். அவருக்கு அங்கே கார், படி, இங்கே கார், வீடு என்று இத்தியாதி செலவுகள் அத்தனையும் செய்தீர்கள். ‘‘குருடி தண்ணிக்குப் போனாளாம் கூட எட்டு பேருக்கு வேலை கேட்டதாக’’ என்பது போலவும் ‘‘அறுக்கமாட்டாதவன் கையில் 58 அரிவாளாம்’’ என்பதைப் போலவும் இருக்கிறது. உங்களுக்கு இத்தனை அமைச்சர்கள் டெல்லியிலே இரண்டு அமைச்சர்கள், அவர்களுக்கு துணை செய்ய ஆலோசனையாளர்கள், இத்தனை பேர்கள் இருந்தும் கூட ரயில்பெட்டி செய்கிற தொழிற்சாலையை கோட்டை விட்டீர்கள். இதுவரை காகித தொழிற்சாலை கேட்கவில்லை. இரண்டாக என்பதை ஆரம்பிக்கப் போவதாக போன வருஷம் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் அதை ஆரம்பிக்கவில்லை. காரணம் உங்கள் அமைச்சர்கள் அதையெல்லாம் கேட்டுப் பெறவில்லை. அங்கே என்ன செய்தார்கள். எதை வாங்கினார்கள்? அவர்கள் இந்த மாநிலத்திற்குத் தேவையான திட்டங்களை வரங்குவில்லை, அவர்கள் வாங்கியது எல்லாம் வேறு. அந்த வேறு எதை என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆகவே மத்திய சர்க்காரிடத்திலே போய் எங்களுக்கு அது தேவை, இது தேவை என்று எதையாவது கேட்டிருக்கிறீர்கள். எங்களுக்கு இன்னும் இரண்டு அமைச்சர்கள் தேவை. அவருக்கு போர்ட்—போலியோ வேண்டும் என்று கேட்கிறீர்கள். இரசாயனத்தைப் பிரிக்காதே என்கிறீர்கள். இதிலேயே உங்கள் காலத்தை ஒட்டிவிட்டீர்கள்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

ஆனால் நாங்கள் இருந்தபோது அப்படியெல்லாம் இல்லை. நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது பாம்பன் பாலம் கேட்டோம். நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்தபோது நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வேண்டும் என்று கேட்டுப் பெற்றோம். நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்த போது சேலம் இரும்பாலை துவக்கப்பட்டது. நாங்கள் ஆட்சியிலே இருந்த போது தூத்துக்குடி அனல் மின்சாரம் வேண்டும் என்று கேட்டோம். எழுச்சி நாள் கூடக் கொண்டாடினோம். மாநிலத்தின் உரிமைக்காக குரல் கொடுத்தது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். ஆனால் உங்களால் குரல் கொடுக்க முடியவில்லை. குரல் கம்மப்போய் இருக்கிறது. வேறு ஏதாவது கிடைக்குமா, சலுகை கிடைக்குமா, சரக பணம் கிடைக்குமா என்று பார்ப்பதில் குறியாக இருந்து விட்டார்கள். அதன் விளைவாகத்தமிழகத்திற்கு இன்று வர வேண்டிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் வரவில்லை.

மத்திய சர்க்கார் போட வேண்டிய கொள்முதலைக்கொண்டு வந்து போடத் தயங்குகிறது. காரணம் இங்கே இருக்கிறவர்கள் கையால் ஆகாதவர்கள் என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னொன்றையும் நான் பார்க்கிறேன். சென்ற ஆண்டு ஆளுநர் உரைக்கும் இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரைக்கும் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் இல்லை. ஏதாவது தொக்கியிருக்கிறதா என்று பார்க்கிறேன். கிடைக்கவில்லை. அப்படியே கொஞ்சம் மாற்றி ஆக்டிவ் வாய்ஸ், பாசிவ் வாய்ஸ் மாற்றுவது என்று சொல்வார்களே அப்படி மாற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று போன வருஷம் போல் இந்த வருஷம் எழுத, காப்பி யடிக்க தைரியம் இல்லை. அது என்ன தெரியுமா? “நிர்வாகத்திலே பிற துறைகளிலும் ஊழல்கள் களையப்பட வேண்டும் என்பதில் அரசு திடமான நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளதை உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள். அரசு எடுத்து வரும் நடவடிக்கைகள் மன்ற உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பின் காரணமாக நல்ல பலன் ஏற்படும்” என்று சென்ற ஆண்டு குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இந்த ஆண்டு ஆளுநர் உரையில் அந்தப் பேச்சே இல்லை. காரணம் என்ன? பயம். குறிப்பிட்டால் என்ன நடக்குமோ என்ற பயம். கப்பல் வரும், படகு வரும், மோட்டார் வரும், பஸ் வரும், அப்புறம் வட்டிக்கடைக்காரர் வருவார். ஈட்டிக்கடைக்காரர் வருவார். எத்தனை கோடி? எத்தனை லட்சம்? அப்படி எத்தனையோ வந்து விடும் கணமுன்பாக. அதவே உங்களுக்கே மனசாட்சி உறுத்துகிறது. ஊழலை எழுதுவதற்கு தயங்குகிறது. காரணம் சுற்றி சுற்றி வருகிறது. படுத்தால் ஞாபகம் வருகிறது கப்பல் கப்பலாக. எழுந்தால் மோட்டார், விழுந்தால் 24 லட்சம் வருகிறது. நின்றால் சினிமா கொட்டகைக்காரன். குனிந்தால் ஒரு முனை வரிக்காரர்கள். தேங்காய் கடைக்காரர்கள். தேங்காய் கடைக்காரர்களிலிருந்து மார்வாடியிலிருந்து அத்தனை பேரும் கண முன்னால் நடமாடுகிறார்கள்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

நாட்டிலே இருக்கிறவன், அங்காடியிலே இருக்கிறவன். ஆனாலிலே வேலை செய்கிறவன், கூலி வேலை செய்கிறவன், வயல் வரப்பிலே வேலை செய்கிறவன், மற்றும் இருக்கிற பாட்டாளி அத்தனை பேரும் உங்களைப் பார்த்தால் அண்ணாதி.மு.க. வைச் சார்ந்தவன் போகிறான் என்றா பேசுகிறார்கள். அதோ போகுது பார் கப்பல், வருகுது பார் பஸ் என்றல்லவா பேசுகிறார்கள். எனவேதான் மரியாதையாக அந்தப் பாராவை எடுத்து விட்டீர்கள். இந்த புத்திசாலித்தனத்தையாவது கொஞ்ச நேரம் உங்கள் மனசு மகிழ்ச்சிக்காக நான் பாராட்டலாம் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஓட்டுரிமை 18 வயது என்று. அது புதிய திட்டம். இந்த ஆண்டுத் தேர்தல் திட்டமிட்டபடி நடக்குமா? மதிப்பிற்குரிய திரு. காளிமுத்து அவர்கள் சொல்கிறார் ஏப்ரலில் நடக்கும் என்று. தேர்தலில் ஓட்டு போடத்தான் இந்த 18 வயது வரம்பு. பெண்களுக்கும் அரிசனங்களுக்கும் ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றைக் கொண்டு வருவதற்கு நாங்கள் சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது நடப்பது பிப்ரவரி. இடையில் இருப்பது மார்ச் மாதம் தான். ஏப்ரலில் தேர்தல். இடைப்பட்ட காலத்திலே 18 வயது உடையவர்களுக்கெல்லாம் வாக்குரிமை என்று போட்டால், சென்ஸஸ் எடுக்கப்பட்டதா? எப்பொழுது சட்டம் கொண்டு வருவது, எப்படி நிறைவேற்றுவது, எப்பொழுது 18 வயது என்று நிர்ணயித்து அமுல் படுத்துவது, எப்பொழுது தனித் தொகுதிகள் ஒதுக்கப் போகிறார்கள்?

[முற்பகல் 11.10]

ஆகவே இதுவும் காற்றோடு சாய்ந்து விட்ட நிலையாகத்தான் உருவாகிவிடும் என்பதால் சொல்கிறேன். அப்படி இருக்குமானால் இப்போது சொல்கிறேன். சென்ற முறை குறிப்பிட்டுக் காட்டியதைப் போல் பெண்களுக்கு 50 சதவீதம் ஒதுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். உங்களுக்கு மத்திய அரசோடுதான் வாதாடத் தெரியவில்லை. உங்களுக்கு நாடாளுவாவது தெரிகிறதா என்றால் அதிலும் ஸீரோ மார்க் தான் வாங்குகிறீர்கள். எனக்கு என்னவோ ஒரு ஐந்து க்ரேஸ் மார்க் போட்டலாம் என்பது எண்ணம். ஆனால் அதற்குக் கூட நீங்கள் வாய்க்கற்றவர்களாகிவிட்டீர்களே என்றுதான் நான் வருத்தப்படுகிறேன். என்ன இருந்தாலும் விட்ட குறை தொட்ட குறை அல்லவா? முன்னால் நீங்கள் இருந்த கட்சி ஆயிற்றே, இப்படி இருக்கிறீர்களே என்பதுதான். எல்லாத் தரப்பின் எதிர்ப்புகளையும் நீங்கள் சம்பாதித்து இருக்கிறீர்கள். வாழ்க்கையில் யாரை விட்டிருக்கிறீர்கள்?

[திரு. துரை முருகன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்கள் பாவம் போராடிப் போராடி ஜெயிலுக்குப் போவதும் வருவதுமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு என்ன செய்தீர்கள்? ஒரு நாள் திடீரென்று மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. திருவேங்கடம் பேச்சுக்கு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எழுந்து சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புக் கிடையாதாம், அதுவும் நான் ஆட்சி செய்யும்போது, பரவாயில்லை. வரப் போகிறது. 90 நாட்களுக்குள்ளே எல்லா விவசாயிகளுக்கும் மின் இணைப்புத் தரப்படும், நீங்கள் எல்லாம் பம்ப் செட்ஸ் வாங்கித் தயாராய் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். என்ன நடந்தது? 90 நாட்களுக்குள் உங்களுக்கு மின்சார இணைப்புத் தருவோம் என்று சொன்னார்கள். பம்ப் செட்ஸ் உற்பத்தி செய்யும் முதலாளிகள் அமைச்சர்களையும் மற்றவர்களையும் பார்த்தார்கள். பேசவேண்டியது பேசியாயிற்று. மாற வேண்டியது மாறியது. நடக்கவேண்டியது நடந்தாயிற்று. விவசாயிகள் தங்கள் தட்டுமுட்டுச் சாமான்களை எல்லாம் கடைகளில் அடகு வைத்து பம்ப் செட்ஸ் வாங்கி வைத்தார்கள். பிறகு விவசாயி ஏ. இ. ஆபீஸுக்குப் போகிறான். எங்களுக்கு 90 நாட்களுக்குள் மின் இணைப்பு தருகிறேன் என்று சொன்னீர்களே என்று கேட்கிறான். ஒரு ஏ. இ. க்கு 400 அப்ளிகேஷன்ஸ் வந்தால் நாற்பது பேர்களுக்குக்கூட மின் இணைப்புத் தரப்படவில்லை. அதன் விளைவு என்னவென்று கேட்டால் ஒரு லட்சம் பம்ப் செட்ஸ் மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. ஒரு பம்ப் செட்டுக்கு ரூ. 5000 முடக்கம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் விவசாயிகளின் பணம் ரூ. 50 கோடி இன்று முடக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாகச் செய்தவர்கள் இந்த அரசு என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உண்மைக்கு மாறான தகவல்கள். எடுத்தேன் கவிழ்த்தேன் என்ற உறுதிமொழிகள். விவசாயிகள் தங்கள் வீடுகளில் உள்ள தட்டுமுட்டு சாமான்களை மார்வாடி கடைகளில் அடகு வைத்து 50 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு கடன்பட்டவைத்திருக்கிறீர்களே அது நியாயமா என்று கேட்கிறேன். யாருடைய வயிற்றெறிச்சலை விட்டீர்கள்?

என். ஜி. ஜெ.-க்களை விட்டிருக்கிறீர்களா? மாணவர்களை விட்டிருக்கிறீர்களா? ஆசிரியர்களை விட்டிருக்கிறீர்களா? டாக்டர்கள் என்ன, என்ஜினியர்கள் என்ன, தொழிலாளிகள் என்ன? எல்லாத் தரப்பினரின் வயிற்றெறிச்சலையும் கொட்டிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நன்றாகச் சொன்னார் திரு. பா. ரா. ஏன் நீங்கள் தோற்றுவிட்டீர்கள் என்று நிரூபிக்கத் திரு. பா. ரா. வைக் கேட்டார்கள். “நான் தோற்றாமல் என்ன செய்வேன். அ. தி. மு. க. எல்லாத் தரப் பினருடைய வயிற்றெறிச்சலையும் கொட்டிக்கொண்டது, ஆகவே எங்களுக்கு வேட்டு போடவில்லை” என்று பா. ரா. அழகாகச் சொன்னார்கள்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், திரு. பா. ரா. தோற்றுப்போனால் அது என் மானப் பிரச்சினை, மானமே போய் விடுமென்றார். இருந்தால் போவது வேறு. அது வேறு விவகாரம். ஆனால் அவர் சொன்னார், திரு. பா. ரா. தோற்றுப்போனால் என் மானம் போய்விடும் என்று. இன்னொரு உறுப்பினர் சொன்னார், திருமதி சுலோசனா சம்பத் தோற்றுப்போனால் தூக்குப் போட்டுக்கொள்வேன் என்று. ஏ, அப்பா. திருமதி சுலோசனா சம்பத் தோற்றுப்போனால் தான் சுருக்கு மாட்டிக் கொள்வேன் என்று சொன்னார். தமிழ்நாடு கேட்கிறது. “கயிற் இங்கே இருக்கிறது, எங்கே திரு. கபாலி” என்று தமிழகம் கேட்டது. என்னவாயிற்று, உங்கள் வீரம். நான் சொல்ல வில்லை, திரு. பா. ரா. சொன்னார், உங்களால் ஆதரிக்கப் பட்ட திரு. பா. ரா. சொன்னார், அத்தனை பேர்களுடைய வயிற்றெரிச்சலையும் கொட்டி கொண்ட இந்தச் சர்க்காரால் தான் நான் தோற்றுப்போனேன் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான பல செய்திகளை இங்கே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திரு. பா. ரா. அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று சொல்வது உண்மைக்குப் புறம்பானது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். மணிமாறன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். தஞ்சை இடைத் தேர்தலில் தோற்றுப் போய் விட்டால் பிணமாகத்தான் வருவேன் என்று சொன்ன முன்னாள் முதல் அமைச்சர்கள் எல்லாம் இங்கே இருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : தேர்தல்களில் வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசிவிட்டு தெரியாததனமாகப் பேசுகின்ற அகில இந்திய அண்ணாதி. மு. க. வினாக்கும் * * * * * மேலே காவியானவர்கள் எங்கள் கட்சியில் கிடையாது., அப்படி யாரும் சொன்னது கிடையாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

திரு. ஆர். மணிமாறன் : அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள், முன்னாள் அறிநிலையத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர். திரு. கண்ணப்பன் என்று அவர் பெயர். அவரை மறந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. துரை முருகன் : நான் திரு. கண்ணப்பனை பற்றிச் சொல்லவில்லை. திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். திரு. பா. ரா. அவர்கள் சொன்னது உண்மை, அதற்கு பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது. அதைப் படித்துக் காட்ட நேரமில்லை.

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1980 பிப்ரவரி]

* திரு. ர. ஜெபமணி : திரு. பா. ரா. அவர்கள் அப்படியா சொன்னார்கள்? உண்மைக்குப் புறம்பாக எடுத்துச் சொல்லுகிறீர்களே? 'வயிற்றெரிச்சல்' என்றா திரு. பா. ரா. சொன்னார்கள்? இப்படி உண்மைக்குப் புறம்பாக இங்கே எப்படி எடுத்துச் சொல்லலாம்? எங்களுக்கும் தெரியும், உங்கள் கூட்டு எவ்வளவு நாளைக்கு இருக்கும் என்று.

திரு. மு. கருணாநிதி : உங்களுடைய கூட்டை முதலிலே காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். பிறகு, மற்றவர்கள் கூட்டைப் பற்றிப் பேசலாம்.

திரு. ர. ஜெபமணி : எங்களுக்குக்கூட உங்களைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். தஞ்சாவூரிலே நீங்கள் எவ்வளவு தடுமாறினீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். அதற்குப் பிறகு ஞானம் பிறந்து, அந்த ஞானம் திடீரென்று அஞ்ஞானமா மாறி விட்டதும் எங்களுக்குத் தெரியும்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இன்னும் இந்தச் சமுதாயத்திலே எவ்வளவு பேர்கள் அதிருப்தியோடு இருக்கிறார்கள். இன்னும் எத்தனைப் போராட்டங்கள், அடக்கு முறைகள், அச்சுறுத்தல்கள். கடைதியிலே, போலீஸ் இலாகாவாவது அதிருப்தி இல்லாமல் இருக்கின்றதா? அவர்களும் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். மங்கை சூதகமானால் கங்கையிலே குளிக்கலாம், ஆனால் கங்கையே சூதகமானால் எங்கே குளிப்பது என்பது போல், எங்கே போராட்டம் நடந்தாலும் போலீசை அழைத்துக்கொண்டு போகலாம், ஆனால் போலீசே போராட்டம் நடத்தினால், என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? அதன் விளைவாகத் தான் இன்றைக்கு நாட்டிலே லா அண்டு ஆர்டர், அதாவது சட்டம், ஒழுங்கு இல்லை. நாட்டிலே எங்கே பார்த்தாலும் கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, திருடு போன்றவைகள் நடக்கின்றன. இந்திரா நகரில் பிரேமா, சேத்துப்பட்டில் இராஜலட்சுமி, யட்டினப்பக்கத்தில் வசந்தி, ஆவடியிலே ரோடிஸ் டாக்ஸி டிரைவர் பட்டிலூரில் தண்டபாணி யோன்றவர்களின் கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. இன்னும் பலர் கற்பழிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதுவரை நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறீர்கள்? திரு. பாண்டியன் அவர்கள் பேசும்போது, விஷ ஊசி நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றிச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். என்ன நடந்தது? அதிலே நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டு, சிறைக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒன்றை நான்.....

திரு. பி. எச். பாண்டியன் : இந்த வழக்கில் 13 கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன. 8 கொலைகள் மீதான வழக்குகள் தொடரப்பட்டிருக்கின்றன. 5 கொலைகள் சாட்சியில்லை என்ற நிலையில் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன.

1980 பிப்ரவரி 2]

திரு துரை முருகன் : அது நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு. நானும் அவரும் அதைப்பற்றி விவாதிக்கக் கூடாது. ஆனால், இதிலே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நீங்கள் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை? காரணம், பல பேர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். பட்டினப்பாக்கத்தில் வசந்தி கொலை நடந்திருக்கிறது. பட்டினப்பாக்கத்தில் போலீஸ் பந்தோபஸ்து போட வேண்டாமா? ஆனால், முன்னாள் அமைச்சர் திரு. முத்துசாமி அவர்கள் வீட்டில் போலீஸ் காவல் இருக்கிறது. கொலை நடந்தது வேறு இடம் ஆனால் திரு. முத்துசாமி வீட்டில் காவல், இது என்ன நியாயம்? ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைதான் நாட்டிலே இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளுக்கு எல்லாம் போலீஸ் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. துப்பு துலக்க வேண்டிய சி. ஐ. டி. க்கள் கலைஞர், போராசிரியர், திரு. வீராசாமி, திரு. துரை முருகன் மற்றும் திரு. மாறன் போன்றவர்களின் வீட்டுக் கதவைத் தட்டுவதும், இவர்கள் வெளியே போனால், அவர்களுக்குப் பின்னால் காரை ஒட்டிக்கொண்டு போவதும் தான் இந்த போலீசாரின் வேலையாக இருக்கிறதே தெவிர, குற்றங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அவர்கள் எங்கும் போடப்படுவதில்லை. அவர்கள் என்ன வேலை செய்கிறார்கள் என்றால், எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அடக்குவது, ஒடுக்குவது, அவர்களமீது வழக்குகள் தொடுப்பது போன்ற வேலைகளைத்தான் செய்கிறார்கள். அதனால், இந்த நாட்டிலே உள்ளவர்களின் உயிருக்கும், உடமைக்கும் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இல்லை. அதனால் லா அண்டு ஆர்டர், சட்டம் ஒழுங்கு செட்டு விட்டது.

இப்போது அவர்கள் ஒரே ஒரு காரியம்தான் செய்ய வேண்டும். என்ன காரியம்? ராஜிநாமாச் செய்வது. ஆனால், அதைச் செய்யமாட்டார்களே? அவர்களாக செய்யமாட்டார்களே? ஆடிக் கறக்க வேண்டிய மாட்டை, ஆடிக் கறக்க வேண்டும்; பாடிக் கறக்க வேண்டிய மாட்டை பாடிக் கறக்க வேண்டும், ஆனால், அவர்கள் எந்தவகையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பது தெளிவாகவில்லை.

நான் இன்னொன்றையும் கேட்கிறேன். எதிலேயும் உங்களுக்குத் தெளிவில்லை. ஒருநாள் ஒன்றைச் சொல்வது, இரண்டாம் நாள் அதை மாற்றிச் சொல்வது. நண்பர் இரகுமான்கான் அவர்கள் சொல்லியதுபோல், 'தள்ளாடும் சாராய சட்டம்' மதுவிலக்கு கொள்கையில் எங்களுக்கு மாறுபட்ட கருத்து கிடையாது; ஆனால், ஒன்றைச் சொன்னோம். தண்டனை கொடுப்பதிலும்கூட. கிரிமினல் ஜூரிஸ் புரூடன்ஸ் என்ற அடிப்படையில் இருக்கவேண்டும் என்பதை நீங்கள் புரிந்திருப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம், ஆனால், அதைப்பற்றி இந்த

[திரு. துரை முருகன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

மன்றத்திலே பேசுகின்றபோது, எல்லா அமைச்சர்களும் சொன்னார்கள். என்ன சொன்னார்கள், மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நாங்கள் தீவிரவாதிகள், அதைத் தளர்த்த மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன ஆயிற்று? இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

ஓரத்தநாட்டில், நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது, எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், பதவியில் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும், மதுவிலக்குக் கொள்கையை தளர்த்த மாட்டோம் என்று தீவிரமாகப் பேசினார்கள். இது தாயின் மீது ஆணை என்கிறார்கள். ஆனால், இப்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால், 'தளர்த்துகிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 30 வயதுள்ள ஒருவன், 30 ரூபாய் வைத்திருந்தால் போதும். குடிக்கலாம். அன்றைக்கு ஆர்ப்பரித்தீர்கள். ஆர்ப்பரித்ததின் விளைவு இன்றைக்கு தள்ளாடுகிற சாராய சட்டத்தின் பின்னோக்கி ஓடுகிறீர்கள். அந்த ஒரு சட்டம் மட்டுமா?

இன்னொன்று பிற்பட்டோருக்கு தரப்பட்ட உரிமையில் கைவைக்கப்பார்த்தீர்கள். வருமான உச்ச வரம்பு கொண்டு வந்தீர்கள். 9,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் இருந்தால் முற்போக்கு இல்லாவிட்டால் பிற்போக்கு என்று சொன்னீர்கள். இது தந்தை பெரியாரும், பேரிஞர் அண்ணாவும் போராடிப் பெற்ற திராவிட சமுதாயத்தின் மாக்கனார்டா. இதிலே யாருக்கும் கை வைக்க உரிமை இல்லை. இந்த மன்றத்திலே நான் சொன்னேன், இதிலே கை வைத்தால் ரத்த ஆறு ஓடும் என்று எச்சரித்தேன். கேட்கவில்லை. ஓடுமா ரத்த ஆறு, தம்பி துரை முருகனுக்கு உடலே நடுங்குகிறது. அவர் ரத்த ஆறு ஓடும் என்கிறார். விடமாட்டேன் என்று பொதுக் கூட்டத்திலே முதல்வர் சொன்னார்.

இன்றைக்கு என்ன நிலைமை? திராவிடக் கழகம் போராட்டம் நடத்தியது. அந்தச் சட்டத்தை எறித்தது. உடனே இங்கே அமைச்சர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அந்தச் சட்டத்தை எறித்த சாம்பலைக் கொண்டு வாருங்கள்; எங்கள் வீட்டில் புழக்கடையிலே இருக்கிற, முன்னாலே இருக்கிற குரோட்டன்ஸ் கெடிக் குருவாகப் போடுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நான் கேட்கிறேன் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் 29 ஆம் தேதி பேரணி, தொடர்ந்து போராட்டம் என்று சொன்னவுடனே நடுநடுங்கிப் போய் இன்றைக்கு வாபஸ் பெற்றிருக்கிறீர்களே; நீங்கள் போட்ட அந்தச் சட்டத்தை

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

வாபஸ் பெற்றிருக்கிறீர்களே, அதை எங்கே கொண்டு போய்க் போடுவது? அதைக் கொண்டு போய் என் வீட்டுப் புடலங்காய்ச் செடிக்குப் போட்டால் கூட அந்தச் செடி அதை ஏற்றுக் கொள்ளாது, எரித்த சாம்பலை ஏற்றுக்கொள்ளாது என்று சொல்ல சேசப்படுகிறேன்.

உங்களுக்கு எதிலும் தெளிவு இல்லை. தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்தால் தடைச் சட்டம். அடுத்த நான் அது கிடையாது. மறுபடியும் ஆர்டினன்ஸ், மறுபடியும் கிடையாது. முன்னாலே போடுவது, பின்னாலே 'பாக்' அடித்து விடுவது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கும் காரணத்தால்தான் இந்தச் சர்க்காருக்குக் கடைசியாக மக்கள் சொன்னார்கள்—மகத்தான தீர்ப்பைச் சொன்னார்கள். தமிழ்நாட்டில் 207 தொகுதிகளில் நீங்கள் தோல்வியைத் தழுவிருக்கிறீர்கள்.

“It is a referendum on Mr. M. G. R.'s mis-rule” தேர்தல் முடிவு உங்களுடைய தவறான ஆட்சிக்குத் தரப்பட்ட தீர்ப்புதான் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள்—இது என்ன, நாடாளுமன்றத் திற்குத் தரப்பட்ட தீர்ப்பு, என்கிறார்கள்.

அவர்களுக்கு வேண்டிய மிகப் பெரிய பத்திரிகையாளர் (ஆனந்தவிசை) “இதயம் பேசுகிறது” மணியன் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள்—என்ன எழுதியிருக்கிறார்? ‘தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை இரு சக்திகளாக நிற்பவர்கள் முதலமைச்சர் எம். ஜி. ஆரும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கருணாநிதியுந்தான். தமிழகத்தின் பாரம்பரியம் எப்போதுமே இரு தலைவர்களின் மோதலில்தான் அடங்கி இருக்கிறது. சத்தியமூர்த்தி—ராஜாஜி; காமராஜ்—ராஜாஜி; பெரியார்—ராஜாஜி; இந்த வரிசையில் இப்போது எம். ஜி. ஆர்.—கருணாநிதி, என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இன்னொரு மிகப் பெரிய பத்திரிகை எழுதுகிறது—நம்முடைய வேலம்மாள்—சிவராமன். அவர் வேலம்மாளிடம் இருந்து எவ்வளவோ அரசியலைக் கற்றவர். அரிஸ்டாடில், பிளாட்டோ விடமிருந்து அரசியலைக் கற்றதாகக் கூறுவார்கள். நம்முடைய சிவராமனுக்கு யார் தெரியுமா அரசியல் குரு? வேலை செய்கிற வேலம்மாள். அந்த வேலம்மாள் என்ன சொன்னார்? இரண்டு பேருக்குமிடையே நடக்கிற, தி. மு. க.—வுக்கும் அ. தி. மு. க.—வுக்கும் இடையே நடக்கிற போராட்டம் என்று சொன்னார், ஆனால், தோற்றவுடன் சொல்லுகிறீர்கள்—இது அங்கு விழுந்த ஓட்டே தவிர எங்களுக்கு விழுந்த ஓட்டல்ல. இன்றைக்குச் சொல்லுகிறீர்கள்.

[திரு. துரை முருகன்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

ஆனால், ஒன்றை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுடைய கோட்டைகள் தூள் தூளாகின. உங்கள் பாசறைகள் தவிடு பொடியாகி இருக்கின்றன. அங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார். 1977 தேர்தலில் அவர் முதலமைச்சர் அல்ல. கித்தாப்பு வாய்ந்தவர், பெரியவர்—அதாவது முதுபெருமர், இந்த நாட்டில் புரட்சித் தலைவர் என்று சொல்லப்பட்டவர். அவர் சொன்னார்—‘இந்தத் தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் பெண்கள் அவர்கள் கணவன்மார்கள் சொன்னால் கூட கேட்கமாட்டார்கள். நான் சொன்னால்தான் கேட்பார்கள்’ என்று. அவர் பயணம் செய்யவில்லை. இரண்டு விரலைக் காட்டினால் போதும் என்று சொன்னார். எங்கள் கோட்டை அருப்புக்கோட்டை என்று சொன்னார்.

தலைவர் அவர்களே, அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில், முதலமைச்சர் சட்டமன்றத் தொகுதியில் 30,000 வாக்கு வித்தியாசத்தில் முன்பு வெற்றி பெற்றார். இன்று தலை தப்பியது தம்பிரான் புண்ணியம் என்று 500 ஓட்டுதான் இன்றைக்கு அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறது. அது கூடப் போகட்டும் அருப்புக் கோட்டைக்குப் பக்கத்தில் மதிப்புக்கும் மரியாதைக்கும் உரிய நிதியமைச்சர் இங்கே அமர்ந்திருக்கிறாரே, நாடாளுமன்றத்தில் நெடிய அனுபவத்தைப் பெற்றவர் மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு நாஞ்சிலாரைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். வட சென்னை வேண்டாமென்கிறதா, நான் எந்தக் கோட்டையைப் பிடிப்பது என்றார். பாளையங்கோட்டை காத்திருந்தது. ஆகா! இது பழைய கோட்டை—பாளையங்கோட்டை, இங்கே நிற்கிறேன் என்று சொன்னார். சென்றார், வென்றார் 14,000 ஓட்டு வித்தியாசத்தில். ஆனால், இன்று பாளையங்கோட்டையைக் கோட்டை விட்டார். நம்முடைய சிவப்பிரகாசம் கோட்டையின் கொடிக் கம்பத்தைப் பிடித்துவிட்டார். 11,000 வாக்கு வித்தியாசத்தில், அங்கே.

அடுத்து, எந்தத் தொகுதி? இன்னொருவர், மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரியவர், அ. தி. மு. க. அமைச்சரவையி யினுடைய சாணக்கியர் என்ற பெயர் பெற்றவர். கீழ் பார்வை தான். தன்னுடைய தொகுதியிலே எந்தக் கட்சி இருந்தாலும் அந்தக் கட்சியின் கொடியைப் பறக்க விடாதவர். அவர் வெள்ள நிவாரண நிதியை எப்படிச் செலவிட்டார் என்பதைப் பற்றி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கு எடுத்துப் பேசினார்கள். ஆமாம். மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய பணருட்டி ராமச்சந்திரன். யார் ஜெயித்தாலும், யார் தோற்றாலும் கடைசி வரை நான் இருப்பேன் என்றார்: 16,000 ஓட்டு வித்தியாசம் முன்பு, தலைவர் அவர்களே, 15,000 ஓட்டு வித்தியாசம் இப்போது எங்களுக்கு.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. துரை முருகன்]

மதிப்பிற்குரிய உணவு அமைச்சர் திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் ஏழாயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்திலே வெற்றி பெற்றார். இப்போது கோட்டை விட்டு விட்டீர்களே. நாலாயிரம் வாக்குகளில் நாங்கள் 'கோல்' போட்டு விட்டோம். என்ன செய்வது?

மதிப்பிற்குரிய திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் ஏழாயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்திலே முன்பு... ..

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : கோவையிலே நடைபெற்ற தேர்தலில் என்னுடைய தொகுதியில் வாக்குகள் குறைந்தது பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள். நானே விசாரித்தேன். டில்லியில் பிரதமராக இந்திராகாந்தி அவர்கள் வரவேண்டுமென்பதற்காக கோவை தொகுதி மக்கள் வாக்களித்தார்கள். நாங்கள் தி. மு. க.-வுக்கு வாக்களிக்கவில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி. மு. க. வெற்றி பெற்றிருப்பதாகச் சொல்லுவது ஒரு பிளாமி வெற்றி என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நண்பர் துரை முருகன் என்ன சொல்கிறார்?

திரு. துரை முருகன் : நான் இப்போது அதைத்தான் சொல்கிறேன். இந்திராவின் அலை என்று சொல்லலாம் நீங்கள். ஆனால், உங்களுடைய அலை ஒய்ந்துவிட்டது. நீங்கள் ஓடிடுங்கிவிட்டீர்கள். நீங்கள் தலை குனிந்துட்டீர்கள்.

அடுத்து, மாண்புமிகு அமைச்சர், என்னோடு படித்தவர், மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு அமைச்சர், திரு. பொன்னையன், முதலமைச்சருடைய 'பர்ஸ்' என்று புகழப்படுகிறவர். ஆம். தமிழ்நாட்டிலே அதிகமான வாக்கு 44 ஆயிரம் வாங்கியவர் அவர் 25 ஆயிரம் வாக்கு வித்தியாசத்தில் வெற்றி பெற்றவர். அவருடைய தொகுதியும் இன்றைக்கு கோட்டை விடப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வென்றிருக்கிறது. அதேபோல் சகோதரி மாண்புமிகு பி. டி. சரஸ்வதி தொகுதியிலேயும் 5 ஆயிரம் வாக்குகள்... ..

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தாங்கள் 220 தொகுதிகளையும் சொல்லப் போகிறீர்களா? தயவுசெய்து சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

திரு. துரை முருகன் : நான் உங்களைச் சொல்லவில்லை. துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய குன்றத்து இட்ட விளக்கு எழுதுகிறவர். அவர் தன் குன்றம் காலி என நிரூபித்து விட்டார். 18 ஆயிரம் வித்தியாசம். இப்போது 5 ஆயிரம் வித்தியாசம். சகோதரி சுப்புலட்சுமி 23 ஆயிரம் வித்தியாசம், இப்போது 4 ஆயிரம்தான். இப்படி அத்தனை அமைச்சர்கள் சம்பந்தமாகவும் நான் படித்துக் கொண்டு போவேன். துணைத் தலைவர் அவர்களே, உங்களுடைய தொகுதியை நான் கணக்கு எடுக்க

[திரு. துரை முருகன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

வில்லை. ஆனால், இருக்கிறது. ஆனால் பெருந்தலைவர் தொகுதியிலே 25 ஆயிரத்தையும் தாண்டிவிட்டோம். எனவே, நான் சொல்கிறேன், இப்போது நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள்? தேடினீர்கள், பாலையங்கோட்டை, அருப்புக் கோட்டை என்று. எத்தனையோ கோட்டைகளுக்குப் போனீர்கள்! அத்தனை கோட்டைகளையும் கோட்டைவிட்ட பிறகு இன்றைக்கு நாட்டு மக்கள் உங்களை அடித்துத் துரத்திவிட்ட பிறகு, உங்கள் ஆட்சி தேவையில்லை என்று சொன்ன பிறகு, நாட்டு மக்கள் நீங்கள் வேண்டாமென்று சொன்னதற்குப் பிறகு நீங்கள் எங்கே போகப் போகிறீர்கள்? எங்கே நிற்கப் போகிறீர்கள்? சென்னைக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற கடலிலா ஆளுக்கு ஒரு இடம் போட்டு அங்கே தேர்தல் களம் அமைக்கப் போகிறீர்களா?

நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்: நீங்கள் தார்மிக ஆதரவை இழந்து விட்டீர்கள், லஞ்சலாவண்யத்திற்கும் பெயர் பெற்று விட்டீர்கள். கப்பல் பேர ஊழல் என்று பெயர் பெற்றீர்கள். எனவே, நீங்கள் ஆளுவதற்கு லாயக்கில்லை. உங்கள் ஆட்சியிலே சட்டம் இல்லை, ஒழுங்கு இல்லை. அமைதி இல்லை. எதனையும் செய்கிற திராணி இல்லை, தெம்பு இல்லை. [* * *] எனவே, நாட்டு மக்கள் தந்த தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொண்டு நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், நீங்கள் மரியாதையாகப் பதவி விலகிவிடுங்கள்.

முதலமைச்சர் சொல்கிறார், துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பச்சையாகச் சொல்கிறேன், நான் சினிமாவிலே நடிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்கிறார். துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு கப்பல் மூழ்குகிறபோது அந்தக் கப்பல் தலைவனாக இருக்கிறவன் என்ன சொல்வான், நானும் கப்பலோடு சேர்ந்து மூழ்குவேன் என்பான், ஆனால், இந்தத் தலைவர் என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? நான் சினிமாவில் நடிக்கப் போகிறேன், கோடம்பாக்கம் அழைக்கிறது, ஏ, கோட்டையே எனக்கு விடைதா என்று சொல்கிறார். கோடம்பாக்கம் அழைக்கிறது, உங்களுக்கு கோட்டை விடை தருகிறது. அவர் பரவாயில்லை, ஏதாவது நடிக்கலாம், இல்லாவிட்டால் பார்க்கலாம், அதுவும் இப்போது கமலஹாசனுடைய பீல்ட் ஆகிவிட்டது. அங்கேயும் சந்தேகம். ஆனால், இந்தத் திராவிடப் பாரம்பரியத்திலே வந்தவர்களைக் கேட்கிறேன், தமிழ் மொழிக்காக மொழிப்பற்று, இனப்பற்று, நாட்டுப் பற்றுமிக்க தன்மான நண்பர்களைக் கேட்கிறேன். நீங்கள் எங்கே போகப்போகிறீர்கள்? அவருக்காவது கோடம்பாக்கம் அழைக்கிறது, நீங்கள் எங்கே போகப்போகிறீர்கள்? உணர்ச்சியுள்ளவர்களைக் கேட்கிறேன், தன்மான திராவிட பாரம்பரியத்திலே வந்தவர்களைக் கேட்கிறேன், வாருங்கள், இருகரம் கூப்பி அழைக்கிறேன். அண்ணாவின் கொள்கை

* மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. துரை முருகன்]

அழைக்கிறது என்பதற்காக நான் கேட்கிறேன். இல்லாவிட்டால் நாளை உங்களை சமுதாயம் சந்தியிலே நிறுத்தும் என்பதை மட்டும் நான் எடுத்துக் கூறி மரியாதையாக, மானம் இழப்பதற்கு முன்னால் மகுடம் சீழே விழுவதற்கு முன்னால். மற்றவர்கள் கால் மிதிக்க, ஆள் மிதிக்க கிடக்கும் மலர்களாக நீங்கள் மாறுவதற்கு முன்னால் நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்யுங்கள், அது உங்களுக்கும் நல்லது, நாட்டுக்கும் நல்லது, சின்ன அறிவுள்ளவனாக இருந்தாலும் செய்ய வேண்டிய காரியம் அதுதான் என்பதை எடுத்துக் கூறி விடைபெறுகிறேன். நன்றி.

திரு. எஸ். ஆர். இராதா : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது குறுக்கிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அவர்கள் பேசி முடித்ததற்குப் பின்னாலே நான் கூறுகிறேன். அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே * * * கொளுத்தினார், சும்பல் தாக்கியது என்றெல்லாம் சென்னையில் தேர்தல் பணியாற்றாத ** அவர்களைப் பற்றி, இந்தச் சபையிலே இல்லாத ஒருவரைப் பற்றி பேசியிருப்பது சபைக் குறிப்பிலே இருக்கக் கூடாது. அது சபையினுடைய மரபல்ல. அதைத் தாங்கள் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : திரு. துரை முருகன் சென்னையிலே இல்லை என்பதால் அவர் சொன்னது சரியல்ல என்று சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உட்காருங்கள். நீங்கள் சொல்வதற்கும் அவர்கள் சொல்வதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அவர் பேசிய போது திரு. துரை முருகன் இல்லை என்று சொல்லவில்லை. திரு. ** இங்கே இருந்து வேலை பார்க்கவில்லை என்றுதான் சொல்கிறார். திரு. துரை முருகன் இல்லை என்று அவர் சொல்லவில்லை. உட்காருங்கள்.

திரு. மு. அரங்கநாதன் : அவர் சென்னையிலே இல்லை என்று சொல்கிறார். சென்னையிலே நடந்த கலவரத்திற்கும் அவருக்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்கிறார்.

(முற்பகல் 11-30)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசும்பொழுது ஆளுங்கட்சி பிரமுகர் ஒருவர் என்று சொல்லி, பிறகு பெயரைச் சொன்னார்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்] [1980 பிப்ரவரி 2]

பெயர் வேண்டாமென்று கருதுவதால், ஆளுங்கட்சிப் பிரமுகர் என்று சொன்னது இருக்கட்டும்; ஆனால் (**) என்று சொன்னதை சபைக் குறிப்பிலேயிருந்தும், பத்திரிகைக் குறிப்பிலேயிருந்தும் நீக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. வடிவேல் : துணைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் என்று * * * பேசினார்கள்....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு சபை கலைந்து விடவில்லை; ஆளுங்கட்சியின் சார்பில் ஒருவர் பேசப் போகிறார்; அப்பொழுது பதில் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. க. உரோ- எட்மண்ட் : பாயிண்ட் ஆஃப் ஆர்டர். துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் வர்கள் எழுப்பியிருக்கின்ற பிரச்னை *** என்று அரசைப் பார்த்து அவர் கேட்க முடியாது. தலைமை தாங்குகின்ற ஒரு தலைவரைத் தான் கேட்க முடியும். அந்தக் கேள்வி மறைமுகமாக, தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கின்றவரைக் கேட்கின்ற கேள்வி என்பதால் அதை நீக்க வேண்டுமென்ற பொருளிலே உறுப்பினரவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : துணைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள்.

திரு. கு. வடிவேலு : நான் கேட்டதற்கு ரூலிங் கொடுங்கள். *** என்று சொல்லியிருக்கிறார். அவர் எங்கே நின்று பேசினார் என்றயோசிக்கவேண்டும். சட்டசபைக்குள்ளேயிருந்து பேசியதாகக் கருதுகிறாரா? அல்லது பிளாட்பாசத்திலேயிருந்தா பேசியிருக்கிறார்?

திரு. அ. க. அரங்கநாதன் : ஓரேவொரு பிரச்னை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உட்காருங்கள். நீங்கள் பேசும்பொழுது வேண்டுமானால் கூறலாம், இப்பொழுது உட்காருங்கள்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழ்க் அகற்றப்பெற்றது.

1980 பிப்ரவரி 2]

திரு. போ. கோபாலன் : மாண்புமிகு சட்டமன்றப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது நன்றிதெரிவிக்கும் முறையில் எனக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் நண்பர் திரு. துரை முருகன் அவர்கள் மிக அழகாகப் பேசினார்கள் ; மிக ஆவேசமாக கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

கடந்த காலத்திலே பஸ் மூலமாக அல்லது வாகனங்கள் மூலமாக அல்லது வியாபாரிகளிடமிருந்து அல்லது மற்ற கம்பெனிகளிடமிருந்தெல்லாம் எவ்வளவு பணம் பெற்றோம் என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் அது அவர்கள் காலத்திலே நடந்தது என்பதால் சிலருக்கு கோபம் வரும் என்ற காரணத்தினால் திருதுரை முருகன் அவர்கள் நல்ல அரசியல் நாகரீகத்தோடு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அப்படியெல்லாம் நடைபெற்றது என்று மறை முகமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதற்காக அவர்களுக்கு நான் நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மிக அழகான கண்ணாடி போட்டுக்கொண்டு பேசினார்கள். புதிய கண்ணாடி என்று நினைக்கிறேன். பழைய கண்ணாடியை எங்கோ மறந்து விட்டிருக்கக் கூடும் அல்லது காணாமற் போயிருக்கக் கூடும் என்று கருதுகிறேன். ஆனாலும் ஒரு மாத காலத்திற்கும் மேலாக நண்பர் அவர்கள் சிவாஜி கணேசனோடு பிரச்சாரம் செய்யப் போயிருக்கக்கூடும். ஒரு காலத்தில் சினிமாவில் நடிக்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டவர் அந்த வாய்ப்பைச் சட்டமன்றத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய சிறந்த நடிப்பையும், வசனத்தையும் பாராட்டிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் அவர்களுக்குத் தெரியும்; திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், 1971 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு, இந்த ஒன்பது ஆண்டுகளிலே போட்டியிட்ட இடமெல்லாம் தோல்வி, சென்ற இடமெல்லாம் தோல்விக்கு மேல் தோல்வி என்று கண்டவர்கள். நாடாளுமன்றத் தேர்தலானாலும், சட்டமன்றத் தேர்தலானாலும், மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தல் ஆனாலும் அத்தனை இடங்களிலும் அடியோடு புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள், ஏதோவொரு சகவாசத்தால் ஏதோ ஒரு அதிர்ஷ்டத்தால் வாய்ப்பு கிடைத்திருப்பதைப்பார்த்து, நாங்கள் பெரியவர்களாகிவிட்டோம் தமிழகமக்கள் எங்களை நம்பி விட்டார்கள் என்று எண்ணுவது எவ்வளவு * தவறானது என்பது சீலைஞர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் திரு. துரை முருகன் போன்றவர்கள், அரசியல் இயக்கத்தில் ஏழாண்டுக் காலம் தோல்வியைத் தாங்கிக் கொண்டவர்கள், இன்றைக்குக் கிடைத்த அற்புத வெற்றியின் காரணமாக, அண்ணா

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க திருத்தப்பெற்றது.

[திரு. போ. கோபாலன்] [1980 பிப்ரவரி]

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கோடிக்கணக்கான மக்களின் ஆதரவையும், அன்பையும் பெற்ற ஒரு கழகம், புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களின் தலைமையில் இலட்சோபலட்சம் இளைஞர்கள் இன்னுயிரை, தங்கள் வாழ்க்கையைக் கூட அர்ப்பணித்து இந்த இயக்கத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கிறார்கள். அந்த இயக்கம் அவ்வளவு எளிதாக, அவ்வளவு சுலபமாக ஆட்சியைவிட்டு இறங்கிவிடும் என்று, அவ்வளவு சுலபமாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டுவிடும் என்று யாராவது கனவு காண்பார்களேயானால் அது பகல் கனவாகத்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நடைபெற்ற தேர்தலிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மக்களால் புறக்கணிக்கப்பட்டது என்று மக்கள் சொல்ல வேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஏதோ ஒரு கூட்டணி மூலமாக, சில வாக்குகளைப் பெற்றுவிட்டார்கள் என்பதற்காக, இந்த ஆட்சியின் மீது, இந்த இயக்கத்தின் மீது இந்தத் தலைமையின் மீது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்ல அவர்களுக்கு அருகதை கிடையாது என்பதை நான் இங்கே தெளிவாக சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதற்குக் காரணம் நான் சொல்லியாக வேண்டும்.

1977-ல் நடைபெற்ற தேர்தலிலே அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனியாக நின்றது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தனியாக நின்றது. மக்கள் யார்பக்கம் நின்றார்கள் என்பதை இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்களும் அறிவீர்கள், இந்த நாட்டு மக்களும் அறிவார்கள். அந்த மக்கள் தான் கடைசியாக வாக்களிக்கவில்லை, தேர்தலைப்பார்க்கவில்லை. இறுதியாக, மீண்டும் தேர்தல்கள் வரலாம், அவர்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தேர்தலிலே இன்று தமிழகத்தில் முடியிருக்கிற திரை, இன்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மக்களின் செல்வாக்கை இழந்து விட்டது என்று கதை கட்டுகிறார்களே, அந்தக் கதையின் பக்கங்கள் முன்னுரையிலேயிருந்து முடிவுரை வரை கிழித்தெறியப்படும் என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால், ஒன்றை நான் இன்று சொல்லியாக வேண்டும். எங்கள் அரசு இந்த மக்களுக்கு என்னென்ன, கடமைகளைச் செய்திருக்கிறது, இந்த மக்களுக்கு எவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது என்பதை நாம் கடந்த காலத்தைப் போல படம் கபாட்டு, கடந்த காலத்தைப் போல, பூப்பல்லக்குகளில் ஏறி, டேபிள் காலத்தைப் போல, மலர்க்கிரீடங்களைத் தலையிலே தூக்கிக் கொண்டு, மக்களிடம் நாம் பிரச்சாரம் செய்யவில்லை. உத்தனையோ நன்மைகளை நாம் செய்திருந்தாலும், இந்த மக்களிடையே, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவழித்து,

1980 பிப்ரவரி 2]

(திரு. போ. கோபாலன்)

நம்முடைய சாதனைகளை, அந்த மக்களிடம் சொல்லாத காரணத்தால் தான் ஒருசிறுதோல்வியை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். எனவேதான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக, அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்வேன், நாம் செய்யக்கூடிய காரியங்களை மக்களுக்கு நாம் தெளிவான முறையிலே எடுத்துச் சொல்லவேண்டும்.

அதேபோல, இன்று நாம் சில கொள்கைகளை அறிவிக்கிறோம். அந்தக் கொள்கைகளை வாபஸ் பெறுகிறோம் என்று குற்றச் சாட்டு சொன்னார்கள். இந்த நாட்டு மக்களின் நன்மைக்காக, ஒரு கொள்கையை அரசாங்கம் அறிவிக்கிறது. அந்த நாட்டு மக்கள், அந்தக் கொள்கை சரியில்லை, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால், அதை மாற்றுவதில் நியாயம் இல்லையா? அதை மாற்றுவதிலே என்ன கேவலம் இந்த அரசுக்கு இருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். மதுவிலக்குச் சட்டமானாலும் சரி, பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்கு வருமான வரம்பானாலும் சரி, அரசு இந்த மக்களுக்கு நன்மை விளையும் என்று சொல்லித் தான் அறிவித்தது. ஆனால், மக்கள் அதை மாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பின்னாலேதான் இந்த அரசு அந்தக் கொள்கையிலே மாற்றம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறதேதவிர, முன்னொரு காலத்திலே இந்த நாட்டை ஆண்டவர்கள், பாறை போல இருப்போம், நாங்கள் இரும்பு மனிதர்கள் போல இருப்போம். எங்களுடைய முன் வைத்த காலை பின் வைக்க மாட்டோம், எந்தக் கொள்கையை நாங்கள் அறிவித்தாலும், வாபஸ் பெற மாட்டோம் என்று சொல்லி, மக்களுடைய நன்மையைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, சொந்த நன்மையைக் கருதிச் காத்திருந்தார்களே, அவர்களைப்போல புரட்சித் தலைவர் நிற்கவில்லை. மக்களின் தீர்ப்பை மகேசன் தீர்ப்பு என்று சொல்லக்கூடிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில் வந்த புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நாட்டு மக்கள் சொன்னால் எதையும் செய்வார் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத்தான் இந்தச் சட்டங்களை நாங்கள் வாபஸ் வாங்கி இருக்கிறோம்.

இந்த அரசு செய்யக்கூடிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. அதிலே பல காரியங்கள் மிக நல்ல காரியங்களாக இருக்கின்றன என்று நண்பர் பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால், ஒன்றை நான் சொல்லியாக வேண்டும். எத்தனையோ போராட்டங்களை அவர்கள் நடத்தினாலும் போலீஸ்காரர்கள் கொலைகாரர்களைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது தானே அவர்களுடைய கடமை, ஆசிரியர்கள் மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டியது தானே அவர்களுடைய கடமை, மாணவர்கள் படிக்க வேண்டியது தானே அவர்களுடைய கடமை என்றெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நீங்கள் குற்றங்களைக் கண்டுபிடிக்க போலீஸ்காரர்களை எங்கே அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று துரை முருகன்

(திரு. டோ. கோபாலன்)

[1980 பிப்ரவரி]

அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். நான் ஒன்றை இந்தத் தமிழ்நாட்டு மக்கள் முன்பாக வைக்கிறேன். போலீஸ்காரர்களானாலும், மாணவர்களானாலும், ஆசிரியர்களானாலும், அவர்களுடைய கடமைகளை நிறைவேற்ற நீங்கள் விட்டாகளா என்றுதான் உங்களை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். எதற்கெடுத்தாலும், அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு 1½ ஆண்டுக்காலம் ஓயாமல் நீங்கள் போராட்டம் நடத்தி வந்தீர்கள், அவர்கள் எப்படி இந்தப் பணியிலே ஈடுபட முடியும் என்பதையும் நான் ஒரு கேள்வியாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை நான் சொல்லியாக வேண்டும். இந்தத் தேர்தலில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், தோல்வியைக் கண்டிருக்கிறது. எனவே, இராஜிநாமா செய் என்று சொல்கிறார்கள். எதற்காக நாங்கள் இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும். திரு. துரைமுருகன் சொல்கிறார் என்பதற்காகவா, அல்லது கலைஞர் கருணாநிதி சொல்கிறார் என்பதற்காகவா, அல்லது பேராசிரியர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்பதற்காகவா? அவர்கள் நாட்டு மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற்றுவிட்டார்கள் என்று அல்லது, நாட்டு மக்களின் ஏகோபித்த தலைமையை அவர்கள் பெற்றுவிட்டார்கள் என்று, அல்லது எங்கள் அத்தாட்சியை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று என்ன சான்றை அவர்கள் சொல்லப் போகிறார்கள் என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கடந்த காலத்திலே வாங்கிய வாக்குகளை விட, இன்று அதிகமான வாக்குகளை வாங்கியிருக்கிறது. தொகுதிகளிலே எங்களில் பலர் தோல்வியுற்றிருக்கக்கூடும். நம்முடைய தலைவருடைய தொகுதியிலே வாக்குகள் குறைந்திருக்கலாம், அல்லது நம்முடைய நாஞ்சிலார் தொகுதியிலே வாக்குகள் குறைந்திருக்கலாம், நண்பர் திரு. காளிமுத்து தொகுதியிலே வாக்குகள் குறைந்திருக்கலாம். இன்னும், எத்தனையோ, என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதிகளிலே எல்லாம் வாக்குகள்குறைந்திருக்கலாம் அந்த வாக்குகள் யாருக்காக விழுந்தன, எதற்காக விழுந்தன என்பதெல்லாம் எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரியும். இந்தத் தோல்வியைத் தாங்கிக் கொள்வது மட்டும் அல்ல, இது போன்ற தோல்விகள் ஆயிரம் வந்தாலும் சரி, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அசையாது நிற்கும் என்பதை இந்த மன்றத்திலே நான் சொல்லிக்கொண்டு, இந்த நாட்டு மக்கள் எங்கள் பின்னாலே அணி வகுத்து நிற்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஒரு தளபதியாக அதற்கு வழி நடத்திச் செல்கிறார்கள். அந்தத் தளபதியின் போர் பாசறையில் நாங்கள் அணி வகுத்துச் செல்வோம். சாவதெனில் சாவோம், வாழ்வதெனில் வாழ்வோம் என்று கூறி, இந்த வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1980 பிப்ரவரி 2]

(முற்பகல் 11-40)

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : உணவு அமைச்சர் ஒரு ஐயங்குப் பிரச்சினையை இங்கே எழுப்பினார். **
என்று துரைமுருகன் பேசினார். சட்டப்பேரவை இப்போது நடந்து கொண்டிருப்பதால் அதைச் சபையில் கூறுவது பொருத்தமாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் அதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். பத்திரிகையிலும் வரக் கூடாது என்றும் உத்தரவிடுகிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் கோபாலன் அவர்கள் பேசும்போது *
என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார்கள். அது அவைக் குறிப்பில் இருக்க வேண்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : (*) என்பதற்கு பதிலாக 'தவறாக' என்று உபயோகப் படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே உரை நிகழ்த்திய மேதகு கவர்னர் பெருமான் அவர்களின் உரை மீது எங்களுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக எங்களுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பாராளுமன்றத் திற்குத் தேர்தல் முடிந்து இந்தச் சட்டசபையில் நாம் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

பாராளுமன்றத்தில் ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டு, இந்த நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே ஆண்ட ஐனதா கட்சியின் கொள்கையிலேயும், இங்கே இருக்கிற மாநிலத்திலே ஆளக்கூடிய கட்சியின் கொள்கையிலேயும் நம்பிக்கையில்லாமல் இன்று ஒரு பெரிய வெற்றியை நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சிக்கு, பிரதமர் இந்திராகாந்திக்குத் தேடிக் கொடுத்திருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே நீங்கள் எங்களை தேர்தலிலே எதிர்த்து வந்தீர்கள். தேர்தலிலே எங்களை எதிர்த்துப் போராடியவர்கள், இன்று நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த உடனே எங்களைப் பார்த்து நீங்கள் செய்யக் கூடிய திட்டங்களை நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம், உங்களுக்கு ஆதரவு தருகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்லிவருகிறீர்கள்.

நான் கேட்பதெல்லாம், 1977-க்கு பிறகு எங்களுடைய ஆட்சி மத்தியிலே போன பிறகு நீங்கள் எங்களை ஆதரித்து வந்திருக்கிறீர்கள். அந்த நேரத்திலே இதே சட்டசபையிலே

** மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் ஆணைக்கிணங்க திருத்தப்பெற்றது.

, 1980 பிப்ரவரி 2

(திரு. ராஜ்குமார் விஜய ரெகுநாத தொண்டைமான்)

நான் கேட்டேன். எங்கள் 20 அம்சத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வில்லையே என்று முதல் பட்ஜெட்டிலேயே கேட்டேன். நீங்கள் பதில் அளிக்கவில்லை. எங்களை ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கும் போது நாங்கள் கொண்டுவந்த திட்டத்தை நீங்கள் அமல் படுத்த முடியவில்லை. இன்று மத்தியிலே கட்சி மாறி எங்களுடைய ஆட்சி வந்த பின்னர், இன்று 20 அம்சத் திட்டத்தை முழுமன துடன் ஆதரிக்க முன் வந்திருக்கிறீர்கள். உங்களிடத்திலே ஒரு நிரந்தரமான கொள்கையில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இங்கு 20 அம்சத் திட்டத்தை நீங்கள் அமல்படுத்தும் போது நாங்கள் சில கருத்துக்களை உங்களிடம் கூற விரும்புகிறோம். ஏற்கனவே இரண்டரை ஆண்டுக் காலமாக விட்டுப் போன இந்தத் திட்டம் பல கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது இந்த தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு. புதிதாக கொண்டு வரப் போகின்றீர்கள், அப்படிக் கொண்டு வரும்போது செவ்வனே நடத்த வேண்டும்.

நீங்கள் இப்போது இருக்கிற இலாக்காக்களை வைத்துக் கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னால், அது தமிழகத்தில் வெற்றிபெறாது. ஆகவே, அதற்கென தனி இலாகாவை ஏற்படுத்தி, ஒவ்வொரு மாவட்டத் திலும், ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி கையில் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து, அவர்கள் அங்குள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒத்துழைப்போடு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முனைய வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இங்கே விவசாயிகள் பிரச்னையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் பிரச்னை குறித்து எங்கள் கட்சியின் திட்டம் என்ன, கொள்கை என்ன, முடிவு என்ன என்பதைப் பற்றி திட்டவட்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதிலே எந்தவிதமான மாற்றமும் இல்லை. ஆனால் உங்களுடைய அறிக்கையில் எந்தவிதமான திட்ட வட்டமான ஒரு முடிவும் அறிவிக்கப்படவில்லை. என்ன செய்யப் போகிறோம், ஏது செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லவில்லை. மத்தியிலிருக்கும் அரசாங்கத்தைக் கேட்டு, பணத்தை வாங்கிச் செய்யப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அது போதாது. உங்களுடைய திட்டவட்டமான அறிவிப்பை நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கவேண்டும், அறிவிப்பீர்கள் என்று நிச்சயமாக நாங்கள் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல் நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, நீங்கள் எல்ஷனுக்கு முன்னாலும் சொன்னீர்கள், அதற்கு அப்பற்றமும் சொன்னீர்கள், இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களை நாங்கள் ரத்து செய்யப்போகிறோம் என்று. நாங்களும் அதை வரவேற்றோம். ஆனால், நீங்கள் சொன்னீர்களே தவிர அந்தக் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்துசெய்ய ஆணை பிறப்பித்ததாகத் தெரியவில்லை.

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

நான் நடந்து முடிந்த தேர்தலின் போது, பல ஊர்களில் சுற்றி இருக்கிறேன். அப்போது நான் பல ஊர்களில் பார்த்து இருக்கிறேன். உங்களுடைய கூட்டுறவுத் துறை அதிகாரிகள் வண்டிகளில் வந்து ஏழை எளிய மக்களின் வீட்டை ஜப்தி செய்து கொண்டு இருந்தார்கள். அப்போது நான்கூட அவர்களைப் பார்த்துக் கேட்டேன். அரசாங்கம் இந்த மாதிரி ஆணை போட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்களே அது உங்களுடைய கைக்குக் கிடைக்கவில்லையா என்று. எங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகவே, அதை நீங்கள் திட்டவாட்டமாக செய்து இருந்தால் அந்த ஜப்தி நடந்து இருக்காது. ஆகவே, சரியான ஆணையை அந்த அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பும் வகையில் நீங்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“வேலைவாய்ப்புத் திட்டம்” என்று அறிவித்தீர்கள். அந்த வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்தாலும், அப்படிக் கொடுப்பது இல்லை. புதுக்கோட்டையில் வேலைவாய்ப்பு இருக்கிறது என்றால், திருச்சியில் இருந்தோ அல்லது தஞ்சையில் இருந்தோ ஆட்களைக் கொண்டுவந்து வேலைகொடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி செய்யக்கூடாது. வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்கு பிழைப்புக் கொடுப்பதற்காக அறிவிக்கப்பட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்குத்தான் வேலை கொடுக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பிரச்சனையில் கூர்ந்து கவனித்தால், உள்ளூரில் இருப்பவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப்பட வில்லை என்பது தெரியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, “வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்” பற்றி அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். அதன் நோக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள வேலையில்லாத 18 வயது முடிவு பெற்ற எந்த ஆண், எந்தப் பெண்ணாக இருந்தாலும் எல்லோருக்கும் வேலை தருவோம் என்று சொல்லி, கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது என்று சொல்லியிருக்கிறோம். அது நகரங்களில் இருப்பவர்களுக்குப் பொருந்தாது. கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்கு எந்த இடத்தில் அளிக்கப்படாமல் உள்ளது என்று குறிப்பிட்டுச் சொன்னால் உதவிசரமாக இருக்கும்.

திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான் : அரசாங்கத் திற்கு அதை எழுத்து மூலமாக எழுதிக் கொடுக்கிறேன்.

இந்த கவர்னர் உரையில் ப்ரொகிபிஷன் பாலிசியைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக அமல்படுத்தப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

[திரு. ராஜகுமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

[1980 பிப்ரவரி]

நாங்கள் அதை வரவேற்கிறோம். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்த காலத்திலும் அதைக் கடுமையாக அமல்படுத்தினோம். ஆனால் திடீரென்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிற வகையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரிபவில்லை. நட்டு மக்களும் காரணம் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். உங்களால் அதைச் சரிவர அமல்படுத்த முடிய வில்லை. 'இட் ஈஸ் எ மிசரபிள் பெயிஸ்யூர்'. எந்த வகையில் அதை ரத்து செய்கிறீர்கள், அல்லது தளர்த்துகிறீர்கள் என்கிற ஒரு திட்டவட்டமான அறிவிப்பை இந்த ஆளுநர் அறிக்கையில் கொடுத்து இருந்தால், உங்களுடைய ப்ரோகிபிஷன் பாலிசி எங்களுக்குப் புரிந்து இருக்கும். ஆகவே, அதை நீங்கள் இந்த மன்றத்தில் கொடுப்பீர்கள் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்து சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மாஜி இராணுவத்தினருக்கு நாங்கள் வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அதுவும் சிட்டியில் கொடுப்போம் என்று தான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இப்போது தான் அதை 'எக்ஸ்டன்ட்' செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாஜி இராணுவத்தினர் மற்ற ஜில்லாக்களில் எவ்வளவு பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். புதுக்கோட்டையில் மட்டும் 5,000 பேர் இருக்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் எவ்வளவு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நீங்கள் எப்படி சிலோன் அகதிகளுக்கு 'ரீஹாபிலிட்டேஷன் சென்டர்' வைத்து, ஏற்பாடுகளைச் செய்தீர்களோ அதைப்போல மாஜி இராணுவத்தினருக்கும் 'ரீஹாபிலிட்டேஷன் சென்டர்' வைத்து, அவர்கள் பட்டாளத்தில் இருந்து விடுபட்டு வரும்போது இங்கே மறுவாழ்வு கொடுக்கும் அளவுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எலெட்ரிசிட்டி, பற்றிச் சொன்னார்கள், அப்போது 30 சதவிகிதம் 'கட்' என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையையும் பார்த்தால் 30 சதவீதத்திற்கு மேல் 'கட்' செய்யப்பட்டு, தொழிற்சாலை ஓடாமல் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு புதுக்கோட்டையில் இருக்கிற மூன்று தொழிற்சாலைகளைக் குறிப்பிடுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களுக்குத் தெரியும்; அவர்கள் தொழிலாளர் தலைவராக இருந்திருக்கிறார்கள்; அதனால் நன்றாகத் தெரியும். இந்த மூன்று தொழிற்சாலைகளும் 'நித்திய கண்டம், பூரண ஆயுசு' என்பதைப்போல ஓடுகின்றன. இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் 30 சதவீதத்திலிருந்து, 50 சதவீதம், 60 சதவீதம் என்று 'கட்' செய்தால் தொழிற்சாலைகள் ஓடாமல் அப்படியே நின்றுவிடும்.

[திரு. ராஜகுமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

1980 பிப்ரவரி 2]

அப்படியானால் ஒரு பின்தங்கிய மாவட்டத்திற்கு நீங்கள் என்ன சலுகை செய்யப் போகிறீர்கள்? பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கு இதில் நீங்கள் சலுகை செய்தே ஆக வேண்டும். மற்ற பகுதிகளைப் போல இங்கேயும் 'கட்' செய்தால் தொழிற்சாலை ஓடாது; வேறு தொழிலும் கிடையாது. ஆகவே, 30 சதவீதம் 'கட்' டை நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான திட்டத்தைப்பற்றி பலமுறை கேட்டிருக்கிறேன். புதுக்கோட்டைக்கு காவேரித் தண்ணீரைத் திருப்பிவிட வேண்டுமென்பது அந்தத் திட்டம். நீங்கள் ஏதோ ஒரு திட்டம் போடப் போவதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அந்தத் திட்டத்தை புதுக்கோட்டையில் அமல்படுத்த வேண்டும். எங்களுக்கு ஒரு பேரகம் விளைச்சல் இருந்தால் போதும். அதற்கு 'வேஸ்டாக்' கடலில் கலக்கும் காவேரி தண்ணீரை நீங்கள் புதுக்கோட்டைக்குத் திருப்பிவிட வேண்டும். அதுபற்றி இந்த சட்டமன்றத்திலே உங்கள் அறிவிப்பை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டம் இருக்கிறதா, இல்லையா என்பதை அறிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு அமைச்சரவர்களை இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே போலீஸ் பற்றியும், அவர்களுடைய 'ஸ்டிரைக்' பற்றியும் சொன்னார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு பற்றி எல்லாம் கூடச் சொன்னார்கள். நானும் பார்க்கிறேன். பல கொலை, திருட்டு, மற்றும் சட்ட விரோதமான காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன, இதை எல்லாம் தடுக்க வேண்டுமானால் நாம் போலீஸ்காரர்களுடைய 'கிரீவன்ஸ்' — கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களும் அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கும் மனிதர்கள்தான். ஆகவே மற்றவர்களுக்கு செய்வதைப்போல அவர்களுக்கும் செய்யவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அவர்கள் போலீஸ்காரர்கள் தானே என்று தள்ளிவைக்காமல், மற்றவர்களைப்போல அவர்களையும் பாவித்து, அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு முக்கியமாக என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஒன்றிரண்டைச் சொல்கிறேன்.

சாதாரண 'கான்ஸ்டபிள்' களை நாம் 'கிளாஸ் 4' அளவுக்கு வைத்திருக்கிறோம். அவர்களுடைய வேலையைப் பார்த்தால் அதைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கிறது; சம்பளமும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுடைய நிலையை 'லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்' என்ற அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ராஜ்குமார் விஜயரெகுநாத தொண்டமான்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

அவர்களுக்குப் 'பாட்டா' கொடுக்கிறார்கள், 30 நாள் வேலை பார்த்தால் 15 நாள் பேட்ட கொடுக்கிறார்கள். அதுவும் 'ஃபிக்சட் பேட்டா' அப்படி இல்லாமல் மற்றவர்களைப்போல அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். 30 நாள் 'டியூட்டி' யில் போனால் 15 நாள் பேட்டா கொடுத்தால் எப்படி கட்டுபடியாகும்? அதைச் சிந்திக்க வேண்டும், அவர்கள் எத்தனை நாள் வேலை பார்க்கிறார்களோ அத்தனை நாட்களுக்கும் பேட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், கொடைக்கானலிலே பூம்பாறை என்ற ஒரு அணை கட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். ஐந்து இலட்சம் ரூபாய் செலவழித்துவிட்டோம் என்றும் சொன்னார்கள் ஆனால் அதைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியவில்லை. அங்கே தண்ணீரே இல்லை. குடிப்பதற்குக் கூட தண்ணீர் இல்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூடிய சீக்கிரம் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல கந்தர்வகோட்டையிலே லேடி டாக்டர்ஸ் இல்லாத நிலை இருக்கின்றது. அங்கே அவ்வாறு லேடி டாக்டர்ஸ் இல்லாத காரணத்தால் அங்கே இருக்கக்கூடிய மக்கள் தஞ்சாவூருக்கும் புதுக்கோட்டைக்கும் வரவேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே லேடி டாக்டர்களை நியமிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். இங்கே அளிக்கப்பட்ட ஆளுநரது அறிக்கையிலே சில முக்கியமான காரியங்கள் குறிப்பிடப்படாதது எங்களுக்கு ஏமாற்றத்தைத் தருகிறது என்று சொல்லி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. சி. கோவிந்தராசன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே கவர்னர் உரையின் மீது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தத் தீர்மானத்தின் மீது மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

ஒரு முக்கியமான தேர்தல் நடைபெற்றதற்குப் பிறகு நாம் இங்கே சந்திக்கிறோம். மத்திய அரசிலே யார் ஆட்சி புரிவது ஐனநாயகமா? சர்வாதிகாரமா? என்ற பிரச்சனையை அடிப்படையாகக்கொண்டு தான் இந்த போராட்டம் நடைபெற்றது. தமிழகத்திலே எதேச் சாதிகாரத்தை எதிர்த்து அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அணி அமைக்க முன் வந்தபோது, அந்த அணியில் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஐனதா கட்சி போன்ற கட்சிகள் சேர்ந்து அந்தப் போராட்டத்தில் பங்கெடுத்தது. நாடு முழுவதும் நடைபெற்ற தேர்தலில் தோஷம்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

ஏற்பட்டிருந்த போதிலும் இந்த அணி இன்னும் தொடரவேண்டியதும், பலப்படுத்த வேண்டியதும், நீடிக்கவேண்டியதும் அவசியம் தான் என்பது எங்களுடைய கட்சியின் கருத்து. சர்வாதிகார சக்திகளை எதிர்க்கக் கூடிய அளவுக்கு ஒரு ஜனநாயக இடது சாரி மாற்று அணி, அகில இந்திய ரீதியில் ஏற்படாத காரணத்தால் தான் காங்கிரஸ் (ஐ) வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. ஒரு சரியான மாற்று அணி இல்லையே என்கிற காரணத்தால் தான் ஒரு நிலையான அரசு வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் மக்களும் காங்கிரசுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்த வாக்குகளைப் பார்த்தால் நமக்குத் தெரியும். 65 கோடி மக்கள் வாக்கெடுக்கக்கூடிய இந்த நாட்டிலே 36 கோடி பேர்களுக்குத் தான் வாக்குரிமை உண்டு. அந்த 36 கோடி வாக்குகளில் 19 கோடி பேர்கள் தான் இந்தத் தேர்தலில் பங்கு கொண்டார்கள். அந்த 19 கோடி வாக்குகளில் இந்தரா காங்கிரஸ் அணிக்குக் கிடைத்தது 8 கோடி தான் என்பதை இந்தச் சமயத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 19 கோடி வாக்குகளிலே 8 கோடி வாக்குகளைப் பெற்று இந்திரா காங்கிரஸ் அணி 11 கோடி வாக்குகள் எதிர்க்கட்சிக்கு கிடைத்துவிட்ட பிறகும், நாங்கத் தான் அதிகமாக ஜெயித்துவிட்டோம் எனவே மற்ற கட்சிகள் ஆளக்கூடிய மாநிலங்களில் அந்தக் கட்சிகள் ஆள்வதற்குத் தகுதியில்லை, அவர்கள் இறங்க வேண்டும் என்று கூறுவது எப்படி நியாயமாகும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாநில வாரியாக எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட இந்திரா காங்கிரசுக்குக் கிடைத்த ஓட்டுக்களை — நம்முடைய நண்பர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு துரை முருகன் அவர்கள் கூறியது மாதிரி பட்டியல் போட்டு வாசிப்பதற்கு நேரம் இல்லாத காரணத்தால் நான் தயாராக இல்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்திரா காந்தி அம்மையார் பிறந்த மாநிலமான உத்திரப் பிரதேசத்திலே காங்கிரஸ் (ஐ)க்கு கிடைத்திருக்கக்கூடிய வோட்டு 35 சதவீதம். லோகதளம் தனியாக நின்று அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வோட்டு 28 சதவீதம். ஜனதா கட்சிக்கு அதே மாநிலத்தில் கிடைத்திருக்கக்கூடிய வோட்டு 22 சதவீதம். ஆகவே — நான் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை மற்ற கட்சிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை — மேற்கூறிய இந்த இரண்டு கட்சிகளுக்கும் கிடைத்திருப்பது மட்டும் 50 சதவீதம். ஆனால் இந்திரா காங்கிரசுக்குக் கிடைத்திருப்பது 35 சதவீதம்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

[நண்பகல் 12-00]

நான் மேற்கு வங்காளத்தையோ, திரிபுராவையோ, கேரளத்தையோ இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. எனவே நடந்து முடிந்திருப்பது நாடாளுமன்றத் தேர்தல். எதோ சட்டமன்றத் தேர்தல் நடந்து விட்டது போலவும், இந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் பங்கெடுத்த சில அரசியல் கட்சிகள் தாற்றுவிட்டது போலவும், அதனால் அவர்கள் பதவி விலக வேண்டும் என்ற பிரச்சனையை இந்த நேரத்தில் எழுப்புவது எப்படி சரியாகும்? சட்டமன்றத் தேர்தல்கள் நடைபெறவில்லை. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் கருத்து இன்றைக்கு முன் வந்திருக்கிறது. நான் முன்பே கூறியது மாநிலம், மத்தியில் ஆளக்கூடிய கட்சிதான் மாநிலங்களிலும் ஆளவேண்டும் என்று நினைப்பதோ அதற்கேற்ற முயற்சியில் ஈடுபடுவதோ கூட்டாட்சி தத்துவத்தின் கோட்பாடுகளைக் குழி தோண்டிப்பதைப்பதற்காகும். இவ்வாறு மைனாரிட்டி ஓட்டுகள் மூலம், மெஜாரிட்டி சீட்டுக்களைப் பெற்று ஆட்சிக்கு வந்து விட்ட பிறகு மாநிலங்களில் இருக்கக்கூடிய மற்ற கட்சிகள் தங்களின் ஆட்சியைக் கலைத்துக் கொண்டு ஓடிவிட வேண்டும் என்று பேசுவது, கூட்டாட்சித் தத்துவத்தை குழி தோண்டிப்பதைப்பதேயாகும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். (பலத்த கைத்தட்டல்).

மத்தியில் கூட்டாட்சி, மாநில சபாட்சி என்றெல்லாம் பேசி வருகின்ற கட்சியும் இவ்வாறு கலைப்பு கோரிக்கையை ஆதரிப்பது சரிதானா என்றும் இந்த நேரத்தில் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேசி முடித்த பிறகு ஏதாவது விளக்கம்கேட்பதாக இருந்தால் கேட்கலாம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ஐ ஆம் நாட் ஈஸ்டிங்,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஹி இஸ் நாட் ஈஸ்டிங். அதனால் அவர் பேசி முடித்து விட்டார்.

1980 பிப்ரவரி 2]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அதே மக்கள்தான் கடந்த 2½ ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர் உள்ள ஆட்சிகளை பல மாநிலங்களில் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களின் வாகுகளைப் பெற்றிருக்கக் கூடிய ஆட்சியைக் கலைக்க முயற்சியைச் செய்வதோ அல்லது டிஃபெக்ஷன் என்ற வகையில் முயற்சிகளை செய்து கைப்பற்றிக் கொள்ளக் கூடிய முறையில் இறங்குவதோ எப்படி நியாயம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் அங்கே மட்டும் அல்ல, மாநிலங்களில் கூட நடந்து வருகிறது. இங்கே இந்தச் சட்டமன்றத்திலேயே பேசப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த தேர்தலில் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தோல்வி அடைந்தது உண்மை தான். என்றாலும் அது நாடாளுமன்றத் தேர்தல். நான் ஏற்கெனவே கூறியபடி அகில இந்திய ரீதியில் மாற்று அணி இல்லாத நேரத்தில், மாற்றுக் கட்சிகள் அப்படிப்பட்ட ஒரு அணியை உருவாக்காத சூழ்நிலையில் மக்கள் நிலையான அரசு மத்தியில் வேண்டும் என்கிற எண்ணத்தில் வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் காங்கிரஸ் (ஐ) வெற்றி பெற்றிருக்கிறதே தவிர நடந்து முடிந்த தேர்தல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலே தவிர சட்டமன்றத் தேர்தல் அல்ல. மத்தியிலே நிலையான ஆட்சி வேண்டும் என்று போடப்பட்ட ஒட்டுக்களே தவிர மாநிலங்களிலே இருக்கிற ஆட்சி உதவி விலக வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. டில்லியிலே யார் ஆள வேண்டுமென்று தமிழக மக்கள் வோட்டு போட்டார்களே தவிர சென்னையில் ஆளக் கூடியவர்கள் பதவி விலக வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. தமிழக மக்களே கூட அப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை. ஒரு சமயத்தில் ஒரு கட்சி வெற்றி பெறும், மற்றொரு சமயத்திலே வேறொரு தேர்தலில் வேறு ஒரு கட்சி வெற்றி பெறும்.

நான் உதாரணத்திற்குக் கூற விரும்புகிறேன். பிரதான எதிர்க் கட்சி நண்பர்கள் கோபித்துக் கொள்ளக் கூடாது. 1977 ஜூன் மாதத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில்—அது சட்டமன்றத் தேர்தல்—தஞ்சை பாராளுமன்றத் தொகுதியிலுள்ள 6 சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் 5 இடங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிப் பெற்றது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு அண்மையில் நடைபெற்ற அதே தஞ்சை நாடாளுமன்றத் தொகுதி இடைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. எனவே 5 இடங்களை சட்டமன்றத் தேர்தலில் பெற்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பிறகு நடந்த நாடாளு மன்றத் தேர்தலில் அதே தொகுதிகளில் தோல்வியுற்றது என்று சொல்கிறபோது, ஏற்கெனவே

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

வெற்றி பெற்ற அந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் 5 பேரும் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்று கோருவது நியாயமா? அது சரியான கருத்தாக கொள்ளையாக ஆகாது அல்லவா? 1977 ஜூனில் நடைபெற்ற சட்டமன்றத் தேர்தலில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் வர வேண்டும் என்று மக்கள் வாக்களித்திருக்கிறார்கள்.

பிறகு இப்போது நடந்த நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் இந்திரா காங்கிரஸுக்கு வோட்டுக் கிடைத்தது. அதன் அர்த்தம். நாடாளுமன்றத்திற்கு இவர்கள் போகட்டும், சட்டமன்றத்திற்கு அவர்கள் போகட்டும் என்ற அடிப்படையில்தான் அந்த மக்கள் வாக்களித்தார்களே தவிர அதை வைத்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட கேள்வியை எழுப்பினால் அதாவது நடந்த சட்டமன்றத் தேர்தலில் 5 தொகுதிகளில் அப்போது ஜெயித்த நீங்கள் ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் அது எப்படி கேலிக்கூத்தாக அமையுமோ அப்படித்தான் இன்று அ. இ. அ. தி. மு. க. வைப் பார்த்து கேட்கக்கூடிய கேள்வி இருக்கிறது என்பதை இந்தச் சமயத்தில் அனைவரது கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் அணிக்குக் கிடைத்த வோட்டு ஒரு கோடி. எதிர் அணிக்குக் கிடைத்த வோட்டு 74 லட்சம். வித்தியாசம் இதுதான். இருக்கட்டும். நான் இப்போது சொல்லப் போகும் விஷயம் குறித்து அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கூட ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியது என் நினைவுக்கு வருகிறது.

நான் ஒன்றை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முன்பு நடந்த தேர்தல்களின் போதிலுந்த வாக்காளர்களின் பெயர்கள் இந்தத் தேர்தலில் அவர்களின் பெயர்கள் வாக்காளர் பட்டியலிலிருந்து அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பலயிடங்களில் பார்க்கும்போது அது தெரிய வருகிறது. அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் ஒன்றல்ல இரண்டல்ல. அப்படி அடிக்கப்பட்டிருப்பவர்கள் இடம் மாறியவர்கள் அல்லது வேறு ஊர்களுக்குச் சென்றவர்கள் மட்டுமல்ல. ப்ளாக் ப்ளாகாக, கிராமம் கிராமமாக அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிதம்பரம் நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் லால்பேட்டையில், முஸ்லிம்கள் பெருவாரியாக வசிக்கக் கூடிய இடத்தில் தெருத் தெருவாக வாக்காளர்களின் பெயர்கள் வாக்காளர்கள் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. மதுரை நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் சென்றத் தேர்தலில் வாக்களித்த 37,000 வாக்காளர்கள் இன்று இல்லை. பழனி நாடாளுமன்றத் தொகுதியில் பட்டியலில் பெருவாரியான வாக்காளர்கள் இல்லை. இருப்பவர்களும் வாக்குகள் போட எப்படி தடுக்கப்பட்டார்கள் என்பது வேறு விஷயம்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

கோவை நாடாளுமன்றத் தொகுதியிலும் பட்டியலில் இருந்து வாக்காளர்கள் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏராளமான பேர்கள் வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது எப்படி நேர்ந்தது என்பதை விசாரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் உருவாகியிருக்கிற இந்த அணி மாநில அரசுகளை கவிழ்ப்பதற்காக, அது எங்கிருந்து வந்தாலும் சரி—இதைச் சொல்லும்போது நண்பர் சுந்தர ராஜன் அவர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : மதிப்பிற்குரிய திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள், ஏதோ மாற்றுக்கட்சிகள் இருப்பதை நாங்கள் விரும்பாது போல் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 1977-ம் ஆண்டு ஜனதா கட்சி ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, ஒன்பது மாநிலங்களில் காங்கிரஸ் (இ) பொறுப்பேற்றிருந்ததை ஒரு எக்ஸ்சியூடிவ் ஆர்டரை வைத்துக் கொண்டு அங்கிருந்த ஆட்சியைக் கலைப்பதற்கு உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் (மார்க்ஸிஸ்ட்) என்பதை தெளிவாகக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : ஜனதா கட்சி ஆட்சிபீடத்தில் ஏறியபோது பல்வேறு மாநிலங்களில் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிபீடத்தில் இருந்தது உண்மைதான். அதற்கு முன்பு 1971-ல் நடந்த தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்று பல மாநிலங்களில் ஆட்சிபீடத்தில் இருந்தது. உத்தர பிரதேசம், ஒரிஸா தவிர மற்ற மாநிலங்களில் அவர்கள் ஆயுட்காலம் பூர்த்தியான பிறகு கூட அது நீடிக்கப்பட்டது. அந்த இரண்டாண்டுக் காலத்தில், அவசர நிலை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அப்போது நடைபெற்ற கொடுமைகளைப் பற்றிப் பேசினால் அவர்களுக்கு இன்னும் ஆத்திரம் வரும். எந்தச் சூழ்நிலையில் எப்படி எப்படி நடந்தது என்பதை யெல்லாம் நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். அநேகமாக அந்த மாநில அரசுகளின் காலவரையறை முடிந்து விட்ட காரணத்தினால்தான் அவை அங்கு கலைக்கப்பட்டு தேர்தல்கள் நடத்தப்பட்டதே தவிர வேறு அல்ல. மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில், சட்டரீதியாக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசுகளை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் கலைப்பது கூடாது என்பதுதான். இன்று நேற்றல்ல, 1959-ல் கேரள அரசைக் கலைப்பதற்கு மத்திய அரசு முடிவு செய்ததே அதற்கு முன்னர் இருந்தே அதை எதிர்த்து வந்திருக்கிறது. 1976-ம் ஆண்டு ஜனவரி 31-ம் தேதி அன்று திடுதிப்பென்று ஒரு மூன்று வரிகள் எழுதி, கவர்னரை அதில் கையெழுத்திடச் சொல்லி அதை வைத்துக்கொண்டு அன்றிருத

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

மாநில அரசு தூக்கியெறியப்பட்டதே அதையும் நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டித்தோம் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : ஒரே ஆணையில் அனைத்து மாநிலங்களையும் அன்றைக்குக் கலைத்து விட்டார்களே ? அது சரியா ? அதை இல்லை என்று மறுப்பார்களா ?

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : அதற்கு நான் சொல்கிறேன். திண்டுக்கல் தேர்தலில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போட்டி யிட்டபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தது. அந்தச் சமயத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவரும். அன்றைய முதல்வரும் ஆக இருந்த மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்கள் இதை ஒரு பிரச்சனையாக்கினார்கள். திண்டுக்கல் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் தோற்றுவிட்டால், ஆட்சி பீடத்திலிருந்து கீழே இறங்கிவிடுவதாகச் சொன்ன காரணத்தினால்தான், அன்றைக்கு வாதத்திற்காக மார்ச்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கோரியதே தவிர, இன்றைக்கு அதை மற்றவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துவதுபோல் நாங்கள் இயக்கம் நடத்தவில்லை. சொன்னவர்கள், செய்யாததன் காரணத்தால், வாதத்திற்காக பொதுக் கூட்டங்களில் எங்கள் கட்சியால் கூறப்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு நடப்பது என்ன ? நாங்கள் ஜெயித்து விட்டோம். அதனால் ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் 'டிபெக்ஷனை' ஏற்படுத்தி ஆட்சியைப் பிடிப்பது, அப்படி வரவில்லையானால் வன்முறையைத் தூண்டிவிட்டு, ஏதோ வன்முறை இருப்பதுபோல், கவர்னர் மூலம் நிர்ப்பந்தப்படுத்தி ஆட்சியைப் பிடிப்பது என்கின்ற சூழ்ச்சிகள் செய்யப்படுகின்றன. அப்படிப் பட்ட முயற்சியில், காரியத்தில் நாங்கள் இயக்கத்தை நடத்த வில்லை; அப்படிப்பட்ட காரியத்தில் ஈடுபடவில்லை என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். எனவேதான்.....

* திரு. சென்னை மு. அரங்கநாதன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திண்டுக்கல் தேர்தலைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினரும், அமைச்சர்கள் வீட்டிற்கு எலுமிச்சம் பழத்தை கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஊர்வலமாகச் சென்று, 'மானம் இருந்தால் ராஜிநாமா செய்' என்று சொன்னவர்கள், இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியிலே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது அந்த மானம் வரவில்லையே என்பதுதான். மானம் இருந்தால் பதவி விலகட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஓர் உறுப்பினர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது என் அனுமதியின்றி குறுக்கிடக் கூடாது.

1980 பிப்ரவரி 2]

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : விவாதத்திற்காக எழுப்பினேமே தவிர, அதற்காக இயக்கம் நடத்தவில்லை என்பதை மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் தெளிவாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு முயற்சி இன்றைக்கு நாட்டில் நடைபெறக் கூடாது என்பதற்காக, அதை எதிர்த்து 30-1-80-ல் டெல்லியிலே 9 மாநிலங்களைச் சேர்ந்த முதல்வர்கள் கூடி, இப்படி ஒவ்வொரு மாநில அரசையும் கவிழ்ப்பதை எதிர்த்து, அவர்கள் குரல் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. அதை எதிர்த்து இயக்கம் நடத்துவோம் என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், ராஷ்டிரபதி அவர்கள் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில், இப்படி மாநிலங்கள் கலைக்கப்பட வேண்டியது முறையானதல்ல என்ற விஷயம் அதிலே இல்லை என்ற காரணத்திற்காக, ராஜ்ய சபாவில் இருக்கக்கூடிய எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து, இதற்கான ஒரு திருத்த தீர்மானத்தைக் கொடுத்து அந்த தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த 9 மாநில முதல்வர்கள் கூட்டத்தில், நம் மாநில முதல்வர் அவர்கள் கலந்து கொள்ள இயலவில்லை என்றாலும், இன்றைக்குப் பத்திரிகையிலே நான் படித்தேன். அந்த 9 மாநில முதல்வர்கள் எடுத்த முடிவுதான் எனது கருத்தும் என்று நம்முடைய மாநில முதல்வர் அவர்கள் கூறியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த அடிப்படையில் போனால்தான், எந்த காரணத்தைக் கொண்டும், இப்படி மாநில அரசுகளை, சட்ட பூர்வமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகளைக் கவிழ்க்கின்ற முயற்சியை முறியடிக்க 9 மாநிலங்கள் மட்டுமல்ல, 10 மாநிலங்கள், 12 மாநிலங்கள் என்கின்ற வகையில் ஒவ்வொரு மாநிலமும் உறுதியாக நிற்க வேண்டும். இதற்கு மக்களுடைய ஆதரவு தேடக்கூடிய வகையில் அந்தந்த மாநிலங்கள் முன்வந்தால், இப்படிப்பட்ட 'டாப்ளிங் மூவ்' கவிழ்க்கும் முயற்சியை முறியடிக்க முடியும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எதேச்சாதிகாரத்தை எதிர்த்து, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், அதற்கு மக்களுடைய சக்தி வேண்டும். அவர்கள் ஆதரவு வேண்டும். நம்முடைய அரசுக்கும் அப்படிப்பட்ட ஆதரவு வேண்டும். நாம் பார்த்தோமே— மக்களுடைய ஆதரவு பெற்றிருக்கக்கூடிய மேற்கு வங்காளம், திரிபுரா, கேரளா ஆகிய மாநிலங்களில் இந்திரா அலை. இந்திரா குறாவளி என்றெல்லாம் பேசப்பட்டதே, மக்களுடைய ஆதரவைப் பெற்றிருந்த இந்த மூன்று மாநிலங்களில் இந்த அலை ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. சூரியனைக் கண்ட பனி போல் மறைந்து விட்டது என்பதை நான் இந்தச் சமயத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

அதற்குக் காரணம் என்ன? அந்த மாநில அரசுகள் மக்களுடைய பிரச்சனைகளில் மக்களுடைய நலவாழ்வுப் பிரச்சனைகளில் அதிகமான கவனம் எடுத்துக் கொண்டன. பகுதி பகுதியாக என்ன செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே விளக்குவதற்கு நேரம் கிடையாது. எனவே, அப்படிப்பட்ட முறையில் மக்கள் தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கு, இந்த அரசைக் கவிழ்க்காமல் காப்பதற்கு மத்திய அரசை நம்புவதற்குப் பதிலாக, மத்திய அரசை ஆண்டு கொண்டிருக்கும் கட்சியை நம்புவதற்குப் பதிலாக இந்த நாட்டு மக்கள் மீது நம்பிக்கை வைத்து அந்த மக்களின் ஆதரவைத் திரட்டக்கூடிய முறையில் அரசின் கொள்கை இருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சமயத்தில் அரசுக்குப் பணிவாகக் கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் ஆதரவாக, உழைக்கும் மத்திய தர மக்களுக்கு ஆதரவாக கொள்கைகள் இருக்க வேண்டும். ஸ்தாபன ரீதியாகத் திரட்டப்பட்ட (ஆர்கனைஸ்டு செக்ஷன்ஸ் ஆப் எம்ப்ளாய்ஸ்) என். ஜி. ஓஸ், காவலர்கள், என்சினியர்கள், ஆசிரியர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் தங்களுடைய பிரச்சனைகளை எடுத்துக் கொண்டு இயக்கம் நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால் அதை அரசாங்கத்தை எதிர்க்கும் இயக்கம் என்ற முறையில் இந்த அரசு பார்க்காமல் அனுதாபமான முறையில் கவனித்து அந்தப் பிரச்சனைகளின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அதிருப்தி, அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடிய இன்ஃபரா ஸ்ட்ரக்சர் என்று சொல்லக்கூடிய என். ஜி. ஓ.-க்கள் ஆசிரியர்கள், பேரலீஸ்துறையினர் ஆகியோரிடத்தில் ஏற்படுகிறபோது எதேச்சதிகார சக்திகள் அந்த அதிருப்தியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகின்றன என்பதை அரசுக்கு எச்சரிக்கையாகக் கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் அதிருப்தி அடைய என்ன காரணம், அவர்களுடைய கவலைக்கு என்ன காரணம், அவர்களுடைய குறைக்கு என்ன காரணம் என்று அறிந்து அதைப் போக்க வேண்டும். அரசு ஊழியர்கள் கோரிக்கைகளை அனுதாபத்தோடு பார்க்கவேண்டும். நம்மை எதிர்த்துப் போராடுகிறார்களே என்ற முறையில் பார்க்கக் கூடாது.

1977 டிசம்பர் மாதத்தில் செர்விஸ் கமிஷன் தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. நாலாயிரம் பேர் பரிட்சையில் பாஸ் செய்தார்கள். அவ்வளவு பேர்களும் தாற்காலிக ஊழியர்களாக, 10-ஏ-1 சிப்பந்திகளாக இன்னும் இருக்கிறார்களே தவிர நிரந்தர பாக்கப்படவில்லை. தற்போதுகூட அது பிப்ரவரி மாதம் வரை நேற்று நீட்டப்பட்டு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அவர்கள் அத்தனை மரையும் நிரந்தரமாக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

அடுத்து காவலர் பிரச்சினை. நடந்து முடிந்து விட்ட போராட்டத்தை நினைவுப்படுத்த விரும்பவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்கு உள்ளக் குழறல் அதிகமாக இருக்கிறது. கோவையில் தமிழ்நாடு ஸ்பெஷல் போலீஸ் 400 பேருக்குமேல் இருப்பவர்களை அதிகாரிகள் அவர்கள் கொடுமைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அரசின் போக்கைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் குடியிருப்பில் வாட்டர் சப்ளை துண்டிக்கப்பட்டது. மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டது; திருமணம் ஆகாத ஸ்பெஷல் ஆர்ம்டு போலீஸ் சாப்பிடுவதற்காக இருக்கக்கூடிய மெஸ் மூடப்பட்டது. அங்கு குடியிருக்கும் பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டார்கள். போலீஸ் உயர்தர அதிகாரிகள் அரசாங்கத்தின் கொள்கையைத் தவறான முறையில் பயன்படுத்தி இப்படிப்பட்ட குழறல்களை உண்டுபண்ணியிருக்கிறார்கள். வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்ட காவலர்களைத் திரும்ப எடுக்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சி நடைபெறுவது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. குடியிருப்புக் காலனிகளிலிருந்து போகவேண்டுமென்று போட்ட உத்தரவை வாபஸ் பெறவேண்டும். அவர்களுடைய பிரச்சனைகளை அவர்களுடைய ஸ்தாபனத்தின் மூலமாக ஜனநாயக பூர்வமாக அழைத்துப் பேசவேண்டும். அதை அங்கீகரிக்க மாட்டேன். இதை அங்கீகரிக்க மாட்டேன் என்றெல்லாம் சொல்லாமல் “இன்பீரா ஸ்ட்ரக்ச்சராக” இருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதியினரின் பிரச்சினைகளை நாகுக்காக உல் பண்ண வேண்டும் என்ற ஆலோசனைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20]

ஆசிரியர் பிரச்சினை ஒன்று இப்போது வந்திருக்கிறது. திருச்சி செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியில் ஒரு பிரச்சினை. சேவியர் பிச்சையா என்பவர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டார். சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார் என்பதற்காக அவருக்கு ஆதரவாக ஆசிரியர்கள் மட்டுமல்லாது மாணவர்களும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அந்த நிறுவனம் போலீசை வைத்துக்கொண்டு மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் தாக்கும் நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே இந்தப் பிரச்சினையை நீட்டிக் கொண்டே போகவிடாமல் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக காலேஜ் டைரக்டர் மூலமாகவும் வைஸ்-சான்ஸலர் மூலமாகவும் யுனிவர்சிட்டி டிச்சர்ஸனுடைய அசோசியேஷன் பிரதிநிதிகள், மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகள், ஆசிரியர்களுடைய பிரதிநிதிகள், கல்லூரி நிர்வாகிகள் இவர்களையெல்லாம் வைத்துப் பேசி இந்தப் பிரச்சினையை உடனடியாகப் பைசல் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய ஆதரவு என்று வரும்பொழுது, இந்த அரசு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை சரியாக அமல்படுத்த வேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் 1978, ஜூன் என்று கருதுகிறேன். 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் தான் நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரை பினாமி பெயரில் பலர் வைத்துக்கொண்டு எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும் அந்த ஆட்சிக்குத் தகுந்தாற்போல நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய ஏராளமான விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு கூட்டத்தில் பேசினார். அது வேறு பிரச்னை காரணமாக. பினாமி நிலங்கள் இருப்பது அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அது வருவாய்த்துறை அமைச்சருக்கும் தெரியும். அந்த பினாமி நிலங்களை நாங்கள் கண்டுபிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றுதான் சொல்கிறார்களே தவிர உடனடியாகச் செய்யப்பட்டால்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிடுவதற்குக் காரணம் அவர் பேச்சிலே குறுக்கிடுவதற்காக அல்ல. எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். ஆகவே எனக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று நான் ஒவ்வொருவரிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால், எந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினரும் எந்த இடத்திலே பினாமி நிலம் இருக்கிறது என்று யாரும் எனக்குச் சொல்லவில்லை. எனக்கு இருக்கிற வருத்தமெல்லாம் நான் ஊர் ஊராகப் போனால் நான் எத்தனை ஊர்களுக்குத் தான் போக முடியும் ; நான் நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், சட்டமன்றத்தின் எல்லா உறுப்பினர்களும், ஆளுங் கட்சியா, ஆளாத கட்சியா என்று இல்லாமல் அண்ணா தி. மு. க. வா, தி. மு. க. வா என்று இல்லாமல் எல்லோரையும் கேட்கிறேன். நீங்கள் இந்தச் சட்ட மன்றக் கூட்டம் முடிவதற்கு முன்னாலேகூட எந்த எந்த ஊர்களில் இப்படியெல்லாம் இருக்கின்றன என்று என்னிடம் எழுதிக்கொடுத்துவிட்டு அதற்குப் பிறகு ஒரு மாதம் கழித்து எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை என்று குறை சொன்னால் நியாயத்தின் அடிப்படையில் இருக்கும். நீங்களும் உதவி செய்தீர்கள் என்று ஆகும். அப்படி இல்லாமல் இங்கே வருகிறபோது பினாமி நிலம் பினாமி நிலம் என்று பேசிக் கொண்டே எதுவும் செய்யாமல் இருப்பதற்கு உறுதுணையாக இருக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : தலைவர் அவர்களே, மன்னிக்கவும். யாரும் சுட்டிக்காட்டவில்லை, பினாமி நிலத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று நான் பல முறைகள் 'சொல்லியிருக்கிறேன்' என்று அமைச்சர் சொல்கிறார். என்னுடைய தொகுதியிலே நாகப்பட்டினம் தொகுதிக்குள்ளே ஒரு கோயில் நிலம், ஒருவர்குத்தகைக்கு மொத்தமாக எடுத்து, பினாமியாக உள் குத்தகை தாரர்கள் வைத்திருப்பதை அதிகாரிகளிடம் எடுத்துக் கொடுத்ததன் விளைவு உள் குத்தகைதாரர்களாக இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகள் இப்போது வெளியேற்றப்பட்டு தெருவிலே நிற்கிறார்கள் என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களின் வனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இப்போதும் அவர்கள் தெருவிலே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1980 பிப்ரவரி 2]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, பிளாமி நூலம் என்பது வேறு, குத்தகை நிலம் என்பது வேறு. குத்தகை நிலத்தில் பிளாமி இருக்கலாம். நான் கேட்கிறேன். என்னிடத்திலே கொடுங்கள் என்று. உன்னிடத்திலே எப்படிக் கொடுக்க முடியும் அதிகாரிகளிடத்திலே கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் என்ன செய்யமுடியும்? என்னிடத்திலே கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் திரு. உமாநாத் அவர்களுக்கு மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்; என்னிடம் கொடுங்கள், அதற்குப் பிறகு பேசலாம், எங்கேயோ கொடுத்துவிட்டு அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறீர்கள், மன்னிக்க வேண்டும் அதை சொல்வதற்கு. நீங்கள் அதை யாரிடத்திலே பேய்க் கொடுத்து அவர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் உங்களைவிட அதிகமாக இல்லாவிட்டாலும் அந்த அளவிற்கு நானும் அவர்கள்மீது பரிதாபப்படுகிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : இந்த விஷயம்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஃபைலைப் பார்த்தால் அந்த பெட்டிஷன் உங்களுக்கு வந்திருக்கிறது என்பது தெரியும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கும் மேலே வைத்திருக்கிறார்கள் என்ற உண்மை வெளிப்பட்டிருப்பதை நான் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் இருந்தும் 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது இன்றைக்கு வெளியாய்விருக்கிறது. அதை வெளிப்படுத்துவதற்கு நம்முடைய உதவியை அமைச்சர் அவர்கள் கோருகிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல; எத்தனையோ விவசாய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. விவசாயத் தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கோரினால் நிச்சயமாக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் எவ்வளவு பிளாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பது தெரியும். சீக்கிரத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும். இப்போது 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கருக்கு மேல் இருக்கிறது என்ற உண்மையை ஒப்புக்கொண்டு விட்டு அதே நேரத்திலே குத்தகை நிலத்தை மட்டும் 5 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் என்பதை 3 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராகக் குறைக்கிறோம் என்று கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் மட்டும் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கூலிச் சட்டம் இன்றைக்குப் போடப் படிட்டுக்கிறது. ஆனால் அது சரியாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. அது அமுல்படுத்தப்பட்டால் கூலி விவசாய மக்களின்

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

ஆதரவு கிடைக்கும். இதிலும் உங்கள் ஒத்துழைப்பைக் கொடுங்கள் என்று எங்களைக் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அரசாங்க நிர்வாக இயந்திரம் இருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாக்கா மூலமோ தொழிலாளர் நல இலாக்கா மூலமோ அதை அமல்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கூலிப் பிரச்சனையில் இந்த அரசு எவ்வளவு கண்டிப்பாக நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பது உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அது மட்டுமல்ல, தஞ்சை மாவட்டத்தில் நடவு முதலியன வந்தால் எவ்வளவு கேஸ்கள் வந்திருக்கும் என்பதும் உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இந்த இரண்டாண்டு களில் வழக்குகளே இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் ஒன்றோ இரண்டோதான் வந்திருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியும். அங்கேயுள்ள விவசாயத் தொழிலாளர்கள், இரண்டு பொதுவுடைமைக் கட்சிகளையும் சேர்ந்த தொழிலாளர்களைக் கூட்டிப் பரிசீலித்து வருகிறேன் என்று தெரியும். உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களையும் கூப்பிட்டு, பெயரைச் சொல்லக் கூடாது, மாவட்டச் செயலாளரைக் கூப்பிட்டுப் பேசிக் கொண்டு வருகிறேன் என்பது தெரியும்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : 75-25 வாரச் சட்டம் கொண்டு வரப் போவதாக அறிவிப்பு மட்டும் சொடுத்து வருகிறீர்கள். 75-25 குத்தகை வாரச் சட்டத்தை உடனடியாகச் சட்டமாகக் கொண்டு வருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதைச் செய்வதன் மூலம் குத்தகைதாரர்களின் ஆதரவு, அப்படிப்பட்ட பகுதி விவசாயிகளின் ஆதரவு நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்.

அதுமட்டுமல்ல, குத்தகைதாரர்களைப் பதிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். 6 இலட்சம் பேர்தான் தமிழகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலும் கூட 3 லட்சம் பேர் கோயில், மடத்தில் இருப்பவர்கள்தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, இதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குத்தகை பாக்கிகளை ரத்து செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக, அவர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக சில உருப்படியான ஆலோசனைகளை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தொழிலாளி-முதலாளி என்று வரும் பொழுது, தொடர்ந்து நாங்கள்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

சொல்வது, இப்பொழுது மட்டுமல்ல, 1967 அல்லது 1952-ஆம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லி வருவது, அரசு தொழிலாளி-முதலாளி ஆகிய இரண்டு பேர்களையும் பார்க்கும் பொழுது தொழிலாளர்கள் பக்கமாக அதிகமாகச் சார்ந்திருக்க வேண்டுமே தவிர, நடுநிலைமையாக இருக்கிறோம் என்று இருந்தால் நடைமுறையில் சரியாக இருக்காது. துரதிருஷ்டவசமாக இந்த அரசு அப்படித் தான் சென்று கொண்டு இருக்கிறது. அந்தக் கொள்கையைக் கொஞ்சம் மாற்ற வேண்டும். அது சம்பந்தமாக சில உருப்படியான யோசனைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் பிரச்சினைகள் எல்லாவற்றிற்குள்ளும் போகவில்லை. அண்மையில் நடந்த சில விஷயங்களை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சேஷசாயி பேப்பர் டோர்டில் வேலை நிறுத்தம் நீண்ட நாட்கள் நடந்து, முதலமைச்சரவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு வேலைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களின் பிரச்னை இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. போனஸ் பிரச்சனையும் எழுப்பப்பட்டு, அதையும் தீர்ப்பதாக முதலமைச்சரவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். போனஸ் பிரச்னை குறித்து முழு நியாயம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால் நீண்ட போராட்டம் நடத்தியிருக்கிறார்கள், அதனால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், கடனை வாங்கிக் குடும்பத்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். போனஸ் சட்டத்திலே சொல்லக்கூடிய 20 சதவீதம் அல்லது அதற்குமேலும்கூட போனஸ் கிடைக்கும் அளவிற்குக்கூட இந்த போனஸ் பிரச்னையைத் தீர்க்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, 110 கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உடனடியாக வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். (மனியடிக்கப்பட்டது) குறுக்கீட்டில் என்னுடைய நேரம் போய் விட்டது, இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அது என்னுடைய குற்றம் அல்ல. இரண்டு நிமிடங்களிலே முடியுங்கள்.

திரு. சி. கோவிந்தராசன் : உற்பத்திக்கேற்ற போனஸ் என்று சொல்லி, அந்த உற்பத்தி போனஸ் கிடைக்க வேண்டிய நார்ம்ஸ்—வேலை அளவை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்களுக்கும் தெரியும். உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்ற வேலை அளவிற்கு உற்பத்தி போனஸ் கிடைக்காது என்பதால் அவரும் நானும் சேர்ந்து நடத்திய முந்தைய போராட்டத்திற்குப் பிறகு ஏற்பட்ட அந்த ஒப்பந்தத்தில் அவரே

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்] [1980 பிப்ரவரி 2]

கையெழுத்திடவில்லை. ஆனால் இன்றைக்குக் கையெழுத்திடப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, உற்பத்தி போனஸுக்காக ஸ்டாக் பட்டுள்ள அந்தவேலை அளவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதற்காக எட்டு தொழிலாளர்கள் சஸ்பென்ஷனில் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் உடனடியாகத் திருப்பி எடுக்க வேண்டும்.

‘காவேரி ஸ்டக்சரல்ஸ்’-இல் 160 நாட்களாக கதவடைப்பினால் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறுகிறது. 1,350 தொழிலாளர்கள் பணி புரியும் இத் தொழிற்சாலையில் 650 பேர்களை வேலை நீக்கம் செய்தால்தான் இந்த தொழிற்சாலையை நடத்த முடியும் என்று நிர்வாகம் சொல்கிறது. அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடாது. அரசாங்கம் நிதி உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் நிதி உதவி செய்து எக் காரணத்தை முன்னிட்டும் அந்தத் தொழிலாளர்களை வேலையிலிருந்து நீக்கக் கூடாது என்ற முறையில் அந்தப் பிரச்னையை முடித்து வைக்க வேண்டும்.

அடுத்து, டி. வி. எஸ்., பாடி பிரச்னை முடிந்தது. 165 தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு அங்கே அநியாயமாகப் பழி வாங்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். குறைந்த பட்சம் தொழில் கோர்ட்டுக் காவது அனுப்புங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இதைச் செய்ய என்ன குறுக்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அங்கே யாவது நியாயம் கிடைக்கட்டுமே. கோர்ட்டிலே ரெஃபரன் ஸுக்கு விட்டால் என்ன குடியா முழுதிப் போய்விடும்? அந்தத் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்த பல தொழிலாளர்கள் மீது உள்ள வழக்குகள் இன்றும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

[பிற்பகல் 12-30]

தூத்துக்குடி ஸ்பிக் இல் வாபஸ் பெறப்பட்டும் தொழில் தகராறுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

தொழில் தகராறுகளில் ஏற்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படும் என்று அறிக்கைகள் விடப்பட்டு கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்குகள் பூராவும் இன்னும் வாபஸ் வாங்கப்படவில்லை. தூத்துக்குடியில் ஸ்பிக்கில் 94 பேர்கள் மீது வழக்குகள் போடப்பட்டுள்ளன. அவை இன்னும் வாபஸ் வாங்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

சேலம் மாக்னசைட்—மேத்தா என்பவரிடமிருந்து அரசு எடுத்துக் கொண்டது. 3,000 பேர்களை அப்படியே நட்டாற்றில் விட்டுவிட்டு, அந்த முதலாளி போய் விட்டான். கிராச்சு விட்டி கிடையாது, ரீட்ரெஞ்ச்மென்ட் காம்ப்ன்சேஷன் கிடையாது, சர்வீஸ் கன்ட்டினூவிட்டி கிடையாது. ஆனால்

1980 பிப்ரவரி 2]

[டி. சி. கோவிந்தராசன்]

நான் என்ன அறிகிறேன் என்றால், பி. எஃப் ஆக்டின் 19(ஏ) பிரிவின்கீழ், பி. எஃப் பிடிக்காமல் இருக்க ஏதாவது, விதி விலக்கு இருக்கிறதா என்று தமிழக அரசு ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இது வருந் தத்தக்கது. அரசாங்கம் 'மாடல் எம்ப்ளாயர்' யாக நடந்து கொள்ள வேண்டும்.

போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்க போனஸ் கொடுப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அந்த ஊக்க போனஸ் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்தவர்களுக்குக் கிடையாது. இது 'இன்விடியஸ் டிஸ்கிரிமினேஷன்' இல்லையா? வேலை நிறுத்தம் செய்யும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பறிக்கும் முயற்சி அல்லவா இது? இந்த மாதிரி கொடுத்தால், போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கமாக இராது. எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கொள்கைகளையும் மாற்ற வேண்டும்.

கடைசியாக, கவர்னர் உரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஐ. டி. ஆக்டின் 12 (3) செக்ஷன்பற்றி நான் நாட்களாகத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சொல்லிக் கொண்டு வருகிற விஷயம்தான். பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் பிரச்னை எங்கு வருகிறது. ஒரு தொழிலுக்கு ஒரே சங்கம் இருந்தால் பிரச்னை கிடையாது. ஒன்றுக்குமேல் சங்கம் இருந்தால்தான் பிரச்னை வருகிறது. இப்பிரச்னைக்கு ஒரே தீர்வு எல்லாத் தொழிற்சங்கங்களும் ஒன்று சேர்ந்து கையெழுத்திட வேண்டும். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால், அந்தத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யக்கூடிய அனைத்துத் தொழிலாளர்களை வைத்து வாக்கெடுப்பு நடத்தி, அதில் மெஜாரிட்டி பெற்றவர்கள் கையெழுத்திடலாம் என்று வைக்கட்டும்; அதை வரவேற்கிறோம். ஏற்றுக் கொள்கிறோம், உறுதியும் கூறுகிறோம். ஆனால், அந்தப் பிரச்சனையோடு ஸ்டிரைக்கை ஏன் இண்ணக் கிறீர்கள்? ஸ்டிரைக்குக்கும் இதற்கும் என்ன சம்பந்தம்? முதலாளி திடீரென்று தாக்கினால், ஆட்குறைப்பு செய்தால், தவறான நடவடிக்கை எடுத்தால், ஸ்டிரைக் வருகிறது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனையில் இதை இணைப்பதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம், எதிர்க்கிறோம், ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். 'லாக்-அவுட்'ுக்கு ஓட்டெடுப்பு உண்டா? எனவேதான், இந்த ஸ்டிரைக் பிரச்னைக்கு ஓட்டெடுப்பு கூடாது.

இறுதியாக ஒன்றே ஒன்று. எந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்தாலும், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து கொண்டு அறிவியுங்கள். அல்லது; லேபர் அட்வைசரி கமிட்டியையாவது, கலந்து கொண்டு வாருங்கள். திடீர், திடீரென்று அறிவிப்பு செய்வது, பிறகு, சட்டமன்றத்திற்கு வருவது, திரு. துரை

[திரு. சி. கோவிந்தராசன்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

முருகன் சொன்ன மாதிரி, வாபஸ் வாங்குவது என்பதெல்லாம் சரியல்ல. தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து செய்யுங்கள், எதேச்சாதிகாரச் சக்திகளை எதிர்க்கவும், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கவும், அனைத்துப் பகுதி மக்களைக் காக்கவும், நாங்கள் கூறியுள்ள ஆலோசனைகளைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ர. ஜெபமணி : சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மேலே, ஜனதா கட்சியின் சார்பாக நானும் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால், மாண்புமிகு கோவிந்தராசன் அவர்கள் இங்கே பேசினார்கள். அவர்கள் ஆரம்பத்திலே, இந்தச் சட்டசபையைக் கலைக்க வேண்டுமென்று ஏன் சொல்கிறார்கள், இது சரியா, தவறா என்பதைப் பற்றி உங்கள் மத்தியிலே விளக்கிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது திடீரென்று வெற்றி வந்துவிட்டால், அந்த வெற்றியின் அடையாளம் கொஞ்சம் அடக்கமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இ. காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் கொஞ்சம் அடக்கமாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன், அவர்கள் ஒன்றும் ராஜினாமாச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், அவர்களோடு புதிதாகச் சேர்ந்திருக்கக் கூடியவர்கள் மிக வேகம் காட்டி, மானம் இருந்தால், ரோஷம் இருந்தால்,—வார்த்தைகள் நல்ல அருமையான வார்த்தைகள்—தன்மானம் இருந்தால், என்று கூடக் கேட்டார்கள். (குறுக்கீடு) அதைக் கேட்கவில்லை. ஆனால், நாம் சட்டசபையிலே கூடியிருக்கிறோம். தேர்தல் நடந்தது, லோக சபைக்குத் தேர்தல் நடந்தது. இராமன் மனைவி குழந்தை பெறவில்லையே தவிர, இலட்சுமணன் மனைவி குழந்தை பெற்றிருக்கிறாள். நடந்தது ஓரிடம்; தேள் கொட்டியது தென்னை மரத்திலே, நெறி கட்டியது பனை மரத்திலே என்பார்கள், இருக்கட்டும். 1977-ல் பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடந்தது. அப்பொழுது சட்டசபைத் தேர்தலை நடத்தாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அந்தத் தேர்தலோடு, இந்தத் தேர்தலை ஏன் வைக்கவில்லை. ஏன் அவர்கள் வைக்கவில்லை என்று எனக்கு இன்னும் புரியவில்லை. ஜனநாயகத்தில் எனக்கு ஓரளவாவது தெரிந்திருக்கிறது.

பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடக்கும்போது, காலியாக இருக்கக் கூடிய சட்டசபைக்கும் தேர்தல் நடந்திருக்க வேண்டும். 1976-லே கலைக்கப்பட்ட சட்டசபை 1977-லே வந்த தேர்தலோடு இணைத்து நடத்த முடியவில்லை. காரணம் அவர்கள் ஜனநாயகம் பழுத்த, கனிந்த, ஆற்றல் காட்டுவதாக ஏற்றுக் கொள்ளலாம். இப்போது ஜனதா கட்சி டெல்லியில் ஆட்சிக்கு வந்தது. உடனடியாக நாங்களே ஜெயித்ததாகக் கருதி இங்கே 300 பேர்களை நாம் நாமினேட் பண்ணி இங்கே ஆளுங்கள். அங்கே இந்தியா நம் கைக்கு வந்துவிட்டது. இதுவும் நம்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. ர. ஜெபமணி]

கைக்கு என்று சொல்லவில்லை. ஆட்சிக்கு வந்ததும் உடனடியாகத் தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டது. யார் ஜெயிப்பார்கள், யார் தோற்பார்கள் என்பதல்ல பொருள். யார் மக்களின் ஆதரவைப் பெறுகிறார்களோ அவர்கள் நாட்டை ஆளவேண்டுமென்பது ஜனநாயகத்தின் முழு உரிமை. மார்ச் 25 ஆம் தேதி பிரதமர் ஆனவுடன், ஜூன் மாதம் 15-ந் தேதி தேர்தலை முடித்துவிட்டார்கள், தமிழ்நாட்டிலே. ஒருவருக்கு மட்டுமல்ல ஜனநாயகம். நம் எல்லோருக்கும் சேர்ந்தது இந்த நாட்டு ஜனநாயகம். அந்த ஜனநாயகத்தில் தேர்தல் எனபது நடந்து அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்று இந்த நாட்டை ஆள்வதற்கு அவர்களுக்கு 5 ஆண்டுகளுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருமணம் ஆன உடனே யாராவது அந்தப் பையனைச் சந்தத்து தருமணம் ஆகிவிட்டதா என்று கேட்பார்கள். ஓராண்டு கழித்தால் குழந்தை இருக்கிறதா என்று கேட்பார்கள். ஆனால் திருமணம் ஆன உடனே குழந்தை இருக்கிறதா என்று எந்த மடையனும் கேட்கமாட்டான். காரணம் என்னவென்றால் எதற்கும் காலம் இருக்கிறது. வயலில் நட்ட உடனே விளைச்சல் எவ்வளவு என்று கேட்க மாட்டான். 5 ஆண்டுகளுக்குள் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சாதனை என்ன என்று கேட்டால் அது மனிதத் தன்மையே இல்லை. இரண்டரை ஆண்டிலேயே என்ன சாதனை என்று கேட்டால், என்ன அர்த்தம். குழந்தை பிறந்த பின்னால் தானே அது நொண்டியாக இருக்கிறதா, அழகாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க முடியும். வயலில் நட்ட உடனே அறுப்பதற்கு 100 நாள் ஆகலாம். எதற்கும் டைம் கொடுக்க வேண்டாமா? 2½ ஆண்டிலே நீ என்ன செய்தாய்? நான் என்ன செய்தேன்? இன்னும் 2½ ஆண்டுகள் இருக்கின்றன. மனைவி உண்டாகி இருக்கிறாள் என்று சொன்னால் அதற்குள் குழந்தை ஏன் பிறக்கவில்லை என்றால் அவள் தப்பு செய்திருக்க வேண்டும், கல்யாணத்துக்கு முன்னாலேயே, எதற்கும் ஒரு காலம் உண்டு. வயலில் விதைத்தால் 100 நாள், கல்யாணம் ஆனால் ஓராண்டு, மாடு பலப்பட்டால் ஒரு வருஷம் என்று கணக்கு இருக்கிறது. அந்தக் கணக்கிலே பார்க்க வேண்டும். சட்ட மன்றத் தேர்தல் நடந்து எம். ஜி. ஆர். அரசு அமைத்த உடனே,....

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, பெரியவர் ஜெபமணி பேசும்போது மனைவி உண்டாகி இருக்கிறார் என்று சொன்னார்கள். இந்த வயதிலேயா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்,

திரு. ர. ஜெபமணி : வயதுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. (சிரிப்பு).

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1980 பிப்ரவரி 2]

1977 லே அகில இந்திய அண்ணா தி. மு. க. இந்த நாட்டின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய உடனே எதிர்க்கட்சியினர் இருந்த முனிசிபாலிடி, அவர்கள் பஞ்சாயத்து எல்லாம் கலைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்துவிட்டோம் நீங்கள் கலைத்து விடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, உள்ளாட்சித் துறைத் தேர்தல் வேறு, இந்தத் தேர்தல் வேறு, நகரசபைத் தேர்தல் வேறு. 10 ஆண்டுகள் தலைவர்களாக இருந்தார்கள், 3 ஆண்டு 5 ஆண்டுகள் 9 ஆண்டுகள் தலைவர்களாக இருந்த பிறகு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை இடத்தைக் காலி பண்ணுங்கள் என்றார்கள். உடனே கலைத்து விட்டார்களே, அய்யோ கலைத்து விட்டார்களே... அய்யய்யோ கலைத்து விட்டார்களே என்று அவர்கள் போட்ட கூப்பாடு இருக்கிறதே.. இப்போது நாம் நன்றாக யோசிக்க வேண்டும். வாக்குரிமை இருக்கிறது, பேச்சுத் திறமை இருக்கிறது என்றால் மக்களின் அறிவை வளர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். நாட்டு மக்களின் அறியாமையை மூல தனமாகப் பயன்படுத்தக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

நன்றாக யோசித்துப் பாருங்கள். இதற்குப் பிற்பாடு என்ன நடந்தது. தேர்தல் வருகிறது. தேர்தலில் ஜனங்களை அணுகும் முறை இருக்கிறது. 50 ஆண்டுக் காலத்திற்குப் பிற்பாடு மழை பெய்து இருக்கிறது தமிழ் நாட்டில். ஜனங்கள் சொல்கிறார்கள்; நான் சொல்லவில்லை.. இப்படிப்பட்ட மழை என்றுமே பெய்ய வில்லை என்று. மழை பெய்தால் இளம் விதைகள் அழிந்து விடும். தக்காளிச் செடி துவண்டு விடும். வெங்காயம் போய் விடும். மிளகாய் அழிந்து போய் விடும். ஆனால் நீங்கள் மேடையில் ஏறி, தாளிக்க வெங்காயம், தாலிக்குத் தங்கம் என்று கேட்டுக்கொண்டே ஊரெல்லாம் பவனி வந்து கூட்டம் போட்டீர்கள். ஐயோ, தாய்மார்களே, உங்களுக்கு இந்த கதயா, தாலிக்கு தங்கம் இல்லையே, தங்கத்திற்கு எங்கே போவீர்கள் தாய்மார்களே என்று கேட்டார்கள். தாய்மார்களும் தாலியைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டார்கள். ஏதோ உண்மையிலேயே நாங்கள் தான் தங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டு விட்டோமோ என்று. உடனே குத்தினார்கள். நீங்கள் ஜெயித்து விட்டீர்கள்.

ஆகவே, பிரசாரத்தின் வலிமையால் தான் டெல்லியிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் 'தாலி' 'தாலி' என்று நீங்கள் போட்ட கூப்பாடு காரணத்தால், பெண்கள் எல்லாம் ஐயோ, தங்கம், தங்கம், தங்கம் என்று கேட்டு உங்களை ஆதரித்தார்கள். இனிமேல் தங்கமலை ரெப்போகிறது, எவர்சில்வர் மலை வரப் போகிறது. அதற்குப் பக்கத்திலேயே சித்தர்கள் மலை இருக்கிறது 18 சித்தர்கள் அதிலே இருக்கிறார்கள். தங்கம் செய்யும்

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

கலையை அரசாங்கத்திற்குக் கற்றுத் தரப்போகிறார்கள். நீங்கள் தங்கம் செய்யும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறீர்கள். இனிமேல் வீட்டிற்கு ஒரு கிலோ தங்கம், தங்க ரேக் செய்யப் படும்.

உங்களின் அரிசிப் பிரச்னை தீர்ந்தது, உணவுப் பிரச்னை தீர்ந்தது, படிக்க இடப் பிரச்னை தீர்ந்தது, இருக்க இடப் பிரச்னை தீர்ந்தது, ஹாஸ்பிடல் பிரச்சனை தீர்ந்தது, தாய் மார்களே, உங்கள் தாலிக்குத் தங்கம் வேண்டும், அது தான் இன்றைய பிரச்னை. இதையார் சொல்வது. தாலி கட்டக் கூடாது என்று பிரசாரம் செய்பவர்கள் சொல்வது, இது எந்த வகையில் சரி என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

20 ஆண்டுகாலமாக இந்த நாட்டில் மது என்றால் என்ன என்று தெரியாமல் இருந்தது. “எரி சாராயம்” தெரியுமே தவிர “குடி சாராயம்” தெரியாது. ஆனால் அந்த மது தமிழ் நாட்டில் ஓடவிடப் பட்டது. கையில் டணம் இல்லை என்றாலும் குடித்தே திருவேன் என்று குடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். தமிழ்ச் சமுதாயம் நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும் என்கிற எண்ணம் துளி இருந்தால் இதைச் செய்து இருப்பார்களா? போறியார் அண்ணா என்று உங்களால் அழைக்கப்படும் அவர்கள் இதே மன்றத்தில் சொன்னார்கள், ‘என்னுடைய கஜானா கரலியானாலும், கடன் ஆனாலும் சரி, தமிழக மக்களுக்கு விஷம் என்னும் மதுவைக் கொடுக்க மாட்டேன்’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இவர்கள் ஏன் திடீரென்று அதை ரத்து செய்தார்கள். ஒரு நாள் ராஜாஜி அவர்கள் மாலை நேரம், மழை கொட்டுகிறது, அதையும் பொருட்படுத்தாமல் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் போய் சொல்கிறார், முதலமைச்சர் அவர்களே, நீங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள், ஏழைகளுடைய வீட்டில் உள்ள விளக்கை அணைத்து விடாதீர்கள், அவர்கள் வீட்டுப் பெண்களிடத்தில் உள்ள தாலித் தங்கத்தை அழித்து விடாதீர்கள், அவர்களுடைய குடும்பத் தலைவன் பெண்டாட்டிப் பிள்ளைகளோடு சண்டை சச்சரவின்றி அமைதியாக வாழ்வதற்கு வழி கோலுங்கள், தயவு செய்து மதுக்கடைகளைத் திறந்து விடாதீர்கள் என்று மன்றாடிக்கேட்டுக்கொண்டார். உடனே, நான் பெற்ற இன்பம் எல்லோரும் பெற வேண்டும், போ வெளியே, (சிரிப்பு) அப்போது தானே இளம் தலைமுறையே குடிக்க ஆரம்பித்தது. நாட்டில் உள்ள இளைஞர்கள் எல்லாம், ஆஹா, மது என்ன அற்புதமாக இருக்கிறது. பாட்டில் போட்டால் எல்லாம் ஜோடியாகத் தெரிகிறது. மதுவை அருந்துகிறவர்களில் அந்த செக்ஷன், இந்த செக்ஷன் என்று இல்லை. நாம் பின்தங்கியவர்கள் என்று சொல்கிறோமே அவர்களானாலும் சரி, தாழ்த்தப் பட்டவர்கள் என்று சொல்கிறோமே அவர்களானாலும் சரி, ஏழையானாலும் சரி, பணக்காரன் ஆனாலும் சரி, எல்லோரும் குடிக்கப் பழகி விட்டார்கள். மனித உள்ளம் படைத்த பெரும் தலைவர்

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1980 பிப்ரவரி 2]

காமராஜர் அவர்கள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். 50,000 பேர் சிறைக்குள்ளே போனோம். ஒரு சோடா புட்டியைக் கூட உடைக்கவில்லை, ஒரு பஸ்ஸைக் கொளுத்தவில்லை, எங்கேயும் பலாத்கார நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறவில்லை. அப்போது முதலமைச்சர் கூட அது குறித்துப் பாராட்டினார். பழகியாகி விட்டது இப்போது இல்லையென்றால் எவன் விடுவான், பொய் சொல்லி பழக்கமானவன் சாகிற வரை பொய் சொல்கிறான். அதை மாற்ற முடியாது. பொய் சொல்லிப் பழக்கப்பட்டவன் இன்றைக்கும் பொய் சொல்லிக் கொண்டுதான் இருக்கிறான். பொய் சொல்கிறவனே பொய் சொல்வதை விடமாட்டேன் என்கிற போது சாராயம் குடிக்கிறவன் எப்படி விடுவான்? சாராயம் குடித்துப் பழக்கப்பட்டவன் ஒரு நாளும் குடியை நிறுத்த மாட்டான்.

முதலமைச்சர் ஒரு தாயைப் போன்றிருந்து குடிக்காதே, குடிக்கக் கூடாது என்று பயமுறுத்தினார்கள்; குடித்தால் கொன்று விடுவேன், தண்டனை விதிப்பேன் என்று சொன்னார்கள்; கண்டித்தார்கள். ஒரு தாய் தன்னுடைய பிள்ளையைப் பார்த்துச் சொல்வாள். நீ செய்கிற தொல்லைகளைப் பார்த்தால், நீ கொடுக்கிற சங்கடங்களைப் பார்த்தால் உனக்கு வாந்தி பேதிதான் வரும் என்று சொல்லி கஷ்டப்படுவாள். அப்படிச் சொல்வது தன்னுடைய பிள்ளைக்குப் பேதி வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் அல்ல; பிள்ளை திருந்த வேண்டும் என்பதற்காக அப்படிச் சொல்வாள். அந்த முறையிலேதான் முதலமைச்சரும் சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு சாராயம் குடிப்பவன் ஊருக்குத் தலைவனாக, எல்லாவற்றுக்கும் மேலே வந்து நின்று விடுகிறான். இன்றைக்கு நாட்டிலே, கணவனும் மனைவியும் சேர்ந்து குடிக்கும் அளவுக்கு நிலைமை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நாட்டிலே நிம்மதி இல்லை; தாலி இல்லை; வேஷ்டி இல்லை; உடைக்குப் பதிலாக கோணியைக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதற்கு யார் காரணம்? அந்தப் பஞ்சமாபாதகத்திற்கு யார் காரணம்? “கள்ளைக் குடிக்கக்கூடாது, கோடி கோடி கும்பிடப் பா” என்று யாரோ ஒரு நபிகன் படத்திலே பாடினான். ஏற்கெனவே அந்தத் தீயை வைத்து இருக்கிறார்கள். அது இப்போது எரிகிறது.

தீ வைத்தவன் சொன்னான். நான் ஒரு குச்சி தானே வைத்தேன்; அதை அணைக்க இத்தனை லாரிகளா என்று. ஒரு குச்சியை வெட்டி, தீ வைப்பது சுலபம்; எரிய ஆரம்பித்த பிறகு அணைப்பது கஷ்டம். ஒரு தீக்குச்சி மாதிரி கள்ளுக்கடைகளைத் திறந்து விட்டார்கள். அதை அணைக்க எம். ஜி. ஆர். எல்லா ஃபயர் ஸ்டேஷன் வண்டிகளையும் அழைத்தார். ஆனால் அணைக்க முடியவில்லை. தீயை அணைப்பதிலே அவர் உறுதியாக இருந்தார். தீயை வைத்தவர்கள் எரிய விடுவதிலே உறுதியாக இருந்தார்கள். அப்படியானால் எரிந்தே போகட்டும் என்று சொல்லிவிட்டார். அதற்கு யார் என்ன செய்வது?

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. ர. ஜெபமணி]

பிரதமர் இந்திராகாந்திக்கு மதுவிலக்கில் நம்பிக்கை உண்டு, ஆனால் சட்டத்தினால் தடுக்க முடியாது; பிரச்சாரத்தின் மூலம் தான் தடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். பாண்டிச் சேரியிலே மதுக்கடைகளைத் திறப்போம் என்று சொல்லித்தான் ஓட்டு வாங்கினார்கள். இங்கே மதுவிலக்கு, அங்கே மதுக்கடை திறப்பு - இப்படி இருந்தால் போலீஸ்காரர்கள் பிரச்சனைதான் பெரிதாகப் போகும். காரணம் இங்கேயிருந்து குடிப்பதற்காக அங்கே போவார்கள்; அங்கேயிருந்து மதுவை கொண்டுவருவார்கள். இடையிலே பெரிய பிரச்சனைகள் உருவாகும். இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே மற்றவர்கள் உள்ளே புகுந்து விளையாடுவார்கள்.

தேர்தல் காலத்திலே என்ன சொன்னார்கள்? தாலிக்குத் தங்கம் தாளிக்க வெங்காயம் கிடைக்கும். அதை நம்பிவிட்டார்கள். தை மாதம் வருகிறது, திருமணம் ஆகும்; அவர்கள் வந்தால் 300 ரூபாய்க்குத் தங்கம் வரும்; 3 பவுளில் பெரிய பெரிய தாலியாகப் போடலாம் என்று நினைத்தார்கள். தங்கம் என்னாச்சு? தங்கமான பொய்யை ஊரெல்லாம் சொல்லியாச்சு.

(பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து கோஷத்துடன் துண்டறிக்கை வீசப் பெற்றது.)

ரொம்ப நல்லாயிருக்கு. இதெல்லாம் நடக்கும். தங்கம் இருக்கட்டும்.

எம். ஜி. ஆர். ஆட்சி வந்தது. என்ன நடந்தது என்று சொல்ல வேண்டும் இல்லையா? வெளியூர்களுக்குப் போய் வந்தவர்களுக்குத் தெரியும். செங்கற்பட்டு, அரக்கோணத்திலிருந்து வந்தால், இரயிலில் ஏற முடியாது. பெண்கள் எல்லாம் மூட்டை, மூட்டையாக உங்கள் கால்மாட்டிலே பொத், பொத் என்று போடுவார்கள் அரிசியை. இல்லை யென்றால் அவர்கள் வண்டியில் ஏற முடியாது. டிரைவருக்கும் இது தெரியும். அவருக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுப்பார்கள். அவர் வண்டி ஸ்டேஷனுக்கு சற்றுத்தள்ளி நிறுத்திவிடுவார்; அல்லது மெதுவாக ஓட்டுவார். பெண்கள் எல்லாம் மூட்டைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு போய் விடுவார்கள். நமக்குத் தெரியும். கலர் இல்லாத அரிசியை அப்போது நாம் சாப்பிட்டிருக்கிறோமா?

என் பையனுக்குத் திருமணம் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். திருநெல்வேலிக்கு 10 படி அரிசி கொண்டு போக முடியுமா? இரயிலிலே ஒரு வேளை கொண்டு போய்விடலாம். ஆனால் பாஸ்ஸிலே கொண்டுபோக முடியாது. கண்டக்டர் மூட்டையைப் பார்த்தவுடனே சொல்வான், 'இறங்கு'. ஏன் அப்படிச் சொல்கிறான்? செக்போஸ்டில் நிறுத்திவிடுவான். செக்போஸ்டிலே என்ன செய்வார்கள் என்றால் லாரிகளை விட்டுவிடுவார்கள். ஆனால் மூட்டையை விடமாட்டார்கள். அது அவர்களுடைய பழக்கம்.

[திரு. ர. ஜெபமணி]

[1980 பிப்ரவரி 2]

இரவோடு இரவாக கேரளாவுக்கு அரிசி போகும். எப்படி போகும்? கழுதை மேலே அரிசி மூட்டையை ஏற்றி, காட்டு வழியாக விட்டுவிடுவார்கள். அங்கே போய் மூட்டையை எடுத்துக்கொள்வார்கள். இந்த நிலைமைகள் எல்லாம் நீங்கி, அருமையான சிறுமணி அரிசி வீடு தேடி வருகிறது. எப்படி வேண்டுமானாலும் சாப்பிடு, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சாப்பிடு, எங்கே வேண்டுமானாலும் கொண்டு போ, பெண இருந்தாலும் சரி, பிள்ளை இருந்தாலும் சரி, மகன் இருந்தாலும் சரி, மருமகன் இருந்தாலும் சரி, வேறு யார் இருந்தாலும் சரி, கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் எங்கு வேண்டுமானாலும் அரிசி கொண்டு போகலாம் என்ற ஒரு சூழ்நிலை உருவாக்கப் பட்டிருக்கிறதே. அதற்கு ஒரு நன்றி இல்லையா?

[பிற்பகல் 12.50]

திபாவளி, பொங்கல் போன்ற பண்டிகைகள் வந்தாலோ, அல்லது பெண்ணுக்குக் கல்யாணம் வந்தாலோ கண்டிப்பாக சீனி கிடைக்க வேண்டும், ஆகவே அவர்கள் அலுவலகளைப் பார்த்து அரை மூட்டை சீனி கொடுங்கள் என்றால் கிடைக்க வில்லை, கால் மூட்டை கொடுங்கள் என்றால் கூட கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டது. இதற்கு முன்பு 2 ரூபாய் 10 காசுக்குத் தாராளமாகக் கிடைத்தது. அப்போது எல்லோருக்கும் தாராளமாகக் கிடைத்தது. அப்பொழுது சீனி வேண்டும் என்று போய்க் கேட்டால் உங்கள் பெண் கல்யாணத்தைத் தள்ளி வைப்புகள் என்று சொல்லக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே சீனி கிடைக்கவில்லை என்றதும் இப்படி ஓட்டு போட்டுவிட்டார்கள், இதற்கு முன்பெல்லாம் இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்த தில்லையா? 19 ரூபாய்க்கு எண்ணை விற்க வில்லையா? 8 ரூபாய்க்கு அரிசி கிடைக்கவில்லையா? முருங்கைக்கீரை சாப்பிட்டு கொண்டிருந்த நிலை ஞாபகம் இல்லையா? அதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு ராஜினாமாச் செய்யுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். 9 ரூபாய்க்கு அரிசி கிடைத்ததே, அதையெல்லாம் மறந்துவிட முடியுமா? ஒரு நல்ல நிலையை ஜனதா கட்சி ஏற்படுத்தியதே அதற்கு நன்றியாவது சொல்ல வேண்டாமா? நன்றி சொல்ல வேண்டாம். ஏனென்றால் நமக்கு நன்றி சொல்லும் பழக்கமே கிடையாதே. (மணியடிக்கப்பட்டது) கொஞ்சம் விடுங்கய்யா. எனக்கு ஒரு பத்து நிமிடமாவது பேசுவதற்கு அனுமதி தாருங்கள், எங்களுடைய கட்சியிலே வேண்டுமானால் மற்றவர்கள் பேச வதைக் குறைத்துக்கொள்வார்கள்.

முன்பு நாம் பேசுவது பத்திரிகையிலே வராத நிலை இருந்தது. ஆனால் ஜனதா கட்சி ஆட்சி வந்தது. பாராளுமன்றத்தில் கேள்வி கேட்கலாம், பாராளுமன்றத்திலே பேசுவதெல்லாம் பத்திரிகையிலே வரலாம் என்றார்கள். அது தப்பா? பத்திரிகையிலே வரலாமா, நாங்கள் எழுதலாமா என்றதற்கு, நன்றாக எழுதுங்கள் என்று சுதந்திரம் அளிக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சித்

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

தலைவர் என்பவரும் ஒரு மந்திரி அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டார் ஜனதா ஆட்சியில். அது மட்டுமல்ல, ரேடியோவிலே ஆளும் கட்சி மட்டுமல்ல எதிர்க்கட்சிக்காரர்களும் பேசலாம் என்று சொன்னார்கள், இது தப்பா? நன்றாகத் திட்டுங்கள் என்று அனுமதி கொடுக்கப்பட்டதே, இது தப்பா? அது மட்டுமா? டெலிவிஷனிலேயும் எல்லோரும் பேசலாம், திட்டலாம் என்று அனுமதி கொடுத்தார்களே. நீதிபதிகளாக இருக்கலாமா என்றபோது இருக்கலாம் என்றார்கள். நாங்கள் ஆண் பிள்ளைகளாக இருக்கலாமா என்றபோது இருக்கலாம் என்றார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கிடைக்குமா என்றபோது கிடைக்கும் என்றார்கள். கம்பல்சரி டெப்பாசிட் பணத்தைத் திருப்பித் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். கம்பல்சரி ரிட்டையர்மென்ட் வேண்டாம் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் தப்பா? இதை யெல்லாம் தவறு என்று நினைக்கிறார்களா? மத்திய அரசு இரண்டு வருட ஆட்சியிலே என்ன தப்பு பண்ணியது? அந்த சர்க்கார் ஆட்சியிலே என்ன தப்பு நடந்தது? 20 பைசா கொடுத்தால் போதும். மெட்ராஸ் பஸ்ஸிலே ஏற முடிகிறது. இது குறித்து நான் முன்பே மாநில அரசாங்கத்திடம் சொல்லி இருக்கிறேன், கிராமங்களிலும் பஸ் கட்டணத்தை 20 பைசா என்ற அளவிலே குறைக்க வேண்டும் என்று. நகரத்திலே உள்ளவர்கள் மட்டும் 20 பைசாவிலே போகிறார்கள், நாங்கள் மட்டும் 50 பைசா கொடுக்க வேண்டுமா என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் இன்றைக்கு கிராமம் பூராவும் பஸ் ஓடுகிறது. கிராமங்களில் கழுதைகள் நிற்கிற சந்துகளுக்கெல்லாம் பஸ் வருகிறது. இப்படி பல வசதிகள் ஏற்படுத்திய பிறகும், தங்கம் என்று வந்தவுடனே அந்தப் பக்கம் ஓடிவிடுகிறார்களே. விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் குழந்தையிடம் 'லட்டு' என்று சொல்லிவிட்டால் போதும், அது விளையாட்டை விட்டுவிட்டு ஓடிவந்துவிடும். அதே மாதிரி சென்டிமென்ட் காரணமாகத்தான் தங்கம் என்றவுடனே, எல்லாம் மறந்து விட்டது. பாலம் கட்டியதெல்லாம் மறந்துவிட்டது. எல்லா ஊர்களுக்கும் ரோடு போட்டதெல்லாம் மறந்து விட்டது. எல்லாமே வசதியாசக் கிடைத்தது என்பதெல்லாம் மறந்துவிட்டது. இடையிலே கொஞ்ச நாட்கள் எண்ணை கிடைக்கவில்லை, சீனி சஷ்டமும் வந்தது. இதெல்லாம் எப்படி வந்தது? பிளான் பண்ணி வேலை செய்தார்கள். இந்த மாதிரி எல்லாம் ப்ளான் பண்ணி ஓட்டு வாங்கிவிட்டால் அது நிற்கும் என்றா நினைக்கிறீர்கள்? எனக்கு நல்லாத் தெரியும். இவர்கள் இரண்டு பேரும் சேர்ந்திருக்கிறார்களே, 6 மாதத்திற்கு முன்பு எப்படி இருந்தது. ஆகவே இந்தக் கூட்டெல்லாம் நிரந்தரமில்லாதது.

நீங்களே பேசுவீர்கள். அங்கே பேசியாச்சு. பாராளுமன்றத்திலே ஒருவர் மாநிலங்களுக்கு இனிமேல் அதிக அதிகாரம் கிடையாது. அங்கே இருந்துதான் அதிகாரம் இனிமேல் இங்கே வரும். அப்படிச் சொன்னவுடன் இங்கே பேசுகிறவர்களுக்கு

[திரு. ர. ஜெபமணி] [1980 பிப்ரவரி 2]

ஒன்றும் ஓடவில்லை. ஒரு மூட்டை புளியை கரைத்துபோல் இருக்கிறது. இதற்கு எப்படியடா பதில் சொல்வது. மாநில சுய-ஆட்சி, மத்தியில் கூட்டாட்சி இன்னும் என்ன ஆச்சு? சொல்ல முடியவில்லை. சாதாரணம் என்றால் யாரும் பேசலாம். ஏன் என்றால் கோர்ட் மூலமாகப்போகவேண்டும் என்று சொன்னோம்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : ஒரு உறுப்பினர் பேசுவது என்பது அரசின் கொள்கை அல்ல. அந்த உறுப்பினருடைய தனிப்பட்ட கருத்து தான்.

திரு. ர. ஜெபமணி : அப்படியே இருக்கட்டும். தம்பி சுந்தர ராஜ் அவர்கள் ரொம்ப உருக்கமாக சொன்னார்கள். அது அப்படியே இருந்தால் நல்லது. அதற்கு மேலே அது உருவம் எடுக்கும்போது உம்மையும், என்னையும் சேர்த்து விழுங்கி விடாமல் இருந்தால் வணங்குவோம், வாழ்த்துவோம், தொழு வோம், தோத்தரிப்போம். பின்னாலே பார்த்துக் கொள்வோம்.

இந்த நாட்டுக்கு நல்லது நடக்க வேண்டுமானால், நல்லது நடக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டு சிறுவயதிலிருந்தே கஷ்டப் பட்ட எங்களைப் போன்ற தொண்டர்கள் நன்மை எங்கே என்று தேடிப் பார்த்து சேர்ந்துக் கொள்வோம். அதிலே நாங்கள் கொஞ்சமும் பங்கம் இல்லாமல் இருப்போம். காழ்ப்பு உணர்ச்சி எங்களுக்கு எப்பொழுதும் கிடையாது. எங்கள் எதிரியையும் துன்புறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமே எங்களுக்கு கிடையாது. என்ன அடித்தவர்கள் கூட இந்தச் சிறைச்சாலையில் இருக்கிறார்கள். என் தி. மு. க. நண்பர்களுக்குக் கூட தெரியும். என்னை அடித்த உடனே அவர்கள் எல்லோரும் அழுதார்கள். அந்தத் தம்பிமார்கள் இன்றைக்குக் கூட என்னைப் பார்த்தால் என்னோடு காப்பி சாப்பிட்டுவிட்டுத் தான் போகிறார்கள். நன்றாக அடித்தவர்கள். செம்மையாக அடித்தவர்கள் என்னை. “இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நாண நன்னயம் செய்து விடல்” என்று வள்ளுவர் சொன்னாரே அவர் படத்தை ஏன் இங்கே மாட்டி வைத்திருக்கிறீர்கள்? அதைப் பார்த்து பார்த்து, படித்து படித்து எங்களுக்கு உரம் ஏறிவிட்டது. இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தி அவர்களுக்கு நன்மை செய்து விடுகிறோம் என்ப தினால் எங்களை என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்று

1980 பிப்ரவரி 2]

[திரு. ர. ஜெபமணி]

நினைப்பது கூடாது. குட்ட குட்ட குனிவது என்பது தவறு. குனியக் குனியக் குட்டுவது என்பதும் தவறு. நாங்கள் எது வந்தாலும் ஏற்போம்.

இதந்தரு மனையின் நீங்கி
இடர்மிகு சிறைப்பட்டாலும்

பதந்திரு இரண்டும் மாறிப்
பழிமிகுத் திழிவுற்றாலும்

விதந்தரு கோடி இன்னல்
விளைந்தெனை அழித்திட டாலும்

சுதந்திர தேவி! நின்னைத்
தொழுதிடல் மறக் கிலேனே. ஜெய்ஹிந்த்

திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம் : சட்ட மன்றப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே எனது கருத்துக்களை சொல்லவிருக்கிறேன். புதிய ஒரு அரசியல் சூழ்நிலையில், நாடாளு மன்றத் தேர்தல் நடந்து முடிந்து மத்தியிலே இந்திரா காங்கிரஸ் பதவி ஏற்ற பிறகு இருக்கிற சூழ்நிலையிலே தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் கூடுகிறது. தமிழ்நாடு சட்டமன்றம் கூடி ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதிக்கிற போது இந்த அரசு ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டும் என்று வெளி நடப்பு நடந்த பிறகு பொது விவாதம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் அனைவருடைய கவனமும் ஈர்க்கும் வகையில் இந்த அரசு ராஜிநாமாச் செய்ய வேண்டுமா, வேண்டாமா என்கிற சர்க்கையிலே அதிக தேரம் எடுக்க வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் ஆரம்பத்திலேயே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.

இப்படி ராஜிநாமாச் செய்யவேண்டுமா வேண்டாமா என்கிற கருத்துக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டாலும் கூட தமிழக மக்கள் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் கருதுகிறேன். எங்கள் கட்சியும் அப்படித்தான் கருதுகிறது. காரணம் என்ன என்பதை நான் அதிக நேரம் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அவசியமான புள்ளி விவரங்களை மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் பேசிய தோழர் திரு. கோவிந்த ராசன் அவர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள். ஏன் அப்படி சொல்கிறோம் என்று சொன்னால், மூதறிஞர் ராஜாஜி ஆளுகிற போது அருப்புக்கோட்டை தேர்தலிலே, தேர்தலையே சவாலாக்கி, ராஜிநாமாச் செய்கிறோம் என்று பேசிய பிறகும், அப்படி ராஜிநாமா எதுவும் நடந்து விடவில்லை. திண்டுக்கல் தேர்தலிலே சவால் விட்டபோதும் ராஜிநாமா நடந்து விடவில்லை. கோவை தேர்தலிலே ராஜிநாமாச் செய்கிறோம் என்று சொல்லியிருந்த

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1980 பிப்ரவரி 2]

போதிலும் ராஜிநாமா நடந்து விடவில்லை. அதேபோல் சிக் மகனார், அதற்குப் பிறகும் ராஜிநாமா நடந்தது கிடையாது. பல்வேறு அனுபவங்கள் உள்ளன. ஆகவே ராஜிநாமா கோரிக்கையை வைக்கிற போது, நிச்சயமாக தமிழ்நாடு சட்டமன்றத் தேர்தலிலே எதிர்க்காலத்தை கணிப்பிலே வைத்துக் கொண்டுதான் பேச வேண்டுமே தவிர ராஜிநாமா கோரிக்கையை தங்கள் தங்கள் அரசியல் விருப்பத்திற்காகப் பேசக் கூடாது. அப்படிப் பேசுவது உரிமை என்பதுதான் என்றாலும்கூட, தமிழ்நாட்டுக்கு பொதுவான அரசியல் இல்லை என்று பேசுகிற இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி இந்தக் காலகட்டத்தில் நாடாளுமன்றத் தேர்தலை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு சட்டமன்றத் தேர்தலிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிற ஒரு கட்சியை ஆட்சியை மாற்றும் ஆசையிலே ராஜிநாமாச் செய் என்று சொல்வது சட்ட வரம்பிற்கோ நியாயத்திற்கோ புறம்பானது, அது சரியல்ல என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1.00]

நான் அதில் அதிக நேரம் ஈடுபட விரும்பவில்லை. ஆனால் ஒன்றை மட்டும் நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். அப்படிக்கலைப்பதன் மூலம் என்ன பலன் ஏற்படும் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் ஒரு நிகழ்ச்சி பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன்.

கேரளாவில் கலைத்தது நினைவில் இருக்கலாம். கேரளத்தில் அன்று கலைத்தார்கள் அவர்கள் பதவியில் இருக்கிறபோது, மீண்டும் அந்த அணி பதவிக்கு வந்திருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நீங்களும் ஏதோ கலைப்பதால் பயப்படவில்லை என்றாலும்கூட, ஏதோ தமிழ்நாடு கட்சி என்ற பெயரால் இதுமாதிரி நிகழ்ச்சி வருமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதில்லை.

அதுபோல் தேர்தல் வந்தால் என்ன நடக்கும் என்பது உங்களுக்கும் தெரியும், நாட்டுக்கும் தெரியும். உத்தர பிரதேசில் காங்கிரஸ் (இ)-க்கு கிடைத்தது 35% வாக்குகள். இரண்டு எதிர்க்கட்சிகளுக்கு மட்டும் 50% வாக்குகள் என்று சொன்னால் கலைப்பதன் மூலம் நிச்சயமாகத் தேர்தல்கள் வந்தால், ஒரு எதிர்கட்சி அணியிலிருந்து தோற்பார்களேயானால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைக்கத் தயார் என்ற அடிப்படையில் தேர்தல்கள் வைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிற சட்டமன்றத் தேர்தலில் நாங்கள் தோற்றால் பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்போம் என்று தேர்தல் அறிக்கை வைத்தால் எல்லா வற்றையும் கலையுங்கள். அந்தச் சவாலை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி)

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

ஆகவே தயவுசெய்து கலைப்பது என்பதைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு முன்னால் நிச்சயமாக பழைய அனுபவங்களை உடைய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் யோசிப்பார்கள் என்று கருதுகிறோம். அப்படி யோசிக்காவிட்டால் கேரளாதான் அதற்கு முடிவாக இருக்கும் என்பதை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆக, இந்த நிகழ்ச்சியில் நான் அதிகமாகச் செல்ல விரும்பவில்லை. இன்றைக்கு ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் முதல் அம்சமே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சார்பாக வைக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய அறிக்கை என்ற முறையில் குழப்பம் இருக்கிறது, அந்தக் குழப்பம் கூடாது. கொக்கின் தலையில் வெண்ணெய் வைத்து அரசியல் செய்ய முடியாது. ஏனென்றால் உங்கள் அனுபவம் என்ன காட்டுகிறது? அவசர நிலையை ஆதரித்தது அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம். அது மாத்திரமல்ல,

இந்திரா காந்தி அம்மையார் தோற்ற பிறகு பாராளுமன்றத்தில் ஜனதாக்கட்சி வெற்றி பெற்று உச்ச ஸ்தானத்தில் இருக்கிறபோது இந்தியாவிலேயே ஒரே ஒரு முதல் அமைச்சர் தான் அவசர நிலையை ஆதரித்துப் பேசினார்கள் என்பது உங்களுக்கும் தெரியும். நமக்கும் தெரியும். அது மாத்திரமல்ல. அதற்குப் பிறகு சிம்மகனூரில் ஆதரித்தார்கள். தஞ்சாவூரில் ஆதரித்தார்கள் இவ்வளவிற்கும் பிறகு தொடர்ச்சியாக, இக்கட்டான நிலையில் தனி கோர்ட் வேண்டாம் என்று பாராளுமன்றத்தில் வோட்டு போட்டார்கள். இவ்வளவிற்குப் பிறகு உங்கள் ஆட்சியைக் கலைப்போம் என்று பேசுகிறவர்மேல் உங்களுக்கு இன்னும் ஊசலாட்டம் இருக்குமானால் அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அந்த ஊசலாட்டம் ஆளுநர் உரையில் தென்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே அதை மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அது மற்றவர்களுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும். எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும் என்றால் இக்கட்டான சூழ்நிலையில் ஆதரித்தும் கூட அந்தக் கட்சியின் ஆட்சியைக் கலைப்போம் என்று சொன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அது ஒரு படிப்பினையாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்தத் துறையில் நம் தமிழ்நாட்டு மக்கள் தமிழ்நாட்டு அரசியலில் என்ன செய்யமுடியும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை இரண்டரை ஆண்டுக் காலத்தில் இந்த ஆட்சியில் ஏற்பட்ட படிப்பினைகளை வைத்துக்கொண்டு, தன் தவறுகளை, தன் போக்கில் உள்ள குறைகளை மாற்றிக்கொண்டு ஒரு புதிய இடதுசாரி மனோபாவத்தோடு, இடதுசாரி நிலையோடு இந்த நாட்டின் நிலையை மனநிற்கொண்டு தன் பாதையில் சில திருப்பங்களைக் கொண்டு வந்தால் நிச்சயமாக இந்த ஆட்சியை மாற்றுவது என்ற கனவு நிச்சயமாகப் போய்விடும். கடந்த காலத்தில் தவறா? தவறுகள் உண்டு. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இரண்டுவிதமான விமர்

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1980 பிப்ரவரி 2]

சனங்கள் வந்திருக்கின்றன. என்ன இருந்தாலும் இந்த ஆட்சியை மாற்ற வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிற குற்றமே கண்டு கொண்டிருக்கிற ஒரு விமர்சனம். யார் செய்தார்கள் என்பதல்ல. மற்றொரு பக்கத்தில் வேறு ஒரு விமர்சனம். இந்த ஆட்சி தமிழ் நாட்டிலுள்ள பெருவாரியான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த ஆட்சி மூலம் பல்வேறு கொள்கைகளை நாட்டு மக்களுக்காகச் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகக் கொண்டுவரப்படுகிற விமர்சனம். இந்த இரண்டு விமர்சனங்களில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக தொடர்ச்சியாக இந்த ஆட்சி தமிழ்நாட்டு மக்களின் நலனில் அக்கறைகொண்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் நாங்கள் விமர்சித்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். நகைச்சுவைக்காக அல்ல. எங்கள் மதிப்பிற்குரிய ஜீவா அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்வதை, அந்த உதாரணத்தை இங்கு ஒன்றிரண்டு தடவை கூறியிருக்கிறேன். ஒரு அரசன் வேட்டைக்குப் போனான். துப்பாக்கியோடு சென்றும் வெறும் கையோடு வரும்போது ஒரு குருவி ஒரு காசை வைத்துக்கொண்டு ஒரு காசு யாருக்கு வேண்டும், ஒரு காசு யாருக்கு வேண்டும் என்று சப்தம் போட்டதாம்,

அரசன் அந்தக் குருவியிடமிருந்து அந்த ஒரு பைசாவை வாங்கி விட்டான். மீண்டும் அந்தக் குருவி சொல்லியது — 'பார்த்தாயா' பார்த்தாயா, என்னுடைய ஒரு காசை அரசன் கொண்டு போய் விட்டான், என்று அதைக்கேட்ட அரசன் என்னடா இது தொந்தரவு என்று சொல்லி, மீண்டும் அந்தக்காசை குருவியிடம் கொடுத்தான். கொடுத்தவுடன், மீண்டும் குருவி 'அரசன் பயந்துக் கொண்டு அதைத் திருப்பிக் கொடுத்து விட்டான்' என்று சொன்னதாம். அதைப்போல், தொடர்ச்சியாக தயவுசெய்து சிந்தியுங்கள். இந்த ஞானத்தோடு எதிர்க்கட்சிக்காரர்களை அணுகினால், அவர்களும் தங்கள் ஒத்துழைப்பைத் தர ஒத்துக்கொள்வார்கள். முன்கூட்டியே எந்த ஒரு அறிவிப்பையும் கொடுப்பதற்கு முன்பாக, அவர்களுடன் கலந்து விவாதிக்க வேண்டும். ஆனால், நீங்கள் அறிவிப்பைக் கொடுத்துவிட்டு, அதைத் திரும்ப பெறுவது என்பது இந்த ஆட்சிக்கு உகந்தது அல்ல. இப்படிச் செய்வது, அரசுக்கு நிலையான கொள்கை இல்லையென்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

உதாரணத்திற்கு வேண்டுமென்றால் சொல்லுகிறேன். அண்மையில், நீங்கள் மதிப்பிற்குரிய, ஆனால் அந்த அமைச்சர் இங்கில்லை, சௌந்திரபாண்டியன் அவர்களுக்கு தொழில் இலாகா பொறுப்பையும் கொடுத்தது மாதிரி. ஏற்கனவே, பின் தங்கிய வகுப்பினர்களுக்குச் சலுகை என்ற பெயரால் சட்டங்களை மாற்றி மாற்றி செய்த நிகழ்ச்சி. மது விலக்கு நிகழ்ச்சி. இப்படி உங்கள் கட்சிக்குள்ளேயே, இன்னும் சொல்லப் போனால்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகை, அதை மாற்றிக் கொண்ட நிகழ்ச்சி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உங்களுடைய கட்சியின் விவகாரத்திற்குள் நான் செல்வதாகக் கருதக் கூடாது. நான் சொல்வது, நீங்கள் அவசியமாகவும், அவசரமாகவும் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்து பேசி, சட்டங்களை இயற்றி இருந்தால், நிச்சயமாக இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் வந்திருக்காது என்பதை மட்டும் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதுபோல் பல்வேறு உதாரணங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். ஒரு இயக்கம்போல் செயல்படுகின்றீர்களே தவிர, ஒரு கட்சிபோல் செயல்படாத காரணத்தினால் தான் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாகின்றது. நான் இவ்வாறு விமர்சிப்பதால், வேறுவிதமாகப் புரிந்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்றுக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் கட்சியாக மாறி, யாருடைய நலத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, சட்டம் கொண்டுவருகின்றீர்களோ, அதைப் பற்றி முன்கூட்டியே எல்லாக் கட்சிகாரர்களுடனும் விவாதித்து இருந்தால் நிச்சயமாக அவர்கள் ஒத்துழைப்பு உங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும். அப்போது இந்த ராஜிநாமா குரல்கூட வந்திருக்காது. தமிழ்நாட்டிலே வந்திருக்காது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, உங்களுக்கே தெரியும். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில், குத்தகை நில உச்சவரம்பு 5 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் அளவாக இருந்தது. இதை 3 ஸ்டாண்டார்டு ஏக்கர் அளவுக்குக் குறைக்க, அவசரச் சட்டமொன்றை அரசு அண்மையில் பிறப்பித்தது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். எந்த ஒரு குத்தகைதாரனும், உழுபவனும் தான் இருக்கின்ற நிலத்தை விட்டுவிட்டு போக விரும்ப மாட்டான். இதனால் பல பேர்களுக்கு நிலம் கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கின்றது என்று சொல்லியிருக்கின்றீர்கள். இது எப்படி ஏற்படும் என்று தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலையில் இப்படிப்பட்ட அறிவிப்புகளைக் கொடுக்கும்போது எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்திருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்குவதில் ஈடுபடவேண்டும். அப்படி ஈடுபடும்போது அவர்கள் தங்கள் தனித்தன்மையை விட்டுவிட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இருந்தாலும், எல்லாக் கட்சிக்காரர்களையும் கலந்து முக்கியமர்ன பிரச்சனைகளில் சட்டங்களைக் கொண்டு வருவது கடமை என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்தக்கருத்தோட்டங்களும், விவரங்களும் உங்களுக்குத் தெரியும்.

தயவுசெய்து தொடர்ச்சியாக இந்த அரசாங்கம் செய்த அறிவிப்புகளை, குறிப்பாக விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட கோரிக்கைகளை, அதுசம்பந்தமான கருத்தோட்டங்களை, அது சம்பந்தமாக எதிர்க் கட்சிகள் தெரிவித்தக் கருத்துக்களை

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

[1980 பிப்ரவரி]

எல்லாம் நீங்கள் வாங்கிப்படிக்க வேண்டும். அறிவித்த அறிவிப்புகளையும், அதற்காகச் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களையும் வாங்கிப்படித்துப் பார்த்தாலே உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு சரியான, நிரந்தரமான, உறுதியான கொள்கையை நீங்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அப்படியானால், மக்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களை ஏற்று செயல்படக் கூடிய ஜனநாயக மரபைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். இப்போதும் ஒன்றும் குடிமுழுதிப் போய்விடவில்லை. உதாரணமாய் இதிலேயும் கூட ஒரு குழப்பம். 'மத்திய அரசாங்கம் அந்தக் கடன்கள் முழுவதையும் ரத்து செய்ய முடியாவிட்டாலும்' என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். ஏன் அப்படிப் போட வேண்டும்? மத்திய அரசாங்கம் தமிழக அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கா விட்டாலும், நாங்கள் தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று ஏன் போடக் கூடாது? இதிலேயும் கூட ஒரு தெளிவு இல்லை, மத்திய அரசாங்கம் ரிசர்வ் பாங்கி மூலமாக 250 கோடி தமிழ் நாட்டிற்குக் கொடுங்கள், ரத்து செய்கிறோம் என்று ஏன் சொல்லக் கூடாது? தைரியமாக இந்த மன்றத்தில் அத்தனைக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம், அதாவது இந்தக் கடன்கள் முழுவதையும் ரத்துசெய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானம் போட வேண்டும். அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் கொடுக்கப் போகிறோம்.

[பிற்பகல் 1-10]

அதோடு மாத்திரமல்ல; இன்னொன்றிலும் தயக்கம் காட்ட வேண்டாம். நாராயணசாமி நாயுடு மற்றும் முன்னவர்கள் பேரில் உள்ள அவ்வளவு வழக்குகளையும் வாபஸ் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை உணர்ந்து அந்தக் காரியத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டால் இயக்கங்கள் டிசபிசுத்துப் போய்விடும். பெருவாரியான விவசாயிகள் போராடுவதற்கு வரமாட்டார்கள். பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாகியிருக்கும் ஒருவர் நிவாரணம் தேட தலைவரைத் தேடுகிறான். முனைப்பாகப் போராடும்போது அவரைப் பெரியவராக மாற்றுகிறான். ஆகவே, அந்தத் துறையில் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு 3 ஸ்டாண்டர்டு உச்ச வரம்பு. நீங்கள் ஒரு அடி பாய்ந்தால் ரெவின்யூ போர்டில் உள்ளவர்கள் 100 அடி பாய்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டைக் கலைப்பது என்ற முடிவு தமிழ்நாட்டு விவசாயிகளுக்கு நல்லது. மூன்று ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரை ஒன்றரை ஏக்கராகப் பிரித்து எல்லோருக்கும் கொடுப்பது என்ற முடிவு எப்படிப் பொருத்தமானது? மூன்று ஏக்கரை உழுது கொண்டிருப்பவன் விடுவானா? விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் உழக் கூடிய நிலத்தை எடுத்தால் எப்படி ஏற்றுக்கொள்வான்? எந்த முறையில் ரெவின்யூ போர்டு அந்த உத்தரவைப் போட்டது என்று செக் அபு செய்யவேண்டும்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

பொதுப் பணித் துறையிலிருந்து எனக்குச் சேர வேண்டிய பணத்திற்காக டி. ஏ. பில் அனுப்பி அது ஆறு மாதமாகிறது. 198 ரூபாய்க்கு ஒரு பில். இன்னும் வரவில்லை. பொதுப்பணித் துறைச் செயலாளருடைய சம்பளத்தை ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை வாங்கிக் கொள்ளத் தயாரா? அதைப் பற்றியெல்லாம் நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அமைச்சரவை ஏன் தயங்குகிறது. அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம் போல் செயல்படும் போக்கைப் போக்க வேண்டும். காட்டு இலாகா, தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றார்கள். மரம் திருட்டுத்தனமாக வெட்டப் படுவதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை. இலாகாவிலே இருக்கக்கூடியவர்களே மரங்களைத் திருடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசுக்குத் தெரியுமா? தெரியும். 50,000 ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள மரத்தை இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று போட்டுத் திருடுகிறார்கள். அந்த அளவுக்கு அங்கே அமைப்புகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் பிரான் மலையில் ஆண்டாண்டு காலமாக வேலி இருக்கிறது. வயலுக்குப் பாதுகாப்பாகக் கள்ளி வைத்து வேலி வைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் இராமநாதபுரம் கலெக்டர் அமைச்சர் வந்து வேலி வைத்துச் செல்லட்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிகாரிகள் சொல்லுவதை அப்படியே உண்மை என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகளில் நல்லவர்கள் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் அப்படி நல்லவர்களாக இருப்பதில்லை. அப்படி யார் பேரிலேனும் புகார் வருமானால் அவர்கள் மீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த நாட்டு மக்கள் உங்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு நாட்டுமக்கள் உணர்வு போய்க் கொண்டிருக்கிறது.

ஜாமீன் வழக்குகள் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. குற்றத் தடுப்பு என்ற வகையில் தடுக்கிறார்களாம். ஜயாப்பட்டு என்ற ஊரில் கை வெட்டப்பட்டு வீடுகள் உடைக்கப்பட்டதற்கு ஜாமீன் வழக்கு இல்லை. அது முடிந்த பிறகு ஜாமீன் வழக்கு. மேலே அதிகாரி சொன்னார், பிடித்துத்தான் தீர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள் என்கிறார். ஜாமீன் வழக்குப் போடும் முறை இப்படித்தான் இருக்கிறது. கட்டுகுடி திருவாடானை தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்குள்ள ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அந்தப் பகுதி அரிசனங்கள் புறம்போக்கை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அரிசனங்கள் மேல் கேஸ் போட்டிருக்கிறார். அவர்கள் எப்படி ஓட்டுப் போடுவார்கள்?

நான் உதாரணம் கொடுக்கிறேன். தயவுசெய்து சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே இந்த நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற அரசியல் மாற்றத்தால் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய பொதுவான நிகழ்ச்சிகளில் கோணல் ஏற்பட்டு இருந்தாலும், இந்தமாதிரியான நிகழ்ச்சிகள், பிரச்சினைகள் நமக்கு விரோதமாக இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

[1980 பிப்ரவரி 2]

அடுத்து குடிநீர்ப் பிரச்சினை. எதிரே அண்ணன் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சண்பதிப்பட்டியிலே குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னோம். அரசாங்கம் உத்திரவு போடுகிறது. அவர்களுடைய நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டுகிறேன். குடிநீர்ப் பிரச்சினை தீர வேண்டும், மேல்நிலைத் தொட்டி இருக்க வேண்டும், மோட்டார் ஓடவேண்டும் என்ற நல்ல உணர்வு இருக்கிறது. எல்லா ஊர்களுக்கும் போய் அமைச்சர் பார்க்க முடியுமா? உண்ணாவிரதம் இருந்த பிறகு உத்திரவு போட்டு மோட்டார் ஓடுகிறது என்று சொன்னார்கள், ஆனால் திரும்பப் போய் பார்த்தால் ஓடவில்லை. அரசாங்கம் போட்ட உத்திரவு சரியாக அமலாக்கப் படுகிறதா அது மக்களுக்குப் பயனளிக்கிறதா என்று திரும்பப் போய்ப் பார்ப்பதில்லை. அப்படிப் பார்த்து காரியம் சரியாக நடைபெறவில்லை யென்றால் ஏன் ஓடவில்லை என்ற காரணம் கேட்கவேண்டும், சரியான காரணம் இல்லாவிட்டால் அதற்குப் பொறுப்பானவர்களை விலக்கவேண்டும், லஞ்சம் வாங்குவதற்காக விலக்குவது பற்றியெல்லாம் ஆராய்ச்சி பண்ணவேண்டாம், இந்த மாதிரி நடவடிக்கைகள் எடுத்தால்தான் காரியங்கள் ஒழுங்காக நடைபெறும், இங்கே இருக்கின்ற எல்லாச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும், நான்கட்சி பற்றி பேசவில்லை, அவர்கள் சொல்வார்கள், அவர்கள் சொந்த அனுபவத்தில் பார்த்திருப்பார்கள். அண்ணா தி.மு.க. அரசின் நல்லெண்ணத்தையோ, அமைச்சர் பெருமக்களின் முயற்சியையோ குறை சொல்லவில்லை. அவர்கள் செய்த முயற்சி திரும்பவும் ஒழுங்கு பெறப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்திருப்பார்களே அதிகமாக இல்லை, நான் மிக ஜாக்கிரதையாகச் சொல்கிறேன், அதிகமாக இல்லை என்று தான் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரியாகப் பல நிகழ்ச்சிகளை நான் சொல்லிக்கொண்டே போகமுடியும்.

குறிப்பாக இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் போன வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே 800 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது. அந்த 800 கோடி ரூபாய் பணத்திலே சில கோடி ரூபாய் பணத்தை ரிட்டர்ன் பண்ணியிருக்கிறார்கள். மார்ச் மாதமாம், வேலை முடியவில்லையாம். என்ன காரணம்? தயவுசெய்து யோசிக்க வேண்டும். வேலையை ஒழுங்குபடுத்தி மாதாமாதம் பிரித்துப் பிரித்துச் செய்து வேலையை முடிக்கவேண்டும். பணம் பூராவும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் செலவிடப்படக்கூடிய முறையிலே மாதாமாதம் இன்ன இன்ன அளவில் வேலைகள் முடியவேண்டும் என்று திட்டமிட்டுச் செய்யாவிட்டால் கடைசி நேரத்திலே பணத்தைச் செலவழிக்க முடியவில்லை என்று சொல்கிற முறை இருக்கத் தான் செய்யும். இப்படிப்பட்ட முறையை வைத்திருப்பதற்குக் காரணம், இரண்டு மாதத்தில் வேலையை முடிக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் சொல்வார். அப்போது எப்படி வேண்டுமானாலும் விகிதாச்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம்]

சாரம் பெறலாம், வஞ்சம் பெறலாம், என்று சொல்கிற முறை இருப்பதால்தான். அந்த முறை இப்போது மட்டுமல்ல: நீண்ட நாட்களாக இருந்து வருகிறது. இப்படிச் செய்வதாலே எடுத்துக் கொள்வதிலே கொஞ்சம் அதிகம் ஆகும். சீக்கிரம் வேலைகளை முடிக்க வேண்டும், அரசு மரத்துக் கதவைப் போட்டாலும்கூட, ஒரு ஜன்னலைப் போட்டு முடித்தாலும்கூட, திறப்பு விழாவிற்குப் போய் நிற்க வேண்டும். வேலைகளைச் செய்யும்பொழுது ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் திட்டமிட்டு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு மாதமும் எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட வேண்டும். அப்படியிருந்தால் கடைசி நேரத்திலே பணத்தைச் செலவழிக்க முடியவில்லை என்று எந்த அதிகாரியாவது திருப்பி அனுப்பினால் அந்த அதிகாரியை வேறு இலாகாவிற்கு மாற்ற வேண்டும். குறைந்த காலத்திற்காவது அவரை “டி-புரொமோட்” செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யா விட்டால் வேலைகளை ஒழுங்குபடுத்துவது சாத்தியமல்ல.

அடுத்து, கூட்டுறவுத் துறை. தேர்தல் நடப்பதற்கு முதல் நாள் கூட இரண்டு இடத்திலே ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். ஜப்தி பண்ண வேண்டாம் என்று ஒரு உத்திரவு போட்டும் கூட ஜப்தி பண்ணுகிறார்கள். விவரம் இருக்கிறது, குறித்து வைத்திருக்கிறார்கள். வேண்டுமானால் தருகிறேன், நான் அமைச்சர்களைக் குறைசொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கம் ஜப்தி பண்ணக் கூடாது என்று போட்ட உத்திரவிற்கு அந்த ஸ்பிரிட்டிற்கு விரோதமாக யார் செல்லுகிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க வேண்டாமா? ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே இருக்கலாம், பல்லாயிரக் கணக்கான இடங்களில் இல்லாமல் இருக்கலாம், இருந்தாலும் அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்தி அவைகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறோம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேமாதிரி போலீஸ் இலாகா. போலீஸ் பற்றி நான் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன், நிச்சயமாக சங்கம் வைப்பதா வேண்டாமா என்பதிலே எங்கள் கம்யூனிஸ்டுகளைப் பொறுத் வரையில் ஒரே கொள்கையை வைத்து இருக்கிறோம், நாங்கள் இடத்திற்கு இடம் கொள்கைகளை மாற்றி வைத்துக் கொள்கிறவர்கள் ஆல். பாண்டிச்சேரியிலே சங்கம் வைக்கலாமா என்று கேட்டால், இல்லை, இல்லை மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு செய்வோம் என்பது இப்போது இருக்கிற அரசாங்கத்தின் கொள்கை. திரு. சேத்தியைக் கேட்டால் அவர் சொல்கிறார் இல்லை, இல்லை சங்கம் வைக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறார். ஆனால் இங்கே என்ன சொல்கிறார்கள், அண்ணாதி. மு.க. ஆட்சி கொடுமையாக இருக்கிறது. நான் அந்த விவரத்திற்குள்ளே போகவில்லை, என்னைப் பொறுத்தவரையில் சொல்கிறேன். மற்றபடி தண்டனை என்ன வேண்டுமானாலும்

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1980 பிப்ரவரி 2]

இருக்கலாம், வேலையிலிருந்து அவர்களை நீக்க வேண்டியதில்லை. இன்றைக்கு ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் பலவையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஒரு பெரிய பிரச்சனையாக்கி, சில பேர்கள் அறிக்கை விட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள், அந்த அறிக்கையில், அவர்கள் நாங்கள் தலையிடுவோம் ஏன்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 1:20]

அவருடைய பெயர் வேண்டாம். விவாதிக்கிறோம், நாங்கள் தலையிடுவோம் போலீசாரின் உரிமைக்காக என்றெல்லாம் சொல்கிறவர்கள், போலீசாரின் குரலுக்கு என்று சொல்கின்ற அவர்களே சங்கம் வைக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, இந்த ஆயிரம் பேர்களைத் தவிர, நிச்சயமாக மீதியிருப்பவர்களெல்லாம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குச் சாதகமாக இருப்பதைப் போலவும், இந்த ஆயிரம் பேர்கள்தான் விரோதமாக இருப்பதைப் போலவும் கருத வேண்டாம். இவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டால் மனம் மாறி நல்ல முறையில் நடப்பார்கள் என்ற அந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் அறிவிப்பு வருகிறது, அதைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆனால், போலீஸ் இலாகாவைப் பொறுத்தமட்டிலே எப்படி வழக்குப் போடுகிறார்கள் என்று பார்த்தால் மூன்று விதமாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். நான் பெயரைச் சொல்ல விரும்ப வில்லை. நபர் வேண்டாம். அதற்குப் பதிலாகக் கொஞ்சம் போலீஸ் இலாக்காவிலே ஜாதிய உணர்வுகள் இருக்கின்றன. ஜாதிய அடிப்படையிலே பொறுப்பான பெரிய அதிகாரிகளை நியமிக்கவில்லை என்றாலும்கூட, தெரிந்தோ தெரியாமலோ பலயிடங்களில் ஜாதி அடிப்படையிலே காரியத்தைப் பல அதிகாரிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறது. தயவுசெய்து இந்த நாட்டைப் போலீஸ் இலாக்கா ஜாதியாக்குமானால் கடுமையான விளைவுகள் ஏற்படும். முதுகுளத்தூரில் அதன் காரணமாக தேவரோ, அதே மாதிரியாக அரிஜனோ அங்கே யாரையும் பெரிய அதிகாரிகளாகப் போடுவது கிடையாது. ஒரு காலத்திலே நடைமுறை அப்படி இருந்தது. இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன் தெரியுமா? இரண்டு பேர்களும் ஒரு சார்பாகப் போய் விடுவார்கள் என்பதற்காகத்தான் மிக ஜாக்கிரதையாக இருந்தார்கள். எனவே அங்கே அப்படி இருந்தது. இங்கே இப்பொழுது பெரிய நிலையில், ஜாதிக்குப் பின்னால் அந்த முறை கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருமானால் அது நல்லது அல்ல. அதையும் தயவு செய்து நீங்கள் செக்-அப் செய்ய வேண்டும், ஒழுங்கு படுத்த வேண்டும். அப்படி ஜாதிய உணர்வுகளிலே காரியங்கள்

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. சுத்தகுடி ச. சண்முகம்]

ஒன்றிரண்டு இடங்களிலே இருக்குமானால்கூட ஏன் என்று கேள்வியை நாம் கிளப்ப வேண்டும். அப்படியானால்தான் தமிழ்நாட்டில் அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்க முடியும்.

அரிசன் பிரச்சினையைப் பற்றி யார் யார் செய்தார்கள் என்று இப்பொழுது நான் பேசப் போவது இல்லை. அரிசன நல மானியக் கோரிக்கை வரப்போகிறது, அப்பொழுது பேசுகிறேன். யார் அரிசனங்களுக்கு விரோதமாகச் செய்தார்களோ அவர்களே சட்ட சபையிலே இங்கே வந்து அரிசன் என்று பேசுகிறார்கள். அதுதான் நமக்குப் பிடிக்கவில்லை, புரிய மாட்டேன் என்கிறது. யாரெல்லாம் அரிசன மக்களைக் கொடுமைப்படுத்துகிறார்கள் என்று நோட்டீஸ் போடுகிறார்களோ, எந்தக் கட்சி ஆள் என்று வேண்டாம், அப்படிச் சொல்வது என்றால், நாட்டுக்குப் பேசுவது என்ற முறையில் வெளியில் கூட்டத்தில் பேசுகிறேன், இங்கே வேண்டாம். உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன், எங்கள் பக்கத்திலே அமராபுதூர் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. தேர்தலிலே அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் கூட்டு. அரிசனங்கள், வலையர்கள் பெருவாரியான பேர், நூற்றுக்கு நூறு எங்கள் அணியிலே. அங்கே வேறொருவர் கூடி, யாராவது ஜாதி இந்துக்கள் இப்படிப் பட்ட பறையர் பள்ளர் கட்சிக்குப் போய் வேலை செய்தால் பார்த்துக் கொள், ஊரிலிருந்தே தள்ளி வைப்பேன் என்று கூட்டம் போட்டார்கள் அங்கே. உதாரணத்திற்கு இதைச் சொல்கிறேன். ஆகவே, ஜாதியை தங்களுக்கு உபயோகப்படுத்துவது, தங்கள் அரசியல் கட்சிகளுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்வது என்றால், பெரியார் விழாவைக் கொண்டாடி, அவரைத் தலைவராக ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு சமமரியாதையுள்ள பாரம்பரியம் உள்ள தமிழகத்திலேயே இந்த நிலை இருக்குமானால், வேறு நாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கிடையாது; வேறு இடத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் கிடையாது.

ஆகவே, தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நாமும் அதற்கு ஆளாகிறோம். 31-லிருந்து 50, 50-லிருந்து வேறு ஒன்றுக்கு என்று கேட்கக் கூடும். ஆகவே, இந்தப் பின் தங்கியோர்களுக்கான பிரச்னை நாட்டுப் பிரச்னையாக மாறி விட்டது. இது தமிழ்நாட்டுப் பிரச்னை அல்ல. பின்தங்கிய மக்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மக்கள் விகிதாச்சாரப் பிரதிநிதித் துவம், விகிதாச்சார வேலை முறை, விகிதாச்சாரக் கல்வி முறை என்பது நாட்டுப் பிரச்னையாக ஆகிவிட்டது. அது தமிழ்நாட்டோடு நிற்காது. ஆகவேதான் இது தமிழ்நாட்டின் பொறுப்பாக இருக்கக் கூடாது, மத்திய அரசு இந்த நாடு பூராவும் பேசும்பொழுது அரிசன மக்களுக்காக ஒரு பெர்து நியதியை உருவாக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்தப் பிரச்னை தீரும், எல்லாக் கட்சியினரும் அடங்க முடியும். இல்லையென்றால்

[திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்] [1980 பிப்ரவரி 2]

ஆங்காங்கு விவகாரங்களை உருவாக்குவார்கள். அதற்குத் தமிழக அரசு இடந்தரக் கூடாது என்று அழுத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்குப் பொதுவான நியதிகள் வேண்டும். பொதுவான நியதிகளை உருவாக்காமல் தமிழ்நாட்டிலே இங்கே 50, 80 என்று போட்டால் அது எங்கே போய் நிற்கும் என்றால் ஜாதியத் தகராறுகளும், ஜாதியக்கலவரங்களும், ஜாதிய ஊர்வலமும் நடத்தப்படும், அதற்குத் தலைமைத் தாங்கும் நிலை, அதில் எந்தக் கட்சி ஜாதி அடிப்படையில் அதிக வாக்குகள் பெற முடியுமோ அதற்குப் பின்னால் நிற்கக் கூடிய இழிநிலையை, பெரியாரின் வாழ்க்கையை ஒலி-ஒளிக் காட்சியாக நடத்துகின்ற இந்தக் காலத்திலே நாம் காண்கின்ற நிலைமை ஏற்படும். எனவே தயவு செய்து புது சிந்தனை வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நான் இன்னும் ஐந்து நிமிடங்களில் முடித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்றரை மணி ஆகப்போகிறது. இரண்டே இரண்டு விஷயங்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் இரண்டு அம்சங்களைச் சொல்லும்பொழுது, உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும். இன்றைக்குத் தமிழ்நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற புதிய அரசியல் சூழ்நிலை. தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளை நாம் நடத்துகின்ற முறையிலே நிச்சயமாக அதிகமான கவனமும், கவனிப்பும் நீங்கள் கொண்டிருப்பீர்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய அரசியல் சூழ்நிலைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, பொது மக்களுடைய பொதுவான பிரச்சனையில் அதிகக் கவனம் செலுத்தக் கூடிய முறையிலே இந்த அமைச்சரவையும், அரசாங்கமும் திரும்புமானால்-அப்படித் திரும்ப வேண்டுமானால், சட்டமன்ற நிகழ்ச்சிகளிலேகூட அரசியல் கட்சிகள், எதிர்க்கட்சிகள் குறிப்பாக பிரதான எதிர்க்கட்சி உள்பட அத்தனை பேர்களுடைய கருத்துக்களையும் சட்டமன்றத்தில் கேட்கக்கூடிய முறையிலே, ஏற்கனவே கொஞ்சம் குறைபாடு இருந்தாலும்கூட, அனைவரும் உட்கார்ந்து, அந்த இலாக்காவைப் பொறுப்பேற்று இருப்பவர்கள் உட்கார்ந்து, அந்த அமைச்சர் ஏதாவது அவசரமான வேலை இருந்தாலும் அந்த இலாக்கா செயலாளரை உட்கார வைத்து கருத்துக்களை, அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்டு, — தனியாகக் கேட்பது என்றால் நிச்சயமாகக் கேட்கலாம் செயல்படவேண்டும்.

தனியே கேட்டுச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்தாலும் கூட, பொதுவான மன்றம், பத்திரிகைகளிலே இந்தக் கருத்து வருகிறது, தமிழ்நாடு பூராவும் கருத்து வருகிறது. அப்படி வருகின்ற பொழுது இங்கே உட்கார்ந்து கேட்டு, அப்பொழுதைக்கப்பொழுது தமிழ்நாட்டு நிலையிலே மக்களுக்குச் சாதகமான, பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு அதிகமான கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

1980 பிப்ரவரி 2] [திரு. கூத்தகுடி ச. சண்முகம்]

தொழிலாளி சட்டம் பற்றி அன்றைக்குக் கூடச் சொல்லப் பட்டது. லேபர் அட்வைசரி கமிட்டி கூட்டத்திலே, அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமென்று கோரிக்கை வைக்கிற சங்கங்களும், கட்சிகளும் கூட, அரசாங்கம் தலையிடாமல் இருந்தால் தேவலை என்று மறைமுகமான ஒரு சருத்து வருகிறது. ஆனால், அரசாங்கம் தலையிட வேண்டும் இறுதியாக. அரசாங்கம் தலையிட வேண்டுமானால், அரசாங்கம் தலையிடுவதற்காக, தொழிலாளர் களுக்குச் சாதகமாகத் தலையிடுவதற்காக ஒரு சட்டம் வேண்டும். சட்டத் திருத்தம் வேண்டும். அதிலே இரண்டு கருத்து இருக்க முடியாது. நீங்கள் கட்டாயமாகச் செய்யவேண்டும். தொழிலாளர் நல அமைச்சருடைய உணர்வுகளைப் புரிந்து கொண்டால்கூட, நீங்கள் நழுவாதீர்கள் என்று சொல்கிறேன். 'தயவுசெய்து நீங்கள் சொன்னால் செய்கிறேன், இல்லாவிட்டால் வேண்டாம்' என்று சொல்கிறீர்களே, அது வேண்டாம். செய்தாலும், செய்யாவிட்டாலும், அரசாங்கத்திற்குத் தொழிலாளர்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை இருக்கிறது என்ற வகையிலே சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும். மொத்தம் இரண்டு அம்சங்கள். ஒரு அம்சத்தை ஏற்கனவே திரு. கோவிந்தராசன் அவர்கள் பாராட்டிவிட்டார்கள். ஒரு அம்சம், 12(3) செட்டில் மென்ட். பெருவாரியான தொழிலாளிகள் விருப்பத்திற்கேற்ப செட்டில்மென்ட் வேண்டும், வாஸ்தவம்தான். ஆனால் அதே நேரத்திலே, வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக நீங்கள், இப்படி ஒரு சட்டம் போட முன் வந்தால், பொதுவாக, மறுபடியும், எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் சேர்ந்து, தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்த உரிமையைப் பறிக்கப் பார்க்கிறது இந்த அரசாங்கம் என்று ஒரு கிளர்ச்சியை உருவாக்கி. இந்த அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான நிலையை உருவாக்கும். ஆர்சனைஸ்ட் வர்க்கம், தொழிலாளர் வர்க்கம். ஆகவே, அப்படி ஒரு கிளர்ச்சியை உருவாக்காதீர்கள். ஆகவேதான் அதை ஆலோசித்து அது சம்பந்தமாக எப்படிச் சட்டம் கொண்டு வந்தால் தேவலை என்பதைப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். தொழிலாளர் நலனை மையமாக வைத்துத்தான் தொழில் அமைதியே அடங்கிக் கிடக்கிறது. தொழிலாளர் நலனில்தான் தொழில் அமைதியை உருவாக்க முடியும் என்பதைத் தயவு செய்து கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

தொழில் வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், நாம் பார்க்கிறோம், ஏதோ கிராமங்களிலே துவக்கப்படுகிறது. கன இயந்திரத் தொழில்களைத் துவக்கவில்லை. 4 சதவிகிதம் 8 சதவிகிதம் ஆக மாறி விட்டது என்று சொல்வது, நிச்சயமாக, பெரிய தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தாமல் தமிழ்நாட்டில் மிகப்பெரிய வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியாது. உப்பு, புளி, மிளகாய் வாங்கிவிட்டால் வாழ முடியுமா, அரிசி வேண்டாமா? அரிசி இல்லாமல் வாழமுடியுமா? பெரிய தொழில்களை அரிசிக்கு உதாரணமாகச் சொல்கிறேன், உப்பு, புளி, மிளகாய் வேண்டாம்

[திரு. கூத்தக்குடி ச. சண்முகம்] [1980 பிப்ரவரி 2]

என்று சொல்லவில்லை. பெரிய தொழில்களை ஊக்குவிக்கக் கூடிய முறையிலே மத்திய அரசாங்கத்தோடு நிதி பெறுகிற அந்த நிகழ்ச்சிக்கு இது 'கான்ஸ்ப்ரான்டேஷன்' அல்ல, முரண்பாடு என்று சொல்லவில்லை, அதை வற்புறுத்தி இயக்கம் நடத்தவேண்டும். அரசு முரண்பாடாக நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை, சண்டையையே தொழிலாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லவில்லை, அந்த முறையிலே இதை அணுகக்கூடாது. ஆகவே, பெரும் தொழில்களிலே ஈடுபடுகிற முயற்சியிலே நீங்கள் அதிகமாக ஈடுபட வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) பசி நேரம் பசி வந்துவிட்டால் பத்தும் பறந்துபோம் என்பார்கள். பதவி வெறி வந்தாலும், வேறு நிலையை உருவாக்கும். இரண்டும் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்திலே, இடதுசாரி திசையில், இடதுசாரி மனோபாவம் கொண்டு நாம் முக்கியமான சட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம்.

விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கச் சட்டம் கொண்டு வந்ததன் மூலமாக, கேரளாவிலே கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சி கவிழ்ந்தா விட்டது? 75 வாரம் முடிந்து போன பிரச்னை. அதிலே எதுவுமே பிரச்னை இல்லை. பெருவாரியான, உழுது கொண்டிருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தமாக்கச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கேரளாவிலே, அங்கு ஆட்சி மாறவில்லை, மாறாது. ஆகவே, அந்த மாதிரியான சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து எப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று விவாதிப்போம். அவசரப் பட்டு கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சம்பந்தப் பட்ட கட்சிகளைக் கலந்து, அனுபவங்களைக் கொண்டு, மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டிய முறையிலே, இந்த அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். அதற்கேற்ற முறையிலே இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னுடைய ஒத்துழைப்பை இந்தத் திசையிலே அரசு செல்லுமானால் தொடர்ந்து கொடுக்கும். அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும் எந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி துணை போகாது என்று அறிவித்து என்னுடை பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1:30]

5. அறிவிப்புகள்

(இ) பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டு அறிக்கை வீசப்பெற்றது குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.—

இன்று (2.2.80) பகல் சுமார் 12.50 மணிக்கு பார்வையாளர் மாடத்தில் இருந்து சில துண்டுப் பிரசுரங்களை வீசி கோஷங்களை எழுப்பிய (1) திரு. காஞ்சி சுகுமாரன், — எஸ். எம். சின்னப்பா